

KRISTUS OTRĀ ATNĀKŠANA

(SĀKUMS)

Tēva Absolūta- Pasaules Mātes Vēstījumi, pieņēma Marta laikā no
2017.gada 26.septembra līdz 9.novembrim

KRISTUS OTRĀ ATNĀKŠANA

(SĀKUMS)

Tēva Absolūta- Pasaules Mātes Vēstījumi, pieņēma Marta laikā no
2017.gada 26.septembra līdz 9.novembrim

No krievu valodas, intuitīvi, latviskoja Eslauma
(Lauma Ivane) 2017./2018. gadā, publicēti:

<http://spekavots.ucoz.ru> , <https://www.facebook.com/lauma.ivane.1> ,
<https://www.facebook.com/MansGaismasStars/?fref=ts>

Šajā Grāmatā apkopoti Tēva Absolūta-Pasaules Mātes Vēstījumi, ko pieņēma Marta un ir publicēti Internet-vēstvietnē Vozrožģēņije, ar pievienotiem: Audio Eduards, kuros dzirdams Martas lasīts vēstījuma teksts krievu valodā.

Šos vēstījumus latviešu valodā, intuitīvi, pārrakstīja Eslauma un Dievišķā Spēkavota Gaismas grupas aktīvā sadarbībā, tie publicēti Internet-vēstvietnēs Spēkavots, Stariņš un Tatama Vecacīte laikā no 2017. gada 8. oktobra līdz 2018. gada 10. martam.

Mēs, Dievišķā Spēkavota Gaismas darba grupa, ļoti vēlamies šīs vērtīgās Zināšanas dāvat visiem interesentiem, kuri tās vēlas uzzināt. Lūdzam zinošus, prasmīgus tuviniekus, draugus, mīļus līdzcilvēkus palīdzēt līdzās esošiem līdzcilvēkiem, sevišķi veclaudīm, iemantot šīs Grāmatas rokā turamas un lasāmas. To var izdarīt speciālās darbnīcās, kur meistari zina iesiet pēc Internet-norādes, par noteiktu atlīdzību izpildot apmeklētāja vēlēšanos.

No sirds pateicamies Tēvam Absolūtam un Pasaules Mātei par Zināšanām Vēstījumos! Mīļš paldies Martai un Eduardam par Zināšanu pieņemšanu un tālāk dāvāšanu, lai Kristus Otrā Atnākšana sasniegtu katru ieinteresēto uzzināt nezināmo par mūsu līdzšinējo pasauli ceļā uz Jauno Pasauli! Paldies Dievišķā Spēkavota Gaismas grupai par Labo Vēsti lasītājiem latviešu valodā!

Ar mīlestību no sirds, Dievišķā Spēkavota Gaismas grupas vārdā,

Eslauma 28.04.2018.

Šinī grāmatā doto vēstījumu audioierakstus, Martas lasījumā, jūs varat atrast un iegādāties Internet Grāmatu Veikalā "Vozrožģēņije": <https://vozrojdeniesveta.com/book/>

SATURS

<u>1. Kristus Otrā Atnākšan</u>	<u>7</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/kristus_otra_atnaksana_sakums/2017-10-08-2653	
<u>2. Par cilvēka izcelšanos</u>	<u>8</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/par_cilveka_izcelsanos/2017-10-09-2654	
<u>3. “Izraidīšana no paradīzes”</u>	<u>10</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/izraidisana_no_paradizes/2017-10-15-2667	
<u>4. “Čūska kārdinātāja”</u>	<u>11</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/cuska_kardinataja/2017-10-17-2670	
<u>5. Pirmā atnākšana</u>	<u>13</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/pirma_atnaksana/2018-10-19-2674	
<u>6. Eseji</u>	<u>14</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/eseji/2017-10-21-2678	
<u>7. Pirmie soli</u>	<u>16</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/pirmie_soli/2017-10-27-2690	
<u>8. Dzīves ābece</u>	<u>17</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/dzives_abece/2017-10-28-2692	
<u>9. Marija Magdalēna</u>	<u>19</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/marija_magdalena/2017-10-30-2696	
<u>10. Jaunie horizonti</u>	<u>20</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/jaunie_horizonti/2017-11-05-2710	
<u>11. Iepazīšanās ar Indiju</u>	<u>21</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/iepazisanas_ar_indiju/2017-11-06-2712	
<u>12. Ceļojums Tibetā</u>	<u>23</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/cejojums_tibeta/2017-11-07-2714	
<u>13. Kailasa kalns</u>	<u>24</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/kailasa_kals/2017-11-08-2716	
<u>14. Aharta</u>	<u>26</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/aharta/2017-11-09-2718	

<u>15. Dvēseles ceļš</u>	<u>27</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/dveseles_cels/2017-11-11-2723	
<u>16. Apmācība Ahartā</u>	<u>28</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/apmaciba_aharta/2017-11-12-2725	
<u>17. Atvadas no Ahartas</u>	<u>30</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/atvadas_no_ahartas/2017-11-19-2739	
<u>18. Pirmais Brīnums</u>	<u>31</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/pirmais_brinums/2017-11-20-2741	
<u>19. Atgriešanās</u>	<u>32</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/atgriesanas/2017-11-21-2743	
<u>20. Jaunā Realitāte</u>	<u>34</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/jauna_realitate/2017-11-26-2753	
<u>21. Nenovērtējama pieredze</u>	<u>35</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/nenovertejama_pieredze/2017-12-05-2777	
<u>22. Pirmie skolnieki</u>	<u>36</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/piemie_skolnieki/2017-12-06-2780	
<u>23. Atkal Ceļā</u>	<u>38</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/atkal_cela/2017-12-24-2829	
<u>24. Ilgi gaidītā tikšanās</u>	<u>39</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/ilgi_gaidita_tiksanas/2017-12-25-2832	
<u>25. Saruna ar Dievu</u>	<u>40</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/saruna_ar_dievu/2017-12-26-2835	
<u>26. Tālākās dzīves scenārijs</u>	<u>42</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/talakas_dzives_scenarijs/2017-12-27-2838	
<u>27. Šķiršanās</u>	<u>43</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/skirsanas/2017-12-28-2841	
<u>28. Liktenīga tikšanās</u>	<u>45</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/likteniga_tiksanas/2017-12-29-2844	
<u>29. Kristīšana</u>	<u>46</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/kristisana/2017-12-30-2847	
<u>30. Pirmais sprediķis</u>	<u>47</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/pirmais_spredikis/2017-12-31-2850	
<u>31. Ceļojumu vējš</u>	<u>49</u>
http://spekavots.ucoz.ru/news/klejojumu_vejs/2018-01-01-2854	

32. Poncijs Pilāts	50
http://spekavots.ucoz.ru/news/poncijs_pilats/2018-01-02-2858	
33. Divu pasaulu sadursme	52
http://spekavots.ucoz.ru/news/divu_pasaulu_sadursme/2018-01-03-2861	
34. Atrisinājums	53
http://spekavots.ucoz.ru/news/atrisinajums/2018-01-04-2863	
35. Jūda	54
http://spekavots.ucoz.ru/news/juda/2018-01-05-2867	
36. Arests	56
http://spekavots.ucoz.ru/news/arests/2018-01-06-2870	
37. Nakts pirms sodīšanas	57
http://spekavots.ucoz.ru/news/nakts_pirms_sodisanas/2018-01-07-2873	
38. Pūļa tiesa	59
http://spekavots.ucoz.ru/news/pula_tiesa/2018-12-11-3920	
39. Krucifiks	60
http://spekavots.ucoz.ru/news/krucifiks/2018-01-08-2876	
40. Augšāmcelšanās	62
http://spekavots.ucoz.ru/news/augsamcelsanas/2018-01-22-2919	
41. Augšupcelšanās	63
http://spekavots.ucoz.ru/news/augsupcelsanas/2018-01-23-2922	
42. Ješua mantojums	64
http://spekavots.ucoz.ru/news/jesua_mantojums/2018-01-30-2948	
Pēcvārds	
43. Jūs spējīgi radīt brīnumus	66
http://spekavots.ucoz.ru/news/jus_spejigi_radit_brinumus/2017-11-30-2761	
44. Mana dzīve bez Ješua	67
http://spekavots.ucoz.ru/news/mana_dzive_bez_jesua/2018-02-24-3027	
45. Mana “atdzimšana”	69
http://spekavots.ucoz.ru/news/mana_atdzimsana/2018-02-25-3029	
46. Jelena Blavatska par Diženām dvēselēm	70
http://spekavots.ucoz.ru/news/jelena_blavatska/2018-03-07-3060	
47. Ješua lietas turpinājums	72
http://spekavots.ucoz.ru/news/jesua_lietas_turpinajums/2018-03-09-3066	
48. Par dvīņu liesmām	73

1. Kristus Otrā Atnākšana

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-971170702/nachalo>

Sveicināti mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Šodien mēs sākam mūsu kopējo vēstījumu sēriju. Tie sevī nes līdzsvarotu vīrišķā un sievišķā sākuma enerģiju, kas jums tagad tik ļoti nepieciešama.

Nosauksim mūsu sarunas "**Kristus otrā atnākšana**".

Jūs, mūsu mīļotie, dzīvojiet unikālā laikā, kad noslēdzas jūsu planētas pilns laikmets/epoha: vēsturisks, ģeogrāfisks un enerģētisks.

Iesākumā mēs apstāsimies pie vēsturiskās daļas.

Kā jūs jau zināt, dzīvība uz Zemes radās pirms vairākiem miljardiem gadu un tā bija nodomāta tādā veidā, lai visas dzīvības, mītošas uz viņas, dzīvotu priekā, Mīlestībā un harmonijā.

Un tā bija diezgan ilgi, kamēr šī labvēlīgā Zeme nepiesaistīja dažu citplanētu civilizāciju uzmanību, kuras izlēma padarīt to par savu "izmēģinājumu poligonu", kur viņi varētu iegūt unikālu, ne ar ko nesalīdzināmu pieredzi un, savukārt, atnestu savu pieredzi un zināšanas uz šīs brīnišķīgās planētas.

Viņu nodomi bija vismiermīlīgākie un gaišākie, tādēļ viņiem izdevās saglabāt viņas sākotnējo harmoniju.

Un eksperimentu nolūks bija tāds, ka viņi savus gēnus ieviesa cilvēku ķermeņos, mītošos uz Zemes, mainot viņu DNS, līdz ar to, bagātinot viņus un ienesot viņos citu Galaktikas iemītnieku ģenētisko materiālu.

Pateicoties tam, Zeme iemantoja unikālu ģenefondu, ieņēmusi sevī daudzveidību un citplanētu civilizāciju bagātību.

Tas nedaudz līdzinās jūsu tagadējām jauktajām laulībām starp dažādām rasēm, kuras pēdējā laikā parādījās uz Zemes.

Tam bija savas pozitīvās un negatīvās puses.

Pozitīvi bija tas, ka "jaunās asinis" tiešām cilvēku bagātināja un iedzīvināja viņā liela daudzuma dažādas, dažādu veidu informācijas "apstrādes" mehānismu: mentālās, emocionālās, fiziskās, enerģētiskās.

To var salīdzināt, kā, pārejot no klases klasē, mācību programma kļūst arvien sarežģītāka. Taču šinī gadījumā, tāda sarežģītāka programma tika dota sākotnēji, pie dzimšana cilvēku izvedot uz augstāku attīstības līmeni.

Tāda iejaukšanās cilvēces ģenefondā tiešām deva jaunu impulsu tā attīstībā, ienesa jaunas sulīgas krāsas Zemes dzīvē.

Kā tas izpaudās?

Cilvēkiem parādījās spilgti izteiktas spējas vienos vai citos izteiksmju veidos un tas bija atkarīgs no tā, kādas civilizācijas gēni viņos dominēja.

Parādījās cilvēki ar tehniskām vai humanitārām prāta dotībām, ar artistiskām spējām, muzikālām dotībām, praktiska rakstura dotumiem vai otrādi, brīvdomība, neparedzamība, temperamentīgi un auksti...

Tas viss jūsos saglabājies līdz pat šim laikam, mūsu mīļie. Tieši tādēļ jūs visi tik dažādi. Jūsu citplanētu senču mantojums aiz jums stiepjas kā šleife tūkstošiem gadu garumā. Pavisam drīz jūsu zinātnieki iemācīsies noteikt jūsu piederību vienai vai citai civilizācijai - izskaitējot pēc dažām jūsu gēnu īpatnībām.

Un tas nesīs savus pozitīvus augļus, par cik būs zinātniski pierādīts, ka jūs visi esat no vienas Galaktiskās ģimenes, kurai lemts apvienoties vistuvākajā nākotnē.

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Jūs bezgalīgi mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 27.septembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/08.10.2017>.

2.Par cilvēka izcelšanos

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-971170702/o-proiskhozhdenii-cheloveka>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Šodien mēs turpāsim savu stāstu par cilvēces vēsturi, kuru mēs sākām iepriekšējā vēstījumā: / http://spekavots.ucoz.ru/news/kristus_otra_atnaksana_sakums/2017-10-08-2653/

Kāda vēl ir pozitīvā puse tam, ka cilvēka DNS ieņēma sevī dažādu civilizāciju ģenētisko materiālu?

Galvenokārt tas, ka cilvēce kļuva lielas Galaktiskās ģimenes apvienojošs elements. Jums vēl nav dots to saprast un apzināties pilnā mērā, taču tieši jūsu "asins radniecība" piesaista jums tik ciešu citu planētu interesi, un ne vienkārši uzmanību, bet Mīlestību un siltumu, jo jūs esat viņu daļiņas.

Lielais eksperiments tuvojas noslēgumam. Viņi vāc sava darba augļus.

Saņemot to pieredzi, kuras dēļ arī viss sākās, viņi tagad cenšas izvest no bīstamās zonas cilvēces labākos pārstāvjus - tās diženās dvēseles, kuras labprātīgi nolaidās uz Zemes šajā, priekš viņas liktenīgajā pārejas laikā uz savas attīstības jaunu pakāpienu.

Bet tagad apstāsimies pie negatīvās iejaukšanās puses jūsu dzīvē.

Dēļ tā mums jāatgriežas pie sākuma un jāpastāsta kā radās dzīvība uz Zemes un kā uz viņas parādījās pirmie cilvēki.

To, kas notika, var salīdzināt ar Dievišķu sēju un notika tas, ka uz Zemi no kosmosa tika atnestas visdažādāko īpašību dzīvu organismu daļiņas.

Tieši no tām sāka rasties augu un dzīvnieku pasaule - jūsu dabas daudzveidība, kas pateicoties maigajam klimatam, upju, ezeru, jūru pārpilnībai, uzplauka arvien vairāk un vairāk, pārvēršot jūsu planētu ziedošā paradīzē.

Un tik dievišķi brīnišķīgs bija šis radījums, ka mēs izlēmām uz šo labvēlīgo Zemi palaist daļiņas sevis - savas vīrišķās un sievišķās ipostases, kuru saplūsme arī lika sākumu cilvēciskai dzimtai, kas kļuva mūsu radījuma vainags - Dievu rase, mītoša uz Zemes. Ievas un Ādama leģendai ir savs reāls pamatojums, mūsu mīļotie, un tādēļ tas katra no jums dvēselē dzīvo no dzimšanas.

Jūsu ģenētiskā atmiņa sevī glabā zināšanas par jūsu Dievišķo izcelšanos.

Ilgu laiku cilvēki mitinājās šajā Zemes paradīzē, baudot dabas veltes, dzīvojot mīlestībā un harmnijā ar Zemi un viens ar otru.

Un pat citplanētu iejaukšanās netraucēja šo idili līdz laikam, par cik vienu un otru vibrācijas bija piektās un augstāku dimensiju līmenī.

Un tomēr bija viens mīnuss šinī dažādu civilizāciju ģēnu sajaukumā

Un tas bija, ka tika pārkāpta mūsu eksperimenta tīrība un cilvēces vēsture jau gāja pa citu ceļu. Jūs varat jautāt, kā gan mēs to pieļāvām?

Uz to bija cilvēka griba, viņa zinātkāre, tiesme uzzināt jauno. Un mēs nevarējām viņam aizliegt virzīties pa evolūcijas ceļu - to, kuru viņš pats izvēlējās.

Taču mēs turpinājām novērot savas daļiņas - viņu attīstību, izaugsmi, izmaiņas, viņu apzināšanos, jo vairāk, ka arī atnācēji no citām planētām - arī mūsu bērni, mūsu daļiņas un visi jūs mūsu vienādi mīļoti bērni.

Pie tā šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absalūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 27.septembrī 2017.g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru> 09.10.2017.

3. “Izraidīšana no Paradīzes”

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-971170702/izgnanie-iz-roya>

Sveicināti, dārgie, mūsu mīļotie bērni!

Un tāpat, turpināsim mūsu sarunu par cilvēces vēsturi. Kā jūs zināt no iepriekšējā vēstījuma: http://spekavots.ucoz.ru/news/par_cilveka_izcelsanos/2017-10-09-2654 tā gāja ne gluži pa to ceļu, kuru mēs priekš viņas ieplānojām un spēles noteikumi priekš cilvēkiem kļuva jau pilnīgi citi.

Tie bija ne sliktāki un ne labāki, bet tādi, kādus izvēlējās pats cilvēks, precīzāk sakot, viņa Dvēsele, kurai dzīvot kļuva arvien interesantāk, par cik viņas priekšā atvērās neaptverami plašumi un iespējas.

Gadījās tā, ka cilvēks pats paplašināja savus horizontus stājoties kontaktos ar citu civilizāciju pārstāvjiem un uzņemot sevī viņu pieredzi un savdabību.

Taču, par nožēlu, jūsu brīnišķīgā planēta piesaistīja uzmanību ne tikai jums draudzīgo un radniecīgo civilizāciju, bet arī tos, kuri gāja pa citu attīstības ceļu, novirzoties no Gaismas uz Tumsas pusi, jo viņai taču arī bija tiesības eksistēt jūsu Galaktikā.

Jūs jautāsi, kādēļ?

Lai Dvēsele attīstītos, viņai nepieciešami visdažādāko vibrāciju impulsi, kuri mijiedarbojas, bagātina viens otru, tādā veidā apmainoties ar pieredzi un zināšanām. Citiem vārdiem, daudzveidība Visumā ir ķīla attīstībai, evolūcijai, transformācijai, pārejai no viena stāvokļa citā...

Nekas nevar palikt neizmainījies, tanī skaitā arī cilvēka apziņa. Un katram no jums tiek doti notikumu attīstības varianti, tiesības brīvi izvēlēties.

Tas izplatās uz kolektīvo apziņu. Kā tas notiek?

Piemēram, daudzu cilvēku līdzīgas vēlēšanās, domas un emocijas pēc līdzības likuma var sev pievilkt notikumu attīstībai atbilstošus variantus.

Tieši tā notika, kad uz jūsu Zemes parādījās Drakonu rase, kas, atšķirībā no saviem priekšgājējiem, nolaidusies uz Zemes ar labvēlīgiem nodomiem, bija jau ar gluži citām interesēm.

Viņi nolēma nolikt cilvēkus sev kalpošanā. Un savu darbu viņi sāka ļoti smalki un rafinēti, kā īstas "čūskas-kārdinātājas", kas arī nostiprinājās jūsu ģenētiskā atmiņā. Pirmais, ko viņi izdarīja, pirmajā acu uzmetienā, šķita nevainīgs. Viņi iemācīja cilvēkus glaimot viens otram, runāt komplimentus, palielīt viņu vērtīgumu.

Un šie glaimi pakāpeniski sāka radīt godkāri, patmīlību, sevis atdalītību no citiem, kas absolūt nebija raksturīgi cilvēcei, dzīvojošai līdz tam laikam Mīlestībā un Vienotībā. Tā uz Zemes parādījās dualitāte, kas nemanāmi iekļuva visur, radot alkātību, varu, liekulību, savtīgumu...

Cilvēku vibrācijas sāka pakāpeniski kristies, kamēr sasniedza trīsdimensiju pasaules līmeni.

Drakoni, tāpat kā citi atnācēji, atnesa izmaiņas cilvēka ģenētiskajā kodā, taču atšķirībā no viņiem, tie nevarēja pilnībā asimilēties ar cilvēkiem.

Iemesls slēpās tur, ka **Drakonu rase sevī nenesa Dievišķo daļiņu**, neskatoties uz to, ka arī viņi bija mūsu radīti.

Viņu izcelšanos var nosaukt **mākslīgi radīts intelekts**. Tas arī bija eksperiments, kura uzdevumā ietilpa izsekot būtņu attīstību, kurās nebija Dievišķā sākuma.

Un tagad šis eksperiments iegāja jaunā stadijā - sākās viņu mijiedarbība ar Dievišķām radībām.

Tā stadija ieilga uz daudzām tūkstošgadēm.

Bet par to mēs ar jums parunāsim nākošajā vēstījumā.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 28. septembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/15.10.2017>.

4."Čūska- kārdinātāja"

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-971170702/zmey-iskusitel>

Sveicināti, mūsu mīļotie, dārgie bērni!

Un tātd, mēs palikām pie tā*, ka jūsu mierīgajā un laimīgajā dzīvē iejaucās sveša izdalīšanas enerģija, kas izjauca jūsu harmoniju un mieru, izmainīja jūsu apziņu un cilvēces vēsturē sākās jauns dzīves etaps duālā pasaulē.

Lai nostiprinātu savas pozīcijas un galīgi pārvaldītu cilvēku prātus, drakonieši veica unikālu operāciju, radot cilvēkveidīgas būtnes - reptiloīdus. Un, ja agrāk viņi iemiesoja dzīvē savus plānus telepātiski iedarbojoties uz cilvēkiem un viņu apziņās ieviešot izdalīšanas programmas, tad tagad viņiem bija iespējas asimilēties ar cilvēkiem un pat radīt pēcnācējus. Tas notika ļoti pakāpeniski, par cik cilvēki intuitīvi sajuta, ka šīm būtnēm nav dvēseles un atturējās no viņiem. Taču liekot lietā dažādas viltības un izsmalcinātus trikus, viņiem tomēr izdevās stāties laulības sakaros ar cilvēkiem un viņiem sāka dzimt bērni.

Kādēļ viņi tik ļoti centās saņemt pēcnācējus tieši no cilvēka, bet ne no reptiloīda? Viņiem bija ļoti svarīgi, lai uz Zemes parādītos arvien vairāk un vairāk viņiem līdzīgo būtnu, kuras pakāpeniski pārņemtu zemes visas bagātības, kas viņiem dotu naudu un varu. Viņi lieliski saprata, ka atšķiras no parasta cilvēka un viņiem bija nepieciešama maskēšanās.

Viņi zināja, ka jauktās laulībās dzims reptiloīdi, ārēji gandrīz ne ar ko neatšķiroties no cilvēkiem, kas viņiem ļaus nodomāto sekmīgi īstenot dzīvē.

Un tomēr, ne vienmēr jauktajās laulībās dzima tieši reptiloīdi. Ja tēvs vai māte bija augsti garīgi attīstīti cilvēki, viņos dzīvojošā Dievišķā dzirksts uzvarēja vienmēr, un tādā laulībā dzima cilvēks.

Ja viņi bija piezemēti cilvēki, dzīvojoši izteiktām trīsdimensiju pasaules interesēm, tad reptiloīda sēkla izrādījās stiprāka.

Bieži vien, vienā un tajā pat jauktajā ģimenē varēja dzimt reptiloīdi un cilvēki, par cik, vecāku dvēseliskais stāvoklis pārcieta izmaiņas mainošos dzīves apstākļu dēļ.

Kā gan strādāja Drakonu civilizācijas programma cilvēku paverdzināšanai caur saviem

"ieliktheņiem" uz zemes - reptiloīdu? Šī civilizācija iekārtojās astrālā, tiešā Zemes tuvumā, viņu var nosaukt kā tehnokrātisku, ja izteikties jūsu valodā.

Līdzīgi milzīgam datoram, tā glabāja sevī datu bāzi par visiem saviem pārstāvjiem uz Zemes un prasmīgi vadīja viņu apziņu, sūtot enerģētiskos impulsus ar noteiktiem uzdevumiem. Visi šie uzdevumi bija praktiska rakstura un virzīti uz to, lai pakāpeniski iegūtu savā pārvaldījumā finanses un varu.

Savstarpēja galvošana un klanisms kļuva reptiloīdu "vizītkarte" uz Zemes.

Viņi visus dalīja precīzi uz jūsu un mūsu, un cilvēki viņiem atbildēja ar to pašu, intuitīvi jūtot atturību no šiem alkatīgiem, praktiskiem un tīri materiālistiskiem "cilvēkiem".

Viņi sajuta to garīgo tukšumu, Dievišķās dzirksteles trūkumu, kaut arī dažkārt paši nevarēja saprast iemeslu tādai atturībai.

Taču daudzu jo daudzu gadsimtu kopējās dzīves laikā, parādījās neliels reptiloīdu starpslānis, kuriem iegribējās kļūt līdzīgiem cilvēkiem un viņi visiem spēkiem centās izrauties no drakoniešu uzspiestās programmas viņiem un iemantot garīgumu.

Viņi sajuta Dvēseles skaistumu un spēku, Dieva daļiņu nesošu, un viņi gribēja līdzināties tādiem Dieviem.

Un, ja šī vēlēšanās bija patiesa, no sirds ejoša, tad viņiem tika dota Dvēsele un viņi pārvērtās īstos cilvēkos. Taču tie tomēr bija reti izņēmumi no noteikumiem. Pie tā mēs šodien paliksim, mūsu mīļie.

Jūs bezgalīgi mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 28. septembrī 2017.g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/17.10.2017>.

5.Pirmā atnākšana

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-971170702/pervoe-prishestvie>

Sveicināti mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Šodien mēs turpināsim sarunu par cilvēces vēsturi* kā un kādēļ izdevās Drakonu tehnogēnajai civilizācijai, neesošai sevī Dievišķā Sākuma, pakļaut sev Dievcilvēkus, mītošus uz Zemes, un likt viņiem dzīvot pēc saviem noteikumiem un likumiem. Priekš tā, lai jūs labāk saprastu, kā nostrādāja viņu palaistais cilvēku paverdzināšanas mehānisms, iedomājieties cilvēka Dvēseli putna veidā, bet reptiloīdus putnu ķērāja lomā. Viņi zināja, ka eksistē daudz "putnu" veidu - ar savām garšām, paradumiem, manierēm un katram viņi atrada savu pieeju, izstrādājot precīzu shēmu "paverdzināšanai", kas sevī ietvēra visus veidus uzpirkšanai, glaimiem, šantāžai, iebaidīšanai...

Bet galvenais un iemīļotākais viņu ierocis kļuva programma "cilvēku individuālo īpatnību atņemšana". Viņi sapņoja radīt sev līdzīgus - paklausīgus un bezdvēseliskus vergus, kuri bez iebildumiem izpildītu viņu komandas.

Un tas viņiem GANDRĪZ izdevās izplatīšanas ceļā, sabiedrībā ieviešot viņu mākslīgi radītus domāšanas un uzvedības stereotipus, uzstādot likumus, turošus cilvēkus bailēs un paklausībā, uzspiežot cilvēkiem melīgas vērtības, novirzošas viņus no garīgā ceļa, izrādošus cieņu varai un bagātībai...

Un tomēr, neskatoties uz viņu pūlēm un plānveidīgo darbu, viņiem NEIZDEVĀS izdzēst

Dievišķo dzirksti cilvēka Dvēselē un tas viņus satracināja.

Tieši ar to, mūsu mīļotie, arī izskaidrojama visu to Diženo Dvēseļu vajāšana, spīdināšana un mocīšana, kuras izrāvās no būriem un izsūtījumiem, reptiloīdu izvietotiem un, kuri centās aiz sevis vest pārējos, palīdzot viņiem atcerēties viņu Dievišķo izcelšanos, sajūst savu diženumu un spēku.

Šo cilvēku gara spēks radīja brīnumus un atmiņas par viņiem dzīvoja un dzīvo visas cilvēces vēsturē.

Un protams, visdziļākās pēdas jūsu vēsturē atstāja mūsu mīļotais Jēšua, kurš jums vairāk pazīstams ar vārdu Jēzus Kristus.
Kas tad viņš bija īstenībā? Kādēļ viņa vārds kļuva visdārgākais priekš daudziem no jums? Kādēļ viņš jums asociējas ar Dievu? Un šodien mēs gribam sākt stāstu par viņu un viņa dzīvi, bez izkropļojumiem un izdomājumiem, ar ko apauga viņa vārds pēdējo tūkstošgadu laikā. Mums gribas, lai jūs beidzot uzzinātu patiesību, kas ne tikai nemazinās viņa nopelnus, bet otrādi, pacels viņu vēl lielākā augstumā, pie tam, ne uzcelš uz pjedestāla, bet pietuvinās viņu jums.

Jūs sapratīsiet, ka viņš bija viens no jums - iemiesojies cilvēks uz Zemes, viņai grūtā laikā, unikālas pieredzes apgūšanai - Kalpošanai cilvēkiem un ka viņš to veica ar godu! Iesākumā viņš bija ielikts skarbos izdzīvošanas apstākļos, par cik dzimis bija ļoti nabadzīgā ģimenē. Viņa vecāki, Marija un Josifs, ieradās no tālienes uz Jūdejas zemi un bija tur svešinieki. Pēc izcelšanās asīrieši, viņi bija jūdeju vajājami un nebija pat iespēju stāties likumīgā laulībā, par cik nedalījās ar viņiem ticībā.
Jēšua, viņu vienīgais un mīļotais dēls, bija dzimis ne laulībā, ko tanīs laikos uzskatīja par lielu negodu.

Tādēļ viņiem nācās klejot, slēpties zem dažādiem vārdiem un pelnīt iztiku smagā fiziskā darbā. Josifs piestrādāja par kurpnieku, bet Marija - veļas mazgātāja.
Taču, neskatoties uz dzīves grūtībām, viņu ģimenē valdīja mīlestība un saskaņa un dēls, viņiem par prieku, auga skaists, labsirdīgs gudrs un zinātkārs puika.
Kad Jēšua bija sasniedzis četrpadsmit gadus, vecāki nodeva viņu audzināšanā jeseju sektā, ar ko viņi tanī laikā ļoti satuvinājās. Marija un Josifs pilnībā dalījās viņu pārliecībās un tādēļ uzticēja viņiem savu mīļoto bērnu.
Tieši tur, uz Nēves jūras krasta, Jēšuā saņēma pirmās garīgās zināšanas, kas viņam palīdzēja turpmāk izpildīt to misiju, kuras dēļ viņš atnāca uz Zemi.
Un stāstu par to mēs turpināsim mūsu nākošajā vēstījumā.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 29. septembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/19.10.2017>

6. Eseji

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-971170702/essei>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Šodien mēs jums pastāstīsim par Jēšua jaunības gadiem (*), kas lika pamatu viņa turpmākai

attīstībai. Taču iesākumā jāpaskaidro, kas bija eseji.

Tanī laikā viņus nosauca par sektantiem, vientuļniekiem, citādi domājošiem, fanātiķiem - par ko tik vēlas, tikai ne par tiem, kas viņi bija īstenībā.

Bet bija viņi Dižie Iesvētītie, kuri ieradās uz Zemes ar misiju, atnest līdz cilvēkiem patiesās Dievišķās zināšanas, iemācīt viņus dzīvot pēc Visuma Likumiem, bet ne tā, kā bija cilvēcei reptiloīdu uzspiests.

Un, protams, ne nejauši par savu dzīves vietu viņi izvēlējās jūdejas zemi, kur valdīja "zelta teļa" kulta, kur reptiloīdi sevi sajuta kā īstus dzīves saimniekus.

Viņu spēki izrādījās nevienlīdzīgi un toreiz cilvēki nespēja viņus sadzirdēt, jo dvēseles bija apdullinātas ar jaunām "vērtībām", Drakonu rases uzspiestām cilvēkiem.

Tanī laikā gandrīz visos varas atzaros viņiem izdevās izvietot savus "cilvēkus" un reptiloīdi "rīkoja balli" jūdeju zemē.

Tādēļ viss, ko toreiz varēja izdarīt eseji, izcīnīt sev gabaliņu zemes - visakmeņaināko, sausāko, grūti apstrādājamu - to, kas nevienam nebija vajadzīgs un nomitinājās tur savā komūnā, izolētā no pārējās pasaules.

Par laimi esejiem, reptiloīdi nejuta priekš sevis bīstamību no šiem dīvainajiem, ne no šīs pasaules cilvēkiem, un neuztvēra viņus nopietni.

Tādēļ viņus neiznīcināja fiziski un eseji tomēr spēja aiznest līdz cilvēkiem tās Dievišķās zināšanas, kurām bija apveltīti paši.

Viņi tās uzrakstīja uz papirusa gabaliņiem, kurus pēc tam rūpīgi slēpa savās alās Nāves jūras krastos.

Eseju komūna, neskatoties uz smagajiem dzīves apstākļiem, bija Gaismas Pilsētas prototips, par cik tur valdīja Mīlestība un Vienotība, kur katrs nodarbojās ar iemīļotu darbu, kur cilvēki, pirmām kārtām, domāja ne par sevi, bet par citiem, par cilvēci kopumā: kā nogādāt līdz cilvēkiem mūžīgās zināšanas, kā viņiem palīdzēt iemantot harmoniju, kā viņus iemācīt dzīvot pēc Visuma Likumiem.

Par cik viņi nevarēja atklāti savu mācību sludināt, viņi daudz lūdzās un meditēja, sūtīja pasaulē spēcīgu Gaismas un Mīlestības enerģiju.

Savas Ticības un Kalpošanas vārdā, eseji no daudz kā atteicās. Viņi neatļāvās sev radīt ģimeni un bērnus, uzturā lietoja tikai augu barību un liedza sev daudzus citus zemes priekus.

Viņi samierinājās ar mazumiņu, taču zināja, ka tā ir viņu Dvēseles izvēle: tā bija viņu Pašai dziedzība un Kalpošana.

Ješua viņi pieņēma kā radniecīgu, tūliņ sajuta jauneklī milzīgu, garīgu potenciālu.

Viņiem šķita, ka viņš jau no dzimšanas apveltīts ar tām zināšanām, kādas viņi centās viņam nodot - cik ļoti ātri, dabiski un viegli viņš tās apguva, pieņēma ar sirdi.

Un drīz viņiem atklājās, kas bija neparastais jauneklis, kuru liktenis atveda pie viņiem.

Vienā no meditācijām, viņu komūnas vecākajam, Augstākie Spēki nodeva informāciju, ka Ješua lemts nospēlēt galveno lomu cilvēku Dievišķās apziņas pamodināšanā un, ka priekš tā viņam nāksies ziedot savu dzīvību.

Viņus lūdza rūpēties par viņu un sniegt patvērumu katru reizi, kad viņam tas būs nepieciešams.

Un viņi šo Augstāko Spēku lūgumu izpildīja visas Ješua dzīves laikā.

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 30. septembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru> / 21.10.2017.

7. Pirmie soļi

Audio Eduards: <http://soundcloud.com/user-971170702/pervye-shagi>

Sveicināti mūsu dārgie, mīlotie bērni!

Un tāpat, turpināsim mūsu stāstu par Ješua jaunības gadiem (*).

Viņš eseju komūnā palika diezgan ilgi - līdz 18 gadiem. Šo četru gadu laikā viņš iemantoja ne tikai lielu garīgo zināšanu bagāžu, bet arī apguva vairākas profesijas, kas viņam turpmāk palīdzēja nopelnīt iztiku dzīvei.

Viņš apguva galdnieka meistarību, mācēja apdedzināt mālu un darināt smalkas formas krūkas. Viņš kļuva brīnišķīgs dārziņnieks un pat nabadzīgā augsnē, viņam izdevās radīt īstus brīnumus, par cik viss, ko skāra viņa rokas deva apbrīnojamus augļus.

Viņš bija apveltīts arī ar oratora mākslu, kas ļāva viņam precīzi, skaidri un īsi izklāstīt savas domas un tādā formā, ka tās apņēma cilvēka dvēseli un saglabājās uz ilgu laiku atmiņā.

Taču galvenais, ko viņš četru gadu laikā iemantoja, uzturoties eseju komūnā, bija BEZNOSACĪJUMU MĪLESTĪBA, ar ko viņi devīgi dalījās pasaulē un cilvēcē.

Ješua vienmēr piedalījās eseju kopīgajās meditācijās un arvien vairāk un vairāk sajuta, kādu neparastu spēku un diženumu iemanto cilvēks, saskaroties ar Gaismas un Mīlestības Dievišķo enerģiju.

Viņš iemācījās atraisīt sevī Labvēlības un Mīlestības piepildījuma stāvokli katru reizi, kad dvēselē kļuva skumji, kad viņu piemeklēja nogurums vai neapmierinātība.

Viņš sāka sajust dažādu enerģiju vibrācijas kā dzīvas un, it kā žonglējot ar tām, mācījās zemās enerģijas pārveidot Dievišķīgās Augstvibrācijās.

Tas ļoti palīdzēja viņa turpmākajā dzīvē, kas veidojās nevienkārša. Tāda prasme deva viņam iespēju palikt mierīgam, nesatricināmam, mīlošam un līdzcietīgam jebkuros apstākļos - pat vistragiskākajos.

Ješua bija grūti atstāt esejiešu komūnu, kas priekš viņa kļuva īsta ģimene, pie kuriem viņš pieķērās ar visu sirdi un, kur viņš jutās pilnīgā drošībā.

Taču viņš saprata, ka pienāca laiks sākt patstāvīgu dzīvi, ka viņa misija, atšķirībā no viņa skolotājiem, bija cita, viņam bija šeit iegūtās zināšanas jānes tautā, jāatklāj viņiem patiesos Dievišķos likumus, jāpaskaidro viņiem, kādā garīgā krišanā var novest cilvēkus dzīve pēc duālās pasaules likumiem.

Viņam bija jānes cilvēkiem Mīlestība un Gaisma, ar ko tik bagātīgi dalījās eseji ar viņu un visi Augstākie Spēki, kuru klātbūtni viņš vienmēr sajuta.

Un, saņemot savu vecāku un skolotāju svētību, viņš devās patstāvīgā ceļā, bruņojies Ticībā par to, ka ar viņu visi Augstākie Spēki, kuri viņam palīdzēs grūtā brīdī.

Taču, iegremdējies pilsētas dzīves virpuļ un saskāries ar cilvēkiem, viņš apzinājās, kāds milzīgs bezdibenis šķir to garīgo tīrību pie kādas viņš pierada dzīves gados pie esjiem un lielākā vairākuma cilvēku dzīves veida ar kuriem viņam bija lemts satikties.

Viņa centienus runāt par nemateriālām lietām, uzņēma ar neizpratni, neuzticību un izsmieklu.

Šis jauneklis viņiem šķita dīvains, nesaprotams, svešs un noslēpumains.

Savu lomu nospēlēja arī tas, ka viņš bija pārāk jauns, bet cieņa vecāko priekšā, sevišķi tanī laikā, tika īpaši ņemta vērā un tika uzskatīta par galveno labvēlību.

Tādā veidā, Jēšua pirmie mēģinājumi sniegt cilvēkiem garīgās zināšanas, beidzās neveiksmīgi. Un viņam nekas cits neatlika, kā sākt dzīvot šinī sabiedrībā, cenšoties iedziļināties cilvēku psiholoģijā, nepieciešamībās un vajadzībās.

Citiem vārdiem, viņam bija jānācās atrast viņiem pieeju, runāt viņu valodā, operēt pazīstamiem un saprotamiem vārdiem - kļūt starp cilvēkiem par savējo, pie tam, saglabājot savu tīrību, nezaudējot to garīgo potenciālu, ar kādu viņš atnāca uz Zemes un, ko viņā vēl vairāk nostiprināja eseji, viņa dārgie skolotāji.

Sākās viņa dzīves jauna lappuse - ieiešana tautā.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 2. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/27.10.2017>.

8.Dzīves ābece

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-971170702/azbuka-zhizni>

Sveicināti mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Šodien mēs sākam stāstu kā Jēšua kļuva par cilvēku, atnākušu uz Zemi, lai saņemtu pieredzi trīsdimensiju pasaulē. (*)

Šis viņa dzīves periods ilga pusotrus desmitgadus un bija ļoti daudzveidīgs.

Viņam bija dots iepazīt dzīvi visās tās ipostāsēs un, par cik viņam bija lemts uz Zemes nodzīvot tikai trīsdesmit trīs gadus, tad šķita, ka viss viņam dots koncentrētā, saīsinātā veidā - tik ļoti ātri risinājās notikumi un tik daudz pārbaudījumu tika sūtīts viņam.

Likās, ka katru dienu, katru stundu pārbaudīja viņa izturību, tik daudz kārdinājumu un pavadījumu viņam gadījās ceļā.

Pateicoties savam skaistumam, prātam, pievilcīgumam, brīnišķīgai humora izjūtai un nemainīgai labvēlībai, viņš ātri iemācījās atrast kopējo valodu ar visdažādākajiem cilvēkiem.

Kā viņa vecāki, arī viņš deva priekšroku klejotāja dzīvesveidam, lai iepazītu dzīvi visā tās pilnībā.

Nedaudz vairāk kā divu gadu laikā, viņš apceļoja visu jūdejas zemi, piestrādāja gan šur, gan tur, izmantojot eseju komūnā iemantotās iemaņas/prasmes.

Visvairāk viņam patika strādāt par dārznieku. Katru augu, katru ziedu viņš uztvēra kā dzīvu Dievišķu radību un dāvāja tam visu savu mīlestību. Arī tie viņam atbildēja tāpat un šī savstarpējā mīlestība deva pārsteidzošus rezultātus.

Ješua labprāt uzaicināja bagātās mājās, kur viņš izaudzēja īstus paradīzes krūmus.

Viņam izdevās nedaudz iekrāt naudu un viņš jau varēja sev atļauties nelielus "dzīves priekus".

Tā viņš piesaistījās teātrim, kas tanīs laikos bija ļoti populārs. Priekšnesumus sniedza tieši uz ielas lielu svētku vai gadatirgu dienās.

Visbiežāk tā bija groteska dzīves veida attēlošana, kur visas cilvēciskās kaislības pasniedza spilgti, sulīgi un izteiksmīgi.

Ješua bija interesanti novērot, kā visas cilvēciskās emocijas, slēpti uzvedības motīvi - tas, ko parasti rūpīgi slēpa no apkārtējiem, šeit atsedza, atkailināja visas cilvēciskās vājības un notikumus vai otrādi, labvēlību un cēlsirdību.

Viņa aizrautība ar teātri bija ne nejauša. Pateicoties teātrim, viņš satika savu otru pusīti, izbaudīja patiesu mīlestību un iepazīna tēva prieku.

Vienā no priekšnesumiem, viņš ieraudzīja aktrisi - valdzinoši maiga skaistuma meiteni.

Vienlaicīgi viņš sajuta viņā slēptu spēku, drošsirdību, drosmi.

Viņas viltīgās, dzīvīguma pārpilnās acis izstaroja noslēpumainu gaismu. Tās it kā vēlējās teikt: "Es ne tāda, kā visi un negribu būt līdzīga jums!"

Bet to varbūt redzeja tikai Ješua?

Viņš nevarēja atraut acis no viņas. Viņš viņā pēkšņi ieraudzīja radniecīgu dvēseli un saprata, ka viņas iekšējais stāvoklis bija tik līdzīgs tam, ko parasti izjuta viņš pats, atrodoties cilvēku sabiedrībā.

Tas vienlaicīgi bija prieks un sāpes, mīlestība un ciešanas, līksme un skumjas vesela jūtu pretstatu buķete, kādas viņā izraisīja cilvēki ar savām vērtībām un kļūdām, vājībām un netikumiem, bet dažkārt ar labvēlību un patiesu labsirdību.

Priekš viņa tas bija tik neparasti un satraucoši. Viņš nevarēja acis atraut no šīs brīnišķīgās meitenes, bet neiedrošinājās pēc priekšnesuma pieiet pie viņas.

Viņam vispirms vajadzēja tikt skaidrībā ar savām emocijām. Taču viņš jau zināja, sajuta ar visu savu sirdi, ka viņu tikšanās neizbēgama.

Un šo meiteni sauca Marija, kā arī viņa mīļoto māmiņu.

Pie tā šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 3. oktobrī 2017. g.

9. Marija Magdalēna

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-971170702/mariya-magdalina>

Svecināti mūsu dārgie, mīlie bērni!

Un tānad, turpināsim stāstu par Ješua liktenīgo tikšanos ar savu otru pusīti. (*)

Kas tad bija Marija Magdalēna? Un kādēļ arī viņa, kā Ješua atstāja dziļas pēdas cilvēces vēsturē? Kādēļ viņu pielūdz kā Svēto?

Tā bija Diža Dvēsele, kā arī Ješua, atnākusi uz Zemi ar misiju, pamodināt cilvēci un atgriest Dievišķās zināšanas.

Viņa bija dzimusi zivju sīktirgotāja ģimenē. Viņas ģimene Jeruzalemē ieradās no Vidusjūras.

Viņas tēvs nomira, kad viņa bija vēl maziņa un māte viena audzināja viņu un viņas jaunāko māsu.

Ģimene dzīvoja trūcīgi, tādēļ Marijai no mazotnes nācās pelnīt sev iztiku.

Viņai agri atklājās aktrises spējas. Viņa labi dziedāja un dejoja. pateicoties savai mīlīgajai, ārienei, neparastai sievišķībai un pievilcībai, viņa vienmēr piesaistīja sev vīriešu uzmanību.

Būdama gudra un vērīga, viņa vienmēr guva labumu no viņu stāvokļa.

Bet darīja viņa to jautri un rotaļīgi, nenodarot ļaunumu ne saviem pielūdzējiem, ne apkārtējiem cilvēkiem.

Viņai bija labsirdīga, atsaucīga sirds un tā nezināja, kas ir skaudība un lišķība.

Viņā apbrīnojamā veidā apvienojās sadzīves praktiskums un bērnišķīga tīrība, koķetība, tiešums, jautrība un skumjas, vērīgums un uzticība.

Un, pateicoties šādai daudzkrāsainai jūtu un emociju paletei, savienojumā ar šķelmīgumu un retu pievilcību, viņa izskatījās iemiesota dieviete.

Neviens nevarēja viņas priekšā noturēties, bet, savukārt, arī viņa nereti iemīlējās.

Viņas kvēlais temperaments neļāva viņai ilgi palikt vienai.

Bet dvēselē viņa sevi sajuta aktrisi un tiklīdz radās iespēja, viņa spēlēja viņai iepatikušās lugās.

Tieši tādā vienā izrādē viņu ieraudzīja Ješua. Bet viņš, atšķirībā no citiem, mācēja ievērot ne tikai viņas ārējo, bet arī iekšējo skaistumu, redzēja viņā ne vieglprātīgu aktrisi, bet sievieti ar bagātu iekšējo pasauli, kura ļoti atšķīrās no tām meitenēm, ar kurām viņam nācās līdz tam tikties.

Viņš atnāca uz viņas otro un trešo uzstāšanos. Un beidzot izlēma iepazīties ar viņu.

Notika tas diezgan negaidīti. Šķiet, pats liktenis nāca viņiem palīgā, lai padarītu viņu tikšanos skaistu un atmiņā paliekošu.

Vēlu vakarā, pēc izrādes, iedzēris pielūdzējs nolēma "nopirkt" viņam iepatikušos aktrisi un, ieraugot viņas izbiedēto, apjukušo seju, Ješua satvēra viņu aiz rokas un ar vārdu "Bēgam", aizrāva sev līdz Jeruzalemes viltīgi savērtajās, īsajās ieliņās

Nonākot drošā vietā, viņi beidzot apstājās un ieskatījās viens otram acīs...

Tā bija mīlestība no pirmā acu skata. Viņiem šķita, ka viņu Dvēseles saplūst vienā kopībā un, bez kādiem vārdiem, viņi abi saprata, ka šķirties nevarēs nekad.

Tanī pašā vakarā Jēšua viņu atveda pie sevis. Un sākās viņu kopīgā dzīve, pilna ceļojumiem un piedzīvojumiem, kas viņiem atnesa daudz laimīgu mirkļu, neaizmirstamu dienu un nakšu.

Viņiem šķita, ka viņi peld pa dzīves ūdeņiem viegli un saskanīgi, vienmēr viens otru saprotot un atbalstot visā.

Viņu attiecību pamatā bija ne tikai mīlestība, bet arī bezgalīga cieņa vienam pret otru, par cik abi saprata, vai drīzāk nojauta, ka viņi neparasti cilvēki un viņiem priekšā neparasta dzīve.

Marija alkatīgi savī uzņēma tās garīgās zināšanas, kurās ar viņu dalījās Jēšua un viņai šķita, ka tās priekš viņas nebija jaunas, ka viņa vienmēr zināja Visuma Likumus un Pasaulsēkas uzbūvi, ka vienkārši atgriezās Mājās, caur sava mīlotā vīra stāstiem.

Mīlestība un garīgā tuvība stiprināja viņu savienību ar to Lielo Dievišķo "zīmogu", kas bija visstiprākā garantija viņu laimīgai ģimenes dzīvei.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 3. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/30.10.2017>.

10.Jaunie horizonti

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/novye-gorizonty>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, mēs apstājāties pie tā (http://spekavots.ucoz.ru/news/marija_magdalena/2017-10-30-2696), ka Jēšua dzīvē parādījās mīlota sieviete, kas līdz viņa zemes ceļa beigām būs viņa dzīves biedre un uzticama sieva.

Viņš Mariju iepazīstināja ar saviem vecākiem un ar saviem dārgiem skolotājiem, esejiem.

Viņa bija pa prātam gan vieniem, gam otriem. Arī viņi, kā Jēšua, sajuta viņas dvēseles tīrību un patiesumu, neskatoties uz to, ka Marija Magdalēna neierakstījās "pieklājības" rāmjos, kādus tanī laikā uzstādīja reptiloīdi.

Pat tādu svētu izpratni kā ģimene, viņi pārvērtā "pirkšanas-pārdošanas priekšmetā", visur sējot bēdas un nelaiemes, izšķirot mīļotos un savienojot viens otru neieredzošus cilvēkus.

Piesedzoties ar likuma un reliģiju vārdiem, viņi īstenībā radīja briesmīgu nelikumību, nolemjot tūkstošiem cilvēku bezcerīgi rūgtai dzīvei ar nemīlamiem cilvēkiem.

Tādēļ Jēšua vecāki un gudrie skolotāji eseji patiesi priecājās par to, ka Jēšua atrada īstu mīlestību.

Viņi nepārstāja priecāties par šo brīnišķīgo pāri, kuri viens otru papildināja.

Spēcīgais un vīrišķīgais Jēšua bija uzticams atbalsts trauslajai un daiļajai Marijai Magdalēnai, kura bija sievišķības un mīlestības iemiesojums.

Tas bija dzīvs simbols vīrišķā un sievišķā sākuma savienojumam - tas retais izņēmuma gadījums, kad uz Zemes satikās dvīņu liesmas, divas Dievišķās pusītes, divas radniecīgas dvēseles, savienojās vienā veselumā savā fiziskā iemiesojumā.

Un šī laime viņiem bija dāvāta ne nejauši, jo Jēšua būtu ļoti grūti izpildīt savu misiju vienatnē, neesot blakus tik brīnišķīgai sievietei, šim Eņģelim, kļuvušai viņa galvenajai aizstāvei uz Zemes, jo patiesā, dziļā un sirsnīgā Sievietes Mīlestība spējīga radīt brīnumus un iedvesmot Vīrieti varoņdarbam un diženiem panākumiem.

Šie mēneši Marijai Magdalēnai deva daudz, viņa tur tūlī sajuta dzimto atmosfēru, ar visu sirdi pieņēma eseju mācību, aizrautīgi uzņēma garīgās zināšanas.

Pie tam, uzklusot eseju vecākā padomu, viņi izlēma uzņemties ceļojumu uz Indiju.

Tur viņi varēja pabeigt savu garīgo apmācību, uzņemot sevī seno zināšanu austrumu "atzaru" un apgūt ievērojamu jogu meditāciju noslēpumus.

Tika izlemts, ka viņi pievienosies vienai no preču karavānām, kas devās uz Indiju.

Tāda izdevība drīz radās un viņi devās šinī tālajā ceļā, kas viņiem aizņēma dažus mēnešus.

Ceļā Jēšua palīdzēja tirgotājiem tikt galā ar kamieļiem, bet Marija ceļiniekiem gatavoja ēdienu.

Tā viņiem izdevās iekonomēt ne mazumu naudas, par cik viņi nezināja, kas viņus turpmāk gaida un cik ilgs būs ceļojums. Bet viņi jau pierada visā pašauties uz Radītāju un Augstākajiem Spēkiem, kas viņus dzīvē vadīja un vienmēr izveda uz pareizā ceļa.

Viņi bija jauni un laimīgi, Viņus gaidīja jauna un brīnišķīga dzīve.

Viņi abi bija zinātkāri un priecīgi uzņēma visu, ko satika savā ceļā, tādēļ ceļojums viņiem nešķīta nomācošs, neskatoties uz visiem tā grūtumiem.

Šodien mēs pie tā apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 4. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/05.11.2017>.

11. Iepazīšanās ar Indiju

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/znakomstvo-s-indiey>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, ilgais ceļojums tuvojās beigām

(iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/jaunie_horizonti/2017-11-05-2710). Jēšua un Marija Magdalēna beidzot ieradās Indijā.

Dažas brīnišķīgas un neaizmirstamas dienas viņi pavadīja uz okeāna krasta, baudot skaistumu un mieru pēc grūtā ceļa.

Pēc tam devās turp, kur pēc eseju vārdiem mitinājās Diženie Iesvētītie - uz Tibetu, Kailasa kalna

pakājē.

Viņiem stāvēja priekšā garš ceļš cauri visai Indijai un viņi to nolēma veikt kājām. Viņiem gribējās tuvāk iepazīties ar senindijas kultūru, savām acīm redzēt visus tos brīnumus, kurus veica jogi, sajust šīs zemes atmosfēru, tās sevišķo enerģētiku.

Viņi zināja tikai sava ceļojuma mērķa kopējo virzienu, bet visā pārējā uzticējās Radītājam. Viņi gāja nesteidzoties, apstājoties viņiem patīkamās vietās, mācījās valodu, par cik saprata, ka bez tā nespēs sasniegt tās zināšanas, kādas bija viņiem tik ļoti nepieciešamas.

Viņi piesātinājās ar šīs zemes garu, kas viņiem atgādināja strīpotu segu - tik krāsaina un daudzveidīga tā bija. Šeit bija sajauktas tik daudzas kultūras, dažādas tradīcijas, ticības... Taču, bez šaubām, tās galvenais lepnums bija jogu kultūra - šī senā mācība, kas cilvēkiem palīdzēja atklāt viņos ieliktās bezgalīgās spējas, sajust sevi virscilvēku, Dievišķu būtni. Bet, jo vairāk Jēšua un Marija iepazīnās ar šo kultūru, jo vairāk viņi saprata, kāds milzīgs bezdibenis atrodas starp jogiem, demonstrējošiem uz ielām brīnumus, pēc publikas pieprasījuma, un Lielajiem Iesvētītajiem, priekš kuriem joga ir atslēga sevis un pasaules dziļai un daudzpusīgai izzināšanai.

Viņiem jau nācās satikties ar tādiem cilvēkiem, tie neuzstādīja izrādīšanai savas prasmes, nedemonstrēja virsspējas, kādas, bez šaubām, pārvaldīja.

Šķita, viņi dzīvo citā dimensijā, kādā paralēlā pasaulē, kur darbojas citi laika rāmji un citi fiziskie likumi.

Šie cilvēki it kā mainīja telpu ap sevi, paplašinot savu lauku līdz neticamiem apmēriem.

Jēšua uzzināja šo lauku enerģiju. Tieši ar to bija piesātināta eseju komūnas telpa.

Gan vieni, gan otri ģenerēja Mīlestības enerģiju, taču, ja eseji to radīja ar savām meditācijām, piesaucot šo enerģiju no kosmosa, tad jogi, šķita, to ģenerēja ar saviem smalkajiem ķermeņiem - cik ļoti spēcīga koncentrācija bija viņos.

Jēšua ar Mariju saprata, ka virsspējas jogiem ir nekas cits, kā pāreja citā dimensijā - ar daudz augstākām vibrācijām, kur visi viņu ķermeņi, ieskaitot fizisko, iemanto jau pilnīgi citus parametrus, kur neeksistē sāpes un diskomforts, par cik fiziskais apvalks it kā izkūst, izšķīst un saplūst ar viņu smalkajiem ķermeņiem.

Un, ja jogas-atieri ilgu treniņu ceļā mācēja ieiet tikai uz mirkli tādā stāvoklī, tad jogi-iesvētītie tādā stāvoklī varēja atrasties gadiem...

Jau tanīs laikos eksistēja jogu skolas un Jēšua ar Mariju apmeklēja dažas nodarbības tādās skolās, lai iemācītos jogu ābeci, sajustu tās enerģiju.

Tā bija ļoti interesanta un aizraujoša pieredze. Taču viņi ļoti labi saprata, ka ne priekš tā viņi veica tik ļoti tālo ceļu, ka viņu ceļa mērķis slēpjas citur. Viņiem bija jānokļūst pie Diženajiem Iesvētītajiem un jāuzzin viss dziļums īstenām zināšanām, kas krājās gadiem un glabājās slepenā vietā Tibetas kalnos.

Viņi zināja, ka viņu misija ietverta tur, lai šīs zināšanas aiznestu līdz cilvēkiem, ka tikai viņi būs spējīgi izmainīt viņu apziņu un atgriezt to Dievišķo dzirksteli, kuru cilvēki pazaudēja, iegremdējoties trīsdiensiju pasaulē.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 5. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/06.11.2017>.

12.Ceļojums Tibetā

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/puteshestvie-v-tibet>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tātd, turpinām mūsu stāstu par Ješua un Marijas Magdalēnas uzturēšanos Indijā (iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/iepazisanas_ar_indiju/2017-11-06-2732).

Viņi tur uzturējās apmēram jau gadu. Marija tanī laikā gaidīja bērnu un viņiem kļuva grūti pārvietoties. Tad viņi nolēma palikt nelielā pilsētiņā Indijas Ziemeļrietumos, no kurienes jau nebija tik tālu līdz viņu ceļojuma mērķim.

Radītājs viņiem palīdzēja arī šoreiz, sūtot labus cilvēkus un jumtu virs galvas.

Viņi apmetās diezgan turīgā ģimenē. Tie bija mīļi, labsirdīgi cilvēki, ļoti ticīgi, esoši budisti. Ješua zelta rokas sagādāja viņam labu darbu. Viņš ķērās pie viņu mājas restaurācijas un vienlaicīgi apkopa dārzu.

Ģimenē bija vairāki bērni, tādēļ saimniece pret Mariju, kurai tūliņ, tūliņ vajadzēja dzemdēt, izturējās ar lielu maigumu un mīlestību.

Kad Marijai sākās dzemdību sāpes, viņa izsauca vecmāti, kura pieņēma viņas personīgās dzemdības.

Viss noritēja laimīgi un Marija dzemdēja skaistu, veselīgu puiku.

Laimīgie vecāki nevarēja vien beigt vērot savu mazo brīnumu un pavadīja ar viņu kopā katru brīvo minūti.

Taču Ješua saprata, ka nevar ļaut sev ilgi baudīt ģimenes laimi. Viņam bija jāizpilda tā misija, kuras dēļ devās šajā ilgajā ceļojumā.

Un, lai arī cik grūti bija viņam šķirties no Marijas un viņu mazuļa, viņam tālāk bija jādodas vienam, atstājot uz laiku savu ģimeni viņu labvēlīgo aizbildņu gādībā, kuri ar visu sirdi iemīlēja Mariju un viņas dēlu.

Marija labprāt viņiem palīdzēja mājas darbos un pieskatīja bērnus.

Viņas jautrais raksturs, gudrība un delikātums šajā ģimenē ienesa mīlestības un labestības atmosfēru, par ko mājas saimnieki bija viņai ļoti pateicīgi.

Viss tas notika tik dabīgi un harmoniski, ka Marijai un Ješua nepalika nekādu šaubu par to, ka arī šoreiz Augstākie Spēki ņēma viņus zem sava spārna.

Tādēļ Ješua ar mierīgu sirdi atvadījās no savas mīļotās un devās ceļā tālāk viens.

Viņš zināja, ka Tibetas kalni - tas skarbs apvidus un priecājās, ka savu ģimeni atstāja siltā mājā kopā ar labiem cilvēkiem.

Ceļā viņš šoreiz neaizkavējās, bet gāja tieši uz savu mērķi.

Tibeta viņu sagaidīja ar skarbu, grandiozu skaistumu, tīru, caurspīdīgu gaisu un skanošu

klusumu.

Tas bija īsts Dievu mitekļis...

Bet kur gan slēpās Diženie Iesvētītie, par kuriem viņam stāstīja eseji? Jo Ješūam bija viņi noteikti jāatrod.

Viņš sāka ar to, ka atrada patvērumu nelielā sādžā, kalna pakājē un nesteidzoties sāka iepazīties ar tās iemītniekiem.

Viņi ļoti atšķīrās no parastiem indusiem un runāja viņam nesaprotamā dialektā, taču, par laimi, saprata viņu.

Drīz viņš atrada pavadoni, kurš atsaucās viņam parādīt, kur atrodas Kailasa kalns - viņa ceļojuma mērķis.

Uzkrāvis mūļiem saiņus ar rezerves produktiem un siltu apģērbu, viņi devās ceļā.

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 5. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/07.11.2017>.

13.Kailasa kalns

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/gora-kaylas>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Šodien mūsu stāsts tuvojas visatbildīgākajam Ješua dzīves periodam, kad viņam bija ļauts pieskarties pirmsākumiem - Zemes vēstures galvenajai Glabātuvei - Diženajai Ahartai, kuras ieeja arī ir Kailasa kalns (iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/celojums_tibeta/2017-11-07-2714).

Taču sāksim pēc kārtas. Ceļojums līdz šī kalna pakājei Ješua aizņēma dažas dienas. Un tiklīdz tā tālumā parādījās, viņu pārņēma dīvainas jūtas, kādas agrāk viņš vēl nekad neizjuta. To bija grūti izteikt vārdos.

Viņam šķita, ka viņš pārvietojas citā pasaulē, kur visas jūtas un emocijas, un pat fiziskā ķermeņa sajūtu izmaiņas viņam pierastas.

Viņš sajūtās esam milzīgs, ar sevi aizpildīja visu Zemi un vienlaicīgi viņš sevi sajuta esam pilieniņu Visumā.

Viņš nejuta ne aukstumu, ne badu, ne sāpes. Viņu piepildīja tāda Svētlaieme, ka šķita, viņa ķermenis neizturēs šo Mīlestības plūsmu, kuras iekšienē viņš izrādījās esam, kas viņu nesa maigi un uzmanīgi šī neparastā kalna virzienā.

Taču tanī pat laikā, kaut kas dīvainis notika ar viņa pavadoni. Viņš locījās sāpēs un nevarēja tālāk spert ne soli, viņu pārņēma paniskas bailes. Viņš teica ka tālāk neies ne par kādu naudu un metās atpakaļ.

Ješua palika viens, bet viņš ne tikai nejuta bailes, bet otrādi, viņš it kā spārnos lidoja šī brīnumainā kalna virzienā, līdzīgam piramīdai.

Un tad viņš izdzirdēja balsi, kas skanēja viņa galvā. Visdrīzāk ne balss, bet silti, pulsējoši viņi, kas viņam nodeva informāciju.

Viņš pēkšņi apzinājās ar visu savu būtību, ka tā bija Dieva Balss.

Viņš izdzirdēja sekojošo: "Nebaidies nekā, mans mīļotais dēls! Tu - Mājās, starp draugiem. Tevi gaida un ļoti mīl šinī Dievišķajā zemē, kuras vārds Aharta.

Vienkārši aizver acis un palūdz pārvietot tevi turp, kur tevi sagaidīs Diženās Dvēseles, kādreiz dzīvojošas uz Zemes. Tu viena no viņām un jūsu atšķirība tikai tā, ka tu vēl atrodi fiziskā ķermenī, bet viņi jau izgāja visu savu zemes ceļu un noslēdza savu iemiesojumu riņķi.

Viņiem ir ko tev pastāstīt. Un tu pirmais, kuram es dāvāju šo iespēju pārvietoties šajā Diženajā Zemē, atrodoties iemiesojumā.

Tas kļūs par sākumu tavai Kalpošanai - Misijai, kuru tu pats izvēlēties pirms ierašanās uz Zemes. Tu uzzināsi Zemes vēsturi un savas personīgās Dvēseles vēsturi, kas tev ļaus pilnā mērā apzināties, kas tu īstenībā esi.

Tu iepazīsies ar savu Zvaigžņu ģimeni, kas kļūs balsts un atbalstītājs tevi ceļā, tā kā arī citas Diženās Dvēseles, kuras tevi pavadīja un pavadīs šinī dzīvē.

Viņi tevi gaida ar nepacietību."

Ješua aizvēra acis un, ieejot meditatīvā stāvoklī, pateicās Dievam par Mīlestību un uzticību, un palūdza pārvietot viņu uz Ahartu.

Viņš tūlīt sajuta kā sāka mainīties telpa ap viņu.

Viņam šķita ka sāka pārvietoties gaisa slāņi, it kā atbīdot neredzamu aizsegu. Un viņa ķermenis sāka maigi, taču pārlicinoši "izsūkties" cauri neredzamām gaisa membrānām...

Un pēkšņi viņš sajuta neparastu vieglumu, pilnīgu atbrīvotību no materiālā apvalka - it kā no tā izslīdētu neredzams bezķermeņa dubultnieks.

Viņš atvēra acis un ieraudzīja, ka viņš tomēr atrodas savā ķermenī, taču tas kļuvis puscaurspīdīgs un spīdošs.

Viņš palūkoās apkārt un viņam likās, ka viņš nokļuvis pasakā...

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 6. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/08.11.2017>.

14.Aharta

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/agarta>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, mēs apstājāties pie tā, ka Jēšua pārvietojās uz Ahartu visos savos ķermeņos

(iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/kailasa_kalns/2017-11-08-2716)

Viņš stāvēja brīnišķīga tempļa vidū. Viņš bija milzīgs un Jēšua drīz saprata kādēļ.

Ahartas Priesteri, kuri iznāca viņam pretim no durvīm, slēptām aiz brīnišķīgas kolonnas, bija ļoti liela auguma.

Šis Tempļis bija Ahartas galvenā svētnīca, kur sapulcējās visu civilizāciju pārstāvji, kaut kad mītoši uz Zemes, priekš kopējo lēmumu pieņemšanas.

Pēkšņi Jēšua sajuta sevi mazu un pazūdošu starp visiem šiem greznumiem un diženumu.

Priesteri, jūtot viņa stāvokli, ietina viņu neredzamā mīlestības mākonī un svētlaimes jūtas atkal nolaidās uz viņu.

Pēc tam viņi griezās pie Jēšua ar mīlu un laipnu smaidu. Taču tieši kā Tēvs, viņi neizteica vārdus, bet nodeva savas domas telepātiski, maigiem, siltiem pulsāciju pukstiem, ieliekot tās viņam galvā.

Priesteri bija trīs. Viņi pārstāvēja trīs diženas civilizācijas - Hiperboreju, Lemūriju un Atlantīdu.

Viņi teica, ka ļoti priecājas viņu redzēt šinī viņu brīnišķīgajā zemē un, ka viņam stāv priekšā šeit pavadīt pietiekami ilgu laiku, par cik tā diženā misija, ko Jēšua nāksies izpildīt uz Zemes, prasa rūpīgu sagatavošanu.

Bija nolemts, ka viņam vēl dzīves laikā atklāsies tas, kas parasti dvēselēm atklājas viņu Pārejas momentā un uzturēšanās laikā smalkajā plānā starp iemiesojumiem.

Šis izņēmums tika veikts priekš tā, lai atvairītu cilvēces galīgo krišanu zemās vibrācijās, par cik tās tagadējais stāvoklis jau kritisks.

Viņi paskaidroja Jēšua, ka viņš - Liela Dvēsele, atnākusi uz Zemi no astotā blīvuma pasaules, kas apzināti izvēlējās misiju cilvēku glābšanai, kaut arī saprata, cik sarežģīti viņai to būs īstenot, nolaižoties duālā pasaulē un cilvēkam esot.

Viņam palīdzībai tika sūtīta viņa otra pusīte - viņa Dvēseles sievišķā ipostase, viņa dvīņu liesma, iemiesojusies uz Zemes kā Marija Magdalēna.

Un tagad viņi nonāca pie savas Kalpošanas sliekšņa.

Taču, Dievs-Tēvs un Visuma Augstākie Spēki, vedoši Jēšua pa dzīvi, redzēja, ka cilvēki krita jau tik zemu, ka vārdi nespēs palīdzēt pacelt viņus vajadzīgajā augstumā un izmainīt viņu apziņu, aptumšotu reptiloīdu programmām ieliktām viņos.

Tādēļ bija nolemts pastiprināt ietekmi uz cilvēkiem, demonstrējot viņiem īstus brīnumus, kas parādītu, uz ko var būt spējīgs cilvēks, apzinājies sevi esam daļiņu Dieva un attīrījis savu apziņu no duālās pasaules programmām.

Tieši tādēļ Jēšua tagad atrodas starp viņiem, - tiem, kuri kādreiz pārvaldīja tādas spējas, dzīvojot fiziskos ķermeņos uz Zemes un, lai viņš pats, savienojies ar savu Zvaigžņu ģimeni, mācētu

pārnest viņai piemītošās īpašības un spējas uz Zemi, kur vienlaicīgi esošs vairākās dimensijās, varētu tās demonstrēt cilvēkiem.

Viņam priekšā bija ārkārtīgi sarežģīts uzdevums, taču tagad viņam bija Debesu skolotāji un sāka viņi ar to, ka kopā ar Ješua devās ceļojumā pa neaptveramo Ahartas zemi, iepazīstinot viņu, precīzāk, palīdzot atcerēties šīs brīnišķīgās planētas vēsturi, uz kuras kādreiz dzīvoja arī viņš pats dažādos savas dzīves iemīsojumos.

Šodien mēs pie tā apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 7. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/09.11.2017>.

15.Dvēseles ceļš

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/put-dushi>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, turpinām mūsu stāstu (iepriekš.: <http://spekavots.ucoz.ru/news/aharta/2017-11-09-2718>) par Ješua uzturēšanos brīnišķīgajā Ahartas zemē, ar kuru viņu iepazīstināt sāka Priesteri. Viņam šķita, ka tā sastāv no daudzām atsevišķām valstīm un civilizācijām, par cik šī unikālā Zemes vēstures Glabātava ieņēma sevī ne tikai labākos savus pārstāvjus, bet arī augu un dzīvnieku pasaules to laiku daudzveidību.

Tas patiešām bija aizraujošs ceļojums. Un pārvietojās viņš pa šo zemi kopā ar viņu pavadošiem Priesteriem brīnumainā veidā, acumirkli izrādoties esam tur, kur viņiem gribējās būt.

Kā viņam paskaidroja Priesteri, visi Ahartas iemītnieki atrodas ne zemāk kā piektā dimensija, tādēļ viņi varēja pārvietoties uz jebkuru telpas punktu tikai ar savu domu spēku, pie tam, ne tikai Ahartā, bet arī aiz tās robežām.

Un viņi to tūliņ nodemonstrēja Ješua, izrādoties esam kopā ar viņu uz viņa dzimtās planētas astotajā dimensijā, kas atradās citā Galaktikā un savu pārstāvju Ahartā nebija.

Viņi pārnesa viņu turp savos enerģētiskajos laukos, par cik pats Ješua vēl nespēja iejusties līdz galam šinī pārsteidzoši brīnumainajā pasaulē.

Bet tiklīdz viņš nokļuva uz šīs planētas - pazīstamās vibrācijās, viņš tūliņ atcerējās savu Māju, saprata viņam radniecīgo dvēseļu klātbūtni, kuras viņu tūliņ ielēca un, liekas, viņam apkārt izpildīja Mīlestības Deju.

Viņu ķermeņi bija tik retināti un mirdzoši, ka atgādināja saules staru caurstrāvētus mākoņus. Viņa dvēsele gaviļēja. Viņš pazina visus savus mīļos un dārgos - savu Zvaigžņu Ģimeni un neviļus arī viņš piebiedrojās šīs Dievišķās Mīlestības dejas dalībniekiem.

Tas bija apburošs skats... Taču viņiem bija jāatgriežas atpakaļ.

Šis ceļojuma mērķis bija sasniegts. Ješua tagad zināja, kas viņš un no kurienes, un šīs atmiņas vairs nebūs dzēstas no viņa apziņas, kā tas parasti mēdz būt, kad dvēseles nolaižas uz Zemes, iemiesojoties fiziskos ķermeņos.

Pēc mirkļa viņi atkal bija Ahartas galvenajā Svētnīcā. Un nu Ješua vajadzēja atcerēties savus iemiesojumus uz Zemes, par cik viņš jau ne vienu reizi vien nolaidās šurp, lai viņa Dvēsele uzzinātu nepārvērtējamo dzīves pieredzi citās dimensijās.

Viņam parādīja viņa iepriekšējās dzīves kā attēlus, izgaismojot galvenās un nozīmīgākās epizodes no iemiesojumiem, palīdzot atcerēties tos mērķus un uzdevumus, kurus sev izvirzīja Dvēsele pirms kārtējā gājiena uz šo brīnišķīgo planētu.

Viņš saprata, ka arī Zeme ir viņa Dzimtās Mājas, kur bija tik daudz iziets un izdzīvots, kur katrs jauns viņa iemiesojums asināja kārtējo tā Dievišķās Mīlestības Kristāla šķautni, kas glabājās viņa sirdī.

Viņš pēkšņi ieraudzīja spilgti un skaidri visu savas dzīves ceļu - tik daudzveidīgu, daudzslāņainu un daudzdimensionālu.

Viņš sasniedza visu Radītāja nodoma dziļumu.

Un šī apskaidrība kā zibens uzliesmojums caustrāvoja visu viņa būtņi.

Viņš sajuta sevi esam Diecilvēku, kuram pa spēkam absolūt viss.

Viņu pārpildīja tāda Mīlestība un Pateicība par viņam dāvātajām zināšanām, ka šķita, viņš pats kļuva viena vienīga MĪLESTĪBA, kurā viņam gribējās dalīties ar visu pasauli. ar visiem cilvēkiem, dzīvniekiem, augiem, ar visu Visumu.

Un viņš jau zināja, ka šīs jūtas viņu neatstās nekad...

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaues Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 8. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/11.11.2017>.

16. Apmācība Ahartā

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/obuchenie-v-agarte>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Šodien mēs jums pastāstīsim par pēdējām dienām, ko Ješua pavadīja Ahartā

(iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/dveseles_cels/2017-11-11-2723)

Viņš pats nejuta kā steidzās dienas, par cik šī pasaule bija tik atšķirīga no materiālās pasaules uz Zemes.

Šeit darbojās pavisam citi likumi: fiziskie un garīgie.

Tagad Ješua gatavoja tam, lai viņš pārnestu uz Zemi to stāvokli, kurā šobrīd atradās, tas ir, lai viņš nezaudētu savas augstās vibrācijas un būtu spējīgs dzīvot uz Zemes, vienlaicīgi esošs

vairākās dimensijās, brīvi pārvietotos no vienas otrā.

Taču to, kas šeit skaitījās parasts, uz Zemes uztvēra kā brīnumu.

To, ka visi Ahartas iemītnieki pārvaldīja telepātiju un telekinēzi, varēja brīvi lidot un staigāt virs ūdens un arī iemiesot dzīvē visu nodomāto ar domu spēku.

Taču Ješua nācās iemācīties vēl arī to, kas cilvēku dzīvē bija visnozīmīgākais - izdziedināšanu.

Ahartā nepieciešamība pēc tā sen izpalika, par cik nekādas negatīvas emocijas, tātad arī slimības, nevarēja iespraukties šinī augsto vibrāciju Dievišķajā telpā.

Bet cilvēkiem, izdziedināšana no nāvējošām slimībām, bija visīstākais brīnums, kas viņu apziņu varēja izmainīt un palīdzēt nostāties uz garīgā ceļa.

Ješua nācās iemācīties ievietot cilvēku savā laukā, kur jebkura slimība, ar sevi veidojoša negatīvās enerģijas sabiezējumu, izšķīstu bez pēdām Gaismas un Mīlestības Dievišķās enerģijas apmazgāta.

Un tur viņam palīdzēja diženie jogi, Ahartā esoši. Viņi mācīja koncentrēt savos smalkajos ķermeņos šo brīnumenerģiju un noturēt to tur pēc iespējas ilgāk.

Ješua izrādījās labs skolnieks. Viņam izdevās sasniegt pastāvīgas uzturēšanās stāvokli šajās enerģijās, vienlaicīgi eksistējot arī trīsdimensiju pasaulē.

To apmācību, ko viņš izgāja, var salīdzināt ar cilvēka palaišanu no kosmosa uz Zemi, kur viņam vajadzēja saglabāt bezsvara stāvokli, staigājot pa Zemi...

Un nu palika pēdējais triks, nepieciešams priekš viņa atgriešanās atpakaļ.

Viņam bija nepieciešami viņa brīnumu paskaidrojumi. Un šeit viņam palīdzību sniedza Dievs-Tēvs.

Viņš skaidri un precīzi viņam izskaidroja tos postulātus, kuriem bija jābūt viņa Mācības pamatā. Tie bija Visuma Likumi, kuru pamatā atradās garīgās vērtības un, kurām sekojot, cilvēks varēja iemantot īstu laimi un prieku, labklājību un veselību, varēja dzīvot mīlestībā un saskaņā pats ar sevi un visu pasauli.

Viņa Mācībai bija jāklūst par ceļazīģi cilvēkiem, izejošiem no duālās pasaules tumsas, bet viņš pats - spilgts piemērs tam, uz ko spējīgs cilvēks, dzīvojošs pēc šiem likumiem un apziņoies sevi esam Dieva daļiņu.

Ješua stāvēja priekšā atgriezies Jeruzalemē, kas tobrīd bija pievilksanas centrs daudzām tautām mītošām uz Palestīnas zemes, kas bija duālās pasaules iemiesojums, kur cieņā bija nauda un vara un, kur garīgā sākuma atdzimšana iemantotu sevišķu vērtību un nozīmīgumu.

Viņam bija ar savu Mīlestības spēku jāizšķīdina visu tur uzkrājušos zemu vibrāciju enerģija, kas izmainītu cilvēku apziņu un atgrieztu viņus pie Dieva.

Bet viņam, ar savu personīgo piemēru, bija jāparāda viņiem, ka tas ir iespējams.

Jūs bezgalīgi mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 9. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/12.11.2017>.

17. Atvadas no Ahartas

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/proshchanie-s-agartoy>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tā, pienāca laiks Ješua atstāt Ahartu un ļauties brīvam lidojumam

(iepriekš. http://spekavots.ucoz.ru/news/apmaciba_aharta/2017-11-12-2725)

Viņš saprata, ka viņa neredzamo Debesu Skolotāju klātbūtne viņu ļoti atbalstīs un tas visu viņa būtību piepildīja ar mieru un pārliectību, ka viņam viss izdosies tieši tā, kā bija Radītāja un viņa personīgās Dvēseles nodomāts.

Pienāca atvadu minūte un tā kļuva varenī svinīgs akords, kas viņu pacēla neredzētā, priekš cilvēka, augstumā un skanēja viņā līdz viņa zemes ceļa beigām.

Galvenajā Ahartas svētnīcā sapulcējās visu viņā mītošo civilizāciju Vecajie.

Viņi svētīja Ješua brīnumainā veidā. Katrs no viņiem ielika viņā enerģētisku lādiņu, viņu civilizācijai raksturīgu.

Tas bija līdzīgi tam, kā ģimene sagatavo ceļam mīļu cilvēku, ieliekot viņa ceļa maišelī savas dāvanas.

Taču tās Dievišķās dāvanas, ar kurām Ahartas iemītnieki dalījās ar Ješua, bija patiešām nepārvērtējamas. Tās sevī saturēja visa vislabāko koncentrāciju, ko viena vai otra civilizācija ieguva no savas uzturēšanās uz Zemes.

Citiem vārdiem, viņi piesātināja Ješua ar visaugstākajām vibrācijām, kādas vien kādreiz uz šīs planētas eksistējušas.

Viņš sevī ieņēma visu Zemes pieredzi, tūkstošgadēs krājušos, lai pēc tam ar tām dalītos ar cilvēkiem, palīdzētu viņiem atcerēties par savu diženo izcelšanos, atgrieztu viņus Mājup - pie Dieva.

Un pašā pēdējā brīdī pats Dievs-Tēvs atnāca svētīt savu mīloto dēlu.

Viņš parādījās kā apžilbinošs zelta gaismas uzliesmojums.

Tā bija Mīlestība tīrā veidā - Beznosacījumu, Bezrobežu, Visaptveroša.

Tā ieplūda Ješua ķermeņa katrā šūniņā, pakāpeniski pieaugot un piepildot ar sevi telpu visapkārt, visu planētu, visu Galaktiku, visu Visumu...

Viņš savu ķermeni vairāk nejuta. Viņš izšķīda šinī Mīlestībā, kā arī viņa apziņa.

Un uz šī brīnišķīgā Dievišķā viņa viņš bija iznests aiz Ahartas robežas, pēc mirkļa atrodoties tanī pašā vietā, no kurienes sākās ceļojums pa šo brīnumaino zemi.

Par lielu pārsteigumu viņam, tas pats pavadonis stāvēja blakus mūlim, it kā viņi būtu šķīrušies minūti atpakaļ.

Taču viņš Ješua neredzēja. Viņš skatījās viņam cauri, nesajūtot viņa klātbūtni.

Un tur viņa galvā ieskanējās Tēva Balss: "Dēls mans, lai atgriestos trešajā dimensijā, tev savu ķermeni vajag sablīvēt. Vienkārši padomā par to un tu atgriezīsies savā iepriekšējā stāvoklī."

Ješua atcerējās sevi tādu, kāds viņš bija pirms Ahartas apmeklējuma un tūlī sajuta savu ķermeni.

Pavadonis tūlī metās pie viņa un uztraucies sāka stāstīt, kas ar viņu notika pa šo laiku.

Viņš atgriezās sādžā, tā neredzētā spēka pārbiedēts, kas pār viņu novēlās Kailasa kalna pakājē. Bet, visdrīzāk, viņu pārņēma nepārvarama vēlēšanās atgriezties. Viņam šķita, ka kāds neredzams, ņēma viņu aiz rokas un atveda uz to pašu vietu, kur viņš no Ješua aizsteidzās. Kā izrādījās, Ješua bija projām tikai dažas stundas, bet priekš viņa tās izrādījās mūžība, pilnībā izmainoša viņa apziņu un visu viņa turpmāko dzīvi. Viņi devās atpakaļceļā. Sākās viņa dzīves jauns etaps, bet viņa pirmā vēlēšanās bija apskaut savu mīļoto Mariju un viņu dēlu...

Bezgalīgi jūs mīloši Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 10. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/19.11.2017>.

18. Pirmais brīnums

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/pervoe-chudo>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, sākās Ješua dzīves jauns etaps, par cik viņš jau sevi sajuta ne kā parastu cilvēku, bet būtni, pabijušu otrā pusē aizsegam, atdaloša materiālo pasauli no smalkās pasaules. Viņam bija dāvāta ne tikai iespēja saglabāt atmiņā šo ceļojumu, bet arī pārnest uzturēšanās stāvokli augstās vibrācijās trīsdimensiju pasaulē un, galvenais, iemācīties dzīvot tur "neizšķiežot" šīs vibrācijas. Viņš pilnībā apzinājās atbildību par viņam uzticēto, bet no otras puses, viņam ļoti gribējās saglabāt arī savas iepriekšējās cilvēciskās īpašības - palikt tādām priecīgam, ironiskam, atklātam, draudzīgam, mīlošam, vīram un tēvam, bet ne pārvērsties par guru, ar cienīgu izskatu, pamācošu cilvēkiem pareizo ceļu.

Viņam gribējās palikt parastam cilvēkam, mainošam pasauli tikai ar savas Mīlestības spēku.

Un viņš izlēma sākt no mazumiņa - izmēģināt savas dziednieciskās spējas. Drīz viņam tāds gadījums nāca priekšā. Kad viņi ieradās sādžā, no kurienes viņš sāka savu ceļojumu, pavadonis piedāvāja Ješua pārņemt viņa māji, pirms doties tālāk.

Pavadoņa tēvs gulēja stūrī uz mašas. Viņam bija paralizēta visa ķermeņa labā puse...

Ješua piegāja pie viņa, pastiepa uz priekšu rokas - tā, lai tās aptvertu visu vecīša ķermeni, aizvēra acis un domās ietina viņu Gaismas un Mīlestības Dievišķās enerģijās, kas spēcīgā plūsmā izlija no viņa sirds čakras.

Ješua sev stādījās priekšā, kā vecīša nekustīgais ķermenis atdzīvojas, kā šinī plūsmā izšķīst melni lipīgie enerģijas sabiezējumi, kļūstot zeltīta gaisma.

Viņš "redzēja", kā tas pieceļas no savas gulvietas, priecīgi raugās apkārt, pats savai laimei neticot...

Un tik spilgts un spēcīgs bija šis attēls, ka Jēšua saprata, ka viņam pieredze izdevās. Viņš atvēra acis un redzēja, ka večuks cieši raugās uz viņu. Tad viņš sāka raudzīties uz savu paralizēto roku. Tās pirksti, iesākumā nepārliecinoši paraustījās, pēc tam, sakustājās. Pavadonis, šo skatu vērojošs, metās pie tēva, atmeta segu un sāka lūkoties, kas notiek ar ķermeni, tas sāka atdzīvoties acīm redzot. Uz viņa priecīgo saucienu saskrēja visi ģimenes locekļi. Viņi skatījās, te uz Jēšua, te uz večuku, neticot savām acīm. Un tikai tad, kad vecītis lēnām, piesardzīgi, ar sava dēla palīdzību, piecēlās kājās, viņi pilnībā noticēja, ka noticis īsts izdziedināšanas brīnums. Viņi uz Jēšua skatījās kā uz Dievu, no Debesīm nokāpušu. Bet tas stāvēja laimīgs, ar priecīgu smaidu sejā un uz viņu steidzīgajiem jautājumiem, kā viņam izdevās tādu brīnumu īstenot, mulsi atbildēja, ka tas Kailasa kals padalījās ar viņu savā spēkā... Tagad Jēšua zināja, ka viņam tiešām izdevās pārnest uz Zemi tās Dievišķās zināšanas un prasmes, ar kurām viņu dāsni apdāvināja Ahartas iemītnieki un, ka no šī brīža viņi kļūs viņam uzticami ceļabiedri un palīgi visas viņa dzīves laikā. Mājas saimnieki bagātīgi pateicās Jēšua, apgādājot viņu ilgajam celojumam un viņš devās ceļā, nekur nekavējoties, pie savas mīļotās ģimenes. Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 11. oktobrī 2017.g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/20.11.2017>.

19. Atgriešanās

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/vozvrashchenie>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Mēs tuvojamies tam momentam mūsu vēstījumā, kad Jēšua un Marija pārliecinoši iziet uz savas Kalpošanas ceļa, tādēļ arī viņu Dvēseles iemiesojās šoreiz abās savās ipostasēs - vienlaicīgi, vīrišķajā un sievišķajā (Iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/pirmais_brinums/2017-11-20-2741/).

Tas, ka Aharta pieņēma tikai vienu, viņu vīrišķo pusīti, vispār nenozīmēja, ka tur saņemtā pieredze un zināšanas neizpaudīsies arī uz viņu sievišķo daļu.

Kas arī notika, kad Jēšua beidzot nokļuva līdz pazīstamajai mājai un apskāva mīļoto Mariju, savu dzimto daļiņu un viņu paaugušos dēlu.

Tas, kas notika tālāk, bija līdzīgs burvestībai.

Jēšua enerģētiskais lauks, šķīta, ieņēma sevī visus viņa mīļotās smalkos ķemeņus, pārveidojot tos mirdzošos gaismas ķermeņos, piesātinot tos ar augstu vibrāciju enerģijām.

Tas tūliņ atspoguļojās arī uz viņas fizisko ķermeni. Marijas seja, viņas starojošās acis, viss viņas skats iemantoja Debesu mirdzumu, starojumu, neizsakāmu maigumu.

Viņa kļuva Mīlestības un Labestības iemiesojums. Tā bija sievišķība visā savā skaistumā un dziļumā.

Ješua atgiežšanās priekš viņas kļuva ne vienkārši tikšanās ar mīļoto vīru, bet sākums viņu jaunajai vēl nezināmajai dzīvei - jaunā Dievcilvēku kvalitātē...

Ješua viņai pavēstīja par visu, ko viņš piedzīvoja Ahartā. Viņš pavēstīja arī par ceļojumu uz viņu dzimto planētu, par to, kāda brīnumaina tikšanās sanāca viņam ar viņu Zvaigžņu ģimeni.

Viņš "pie rokas veda viņu" pa visu pasakaino maršrutu, pa kuru nesen gāja pats un viņa negausīgi uzsūca sevī visas viņa sajūtas, iespaidus, to vietu enerģiju, piesātinājās ar seno civilizāciju vibrācijām, kādreiz mītošām uz Zemes, savas Zvaigžņu ģimenes enerģijām.

Viņa sajūta, kā mainās viņas apziņa, viņas ķermenis, visa viņas būtība...

Viņa saprata, ka šis process neatgriezenisks, ka arī viņa ietilpst šinī brīnumainajā, viņas līdz šim neredzētajā pasaulē, jau uz visiem laikiem, lai dzīvotu tanī un nestu cilvēkiem to Gaismu un Mīlestību, ar kuru piesātinājās viņa pati, ka tur arī būs viņu ar Ješua dzīves jēga no šī brīža.

Un viņa ar prieku pieņēma šo Kalpošanu. Viņa zināja un sajūta, ka neviens un nekas nevarēs likt viņiem novērsties no šī ceļa, kuru izvēlējās viņas un Ješua Dvēsele pirms nākšanas uz Zemi.

Ar Pateicību un Mīlestību viņa pieņēma šo atbildīgo, šo Dievišķo "nastu", kas uzgula uz viņas trauslajiem pleciem.

Bet viņa lieliski saprata, kādai bīstamībai viņi var būt pakļauti Jeruzalemē, kur lemts bija viņiem atgriezties, kur valdīja naudas vara un cietsirdīgi likumi, nospiedoši, nomācoši cilvēku gribu. Cilvēku apziņa vēl nebija gatava šīm Dievišķām zināšanām, un priekšā viņiem stāvēja liels un rūpīgs darbs, kas paņems visus viņu spēkus un laiku.

Viņi pieņēma ļoti nevienkāršu priekš sevis lēmumu - atstāt savu mīļoto bērnu viņu labvēlīgo aizbildņu aprūpē, jo viņiem priekšā bija tik ilgs un nezināms ceļš.

Bet šeit, šajā svētītajā mājā, kur viņu mīlēja kā pašu bērnu, viņš būs pilnīgā drošībā, paēdis un apģērbts un, kas galvenais, tur valdošais budisma gars viņiem bija ļoti tuvs.

Viņi būs priecīgi, ja viņu dēls uzņems sevī to tīrību un Mīlestību uz visu esošo, ar ko bija piesātināta šī senā indiešu reliģija.

Šī šķiršanās viņiem bija arī nevienkārša, bet viņu mīlotā dēla miers un drošība pārsvēra svaru kausu, kurā bija viņu kā vecāku Mīlestība...

Atsveicinājušies no saviem labvēļiem un saskūpstījuši savu bezgala mīļo mazuli, viņi devās meklēt karavānu, ar kuru varētu atgriezties Jeruzalemē visīsākajos termiņos.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 12. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/21.11.2017>.

20. Jaunā realitāte

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/novaya-realnost>

Sveicinu jūs, dārgie mūsu mīļotie bērni!

(Iepriekš.: <http://spekavots.ucoz.ru/news/stgriesanas/2017-11-21-2743>)

Un tā, Jēšua un Marija devās atpakaļceļā.

Viņi visu laiku sajuta, ka nav vieni, ka ar viņiem Augstākie Spēki, kuri it kā aiz rokas viņus veda, visu nokārtojot brīnumainā veidā.

Viņi ātri atrada karavānu, ar kuru šķērsoja visu Indiju un virzījās tālāk - uz Jūdejas zemēm.

Ceļojums viņiem aizņēma dažus mēnešus. Pa šo laiku viņiem izdevās vēl vairāk sevī attīstīt tās spējas, kas viņos bija Ahartas iedzīvotāju ieliktas.

Viņi mācījās dzīvot no jauna trīsdimensiju pasaulē. Tagad viņiem tā šķita teātra satuve, uz kuras tika izspēlētas drāmas un komēdijas, kur cilvēki izpauda savas vizzemākās un visaugstākās īpašības, kur risinājās mūžīgā cīņa starp labo un ļauno...

Viņi tagad redzēja visu savā atkailinātā veidā, it kā lasot cilvēku domas un emocijas, ielūkojoties viņu visslēptākajos Dvēseles stūros.

Tas notika neviļus - ne tādēļ, ka viņiem gribētos, bet tādēļ, ka cilvēku dvēseles kļuva priekš viņiem "caurspīdīgas".

Brīnumaini bija tas, ka pat vizzemākās cilvēka emocijas, visļauņākā rīcība, neizraisīja viņos sašutumu, nosodījumu, agresiju...

Viņi redzēja šīs rīcības aizkulises, iedziļinājās šīs nebeidzamās "spēles" dziļākajā būtībā uz trīsdimensiju pasaules satuves, kur katrai Dvēselei savs uzdevums, sava loma, savs amplua, ko šīs dvēseles izvēlējās pirms nākšanas uz Zemes.

Jēšua un Marija sūtīja savu Beznosacījumu, Bezrobežu Mīlestību katram viņu ceļā pretim nākošam cilvēkam, neskatoties uz to vai viņš bija labs vai slikts, bagāts vai nabags, slims vai vesels, devīgs vai skops...

Viņi saprata, ka "izauga" no duālās pasaules, ka dzīvo jau citā telpā, kur nav dalījumu, tātad, vērtējumu un nosodījumu cilvēkiem un viņu rīcībai.

Viņiem vajadzēja pierast pie šīm jaunajām, priekš viņiem, sajūtām un iemācīties dzīvot tā, lai dabīgi un harmoniski iederētos šinī, priekš viņiem jau svešā kļuvušā, duālajā dzīvē.

Un šis ilgais ceļš bija viņiem tieši pa rokai, par cik ļāva mierīgi un bez steigas apgūt šo priekš viņiem jauno realitāti un iestrādāt sevī paradumu, slēpt to, ka viņi redz cilvēkiem cauri, par cik tie nebija tam gatavi.

Viņi nedrīkstēja atļaut sev pārkāpt spēles noteikumus, pārrakstīt scenāriju, ko šīs Dvēseles izvēlējās, nevarēja iebrukt svešā emocionālā un mentālā telpā.

Viņi varēja būt tikai malā stāvētāji, vērotāji, labvēlīgi skatītāji.

Bet no otras puses, viņiem vajadzēja sagatavot arī savu personīgo "scenāriju" tās Dievišķās "izrādes", kuras dēļ viņi atnāca uz Zemes, nolaidušies no astotās dimensijas augstuma šinī trīsdimensiju pasaulē, lai palīdzētu cilvēcei pacelties kaut par vienu pakāpienu augstāk...

Un viņi nolēma sākt no tā, lai pastāvīgi piepildītu telpu sev apkārt ar Dievišķu Gaismu un Mīlestību, un novērot kā uz to reaģē cilvēki.

Viņus gaidīja daudzi pārsteigumi -vilšanās un negaidīti iepriecinājumi. Cilvēku rīcība, gadījušos viņu Dievišķajā plūsmā, dažkārt bija neparedzama, par cik viņi paši nevarēja izskaidrot savas dvēseles brāzmas.

Tas bija līdzīgi tam, kā ienirstot ūdenī, kurš lejup iet kā akmens, bet kāds izpeld virspusē un, labpatikā izvēršot rokas, šūpojas viļņos...

Tā, pakapeniski, Jēšua un Marija apguva savas pirmās zināšanas uz Zemes jau jaunā kvalitātē - Dievcilvēku.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 12. oktobrī 2017.g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/26.11.2017>.

21. Nenovērtējama pieredze

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/bestsenny-opyt>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, turpināsim mūsu stāstu par Jēšua un Marijas Magdalēnas dzīvi jaunā priekš sevis realitātē. (Iepriekš.: <http://spekavots.ucoz.ru/news/jauna-realitate/2017-11-26-2753>)

Ļoti nedaudzi varēja pamanīt ka viņiem līdzās ir neparasti cilvēki, par cik ārēji Jēšua un Marija neatšķīrās no pārējiem, varbūt vienīgi ar savu reto labvēlību.

Viņi bija jauni, jautri un atjautīgi. Cilvēki neviļus tiecās pie viņiem, vēloties saņemt viņu dzīvesprieka lādiņu un vienkārši priecāties par saziņu ar šo jauno, skaisto pāri.

Karavāna sastāvēja no ļoti dažādiem cilvēkiem, kuru skaits pārsniedza trīsdesmit. Tie bija bagāti tirgoņi un kamieļu dzinēji, un vienkārši ceļotāji, kuri tik tālā ceļā baidījās doties vieni.

Tā bija savdabīga sabiedrība - ļoti dažāda vecuma un kārtu cilvēki, un Marija ar Jēšua, ar interesi vēroja to, kā viņi reaģē uz tām Dievišķām enerģijām, ar kurām viņi piepildīja telpu sev apkārt.

Šķita, ka Augstākie Spēki speciāli radīja tik ideālus apstākļus priekš saviem mīļotiem bērniem, jo taču visi viņu ceļabiedri bija viņiem redzami un Jēšua ar Mariju varēja mierīgi, nesteidzoties vērot trīsdimensiju pasaules cilvēku uzvedību, nokļuvušu augstu vibrāciju enerģiju laukā.

Pirmais uz ko viņi vērsa uzmanību - tā, visu šī garā ceļojuma dalībnieku, izturība un nelokāmība nevienkāršos gājiena apstākļos. Pie tam, tas skāra ne tikai cilvēkus, bet arī dzīvniekus.

Neviens no viņiem neslimoja un, kas bija sevišķi patīkami, neizjuta fizisku pārslodzi, par cik viņu dienas gājieni bija nesalīdzināmi garāki par tiem, ko viņi veica ceļā uz Indiju.

Viņi arī ievēroja, ka karavānā valdošā atmosfēra bija pārsteidzoši mierīga un labvēlīga.

Un, ja pēkšņi radās kādi sīki strīdi vai rīvēšanās, Jēšua šo cilvēku virzienā sūtīja papildus

enerģijas plūsmu no savas sirds čakras un nobriedušais konflikts izšķīda, nepaspējot attīstīties. Visinteresantākais viņu vērojums bija tas, ka nelieli ievainojumi, kas bija neizbēgami ceļā, gandrīz mirklīgi apdzija šo augsto vibrāciju neparastajā laukā.

Tā tiešām bija nenovērtējama pieredze, par cik, atrodoties parastos apstākļos, viņiem būtu grūti izsekot sava "darba" rezultātus.

Ješua ne reizi nenācās demonstrēt dziedināšanas brīnumu - cik viss bija gludi un harmoniski. Vienīgais ko viņiem neizdevās pārbaudīt šī ilgā ceļojumā laikā, tad tā cilvēku reakcija uz stāstiem par garīgās dzīves pusēm, par Dievišķiem likumiem, kas palīdzētu viņiem atklāt to priekš sevis. Ceļā to izdarīt bija grūti, bet vakaros visi momentāni aizmīga, garā ceļa nogurdināti.

Un, lūk, pienāca ilgi gaidītā diena, kad viņi sasniedza Jūdejas zemi.

Vispirms Ješua un Marija sameklēja savus tuviniekus, no kuriem viņiem nebija nekādu ziņu, viņu klejojumu mēnešu laikā.

Par laimi, visi izrādījās dzīvi un veseli, un bija bezgala priecīgi par viņu atgriešanos.

Marija, Ješua māte, pirmā ievēroja tās neredzamās pārmaiņas, kādas notikušas ar viņu mīļotajiem bērniem.

Viņa sajuta kaut kādu noslēpumu, gudrību, dziļumu, ko uzzināja viņas acis. Šķita, ka viņi atgriezušies no kaut kādas citas pasaules, kur nebija ne bēdu, ne ciešanu, bet tikai Gaisma un Mīlestība.

Tikai savai mīļotajai māmuliņai Ješua par visu pastāstīja, kas ar viņiem atgadījās šajos ilgajos klejojumu mēnešos.

Un viņa ar visu Sirdi pieņēma viņu Lielo Misiju, - viņu Kalpošanu cilvēku labā - un zvērēja, ka vienmēr būs līdzās Ješua un Marijai, un kļūs viņu pirmā palīdzība.

Bezgalīgi jūs mīlošais Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 13. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/05.12.2017>.

22. Pirmie skolnieki

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/pervye-ucheniki>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

To, kas tālāk notika ar Ješua un Mariju var nosaukt par realitātes Pārveidošanu. Un, lūk, kā tas notika. (Iepriekš.:

Viņi apmetās nelielā mājiņā Jeruzalemes nomalē un sāka ar to, ka ieskāva šo telpu ar necaur laidīgu Gaismas un Mīlestības aizsegu. Šī vieta kļuva citas dzīves saliņa - tās, kāda bija Radītāja sākotnēji nodomāta.

Viņiem bija interesanti novērot, kā var saskarties viņu radītā augstu vibrāciju pasaule ar trešā

blīvuma pasauli.

Un drīz sāka notikt brīnumainas lietas. Pie viņiem sāka tiekties neparasti gaiši un tīri cilvēki, kuri viņu dzīvē parādījās "nejauši", it kā no nekuriens.

Nemainīgi labvēlīgie un viesmīlīgie Jēšua un Marija pieņēma viņus sirsnīgi un ar viņiem jau varēja runāt par to, ko zināja paši, sniegt viņiem to Dievišķo patiesību, ko viņiem iesākumā atklāja eseji, pēc tam Dievs-Tēvs un Aartas iemītnieki.

Šie cilvēki bija gatavi viņus uz klausīt. Šķita, ka viņi sen viņus gaidīja - cik ļoti dabīgi šīs zināšanas uzņēma viņu dvēseles un sirdis.

Tā pakāpeniski Jēšua parādījās domubiedri un palīgi. Dažus no viņiem vēlāk nosauks "apustuļi". Un protams, šie cilvēki viņa vidē parādījās ne nejauši. Tās arī bija dižas dvēseles, atnākušas uz Zemi ar cilvēces nodibināšanas misiju.

Taču apvienojošam un saistošam posmam šajā dižā, atmodināto līdzsabiedrībā bija jāklūst Jēšua, kurš mācēja praksē parādīt, uz ko spējīgs cilvēks, sevi apzinājies esam Dieva daļiņa un pieņēmuša sevī Ahartas un Dieva-Tēva enerģijas.

Tad arī sākās virkne brīnumainu izdzudināšanu, kuru slava aizsniedzās arī līdz jūsu dienām. Kā tas notika?

Jēšua, zinot Visuma Likumus un zinot, ka tra dvēsele iziet savu neatkārtojamu un tik ļoti viņai nepieciešamo pieredzi, lūdza Dievu-Tēvu un Augstākos Spēkus sūtīt viņam priekš izdzudināšanas tikai tos, priekš kuriem tā kļūtu par kārtējo pakāpienu garīgā izaugsmē, kurš bija gatavs izmantot viņam dāvāto brīnumu par labu, bet ne priekš tālākas krišanas duālā pasaulē - citiem vārdiem, lai viņa iejaukšanās nekļūtu traucējums šīs dvēseles attīstībā.

Viņš, kā neviens cits, zināja un saprata, ka ne vienmēr labi nosomi/darbi dod tiešām brīnumu...

Un Augstākie Spēki dzirdēja viņu. Tie cilvēki, kurus viņš brīnumainā kārtā izdziedināja, pārveidojās ne tikai fiziski, bet arī garīgi.

Jēšua dievišķā pieskaršanās atdzīvināja ne tikai viņu ķermeni, bet arī viņu Dvēseli.

Viņi vairs nevarēja dzīvot kā iepriekš. Viņi sāka meklēt augstāko jēgu savai eksistēšanai, viņi mācījās ieklausīties sevī, meklēt savu patieso uzdevumu dzīvē.

Viņi centās cilvēkiem palīdzēt tā, kā viņiem palīdzēja Jēšua, atbrīvojis viņus no ciešanām, bēdām un izmisuma.

Jēšua nekad neprasīja naudu par savu dziedināšanu, bet brīnumainā kārtā viņa dzīve ar Mariju sakārtojās tā, ka viņiem nekā netrūka.

Cilvēki viņiem pateicās no Sirds - kā kurš varēja un viņu sirsnīgā peteicība nesa sevī tādu augstu vibrāciju enerģiju, ka Gaismas un Mīlestības telpa, kas valdīja viņiem apkārt, izauga arvien plašāk, ievilkot sevī arvien vairāk un vairāk cilvēku.

Taču, par nožēlu, tanī robežas pusē, aiz viņu radītās pasaules, turpināja mutuļot trīsdimensiju sbiedrības dzīve ar visiem tās atribūtiem.

Jēšua saprata, kāds gigantisks darbs stāv viņam priekšā, taču tomēr, sākums jau bija ielikts.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 16. oktobrī 2017. g.

23. Atkal ceļā

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/i-snova-v-put>

Sveicināti, mūsu mīļotie, dārgie bērni!

Tas, kas tālāk notika ar Ješua un Mariju

(iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/pirmie_skolnieki/2017-12-06-2780), var salīdzināt ar augšupkāpumu stāvā kalnā, par cik tā pasaule, kas viņus apņēma, sagādāja nenasniedzamus augstumus liekulībā, melos. alkatībā, mantkārē, varaskārē...

Un viņi stāvēja šī "kalna" pakājē, nezinot no kādas puses sākt savu "augšupkāpumu".

Atšķirībā no parastiem cilvēkiem, kuri veikli kārpījās augšup, izmantojot daudzskaitlīgus "palīginstrumentus" glaimu, viltību, uzpirkšanas un daudzu citu veidā, viņiem palīdzībai bija dota tikai Beznosacījumu Mīlestība.

Un tikai ar šo Mīlestību viņiem stāvēja priekšā izmainīt pasauli - ienest viņā garīgo sākumu un citas cilvēciskas vērtības.

Pagāja jau daži gadi un Ješua ar Mariju piedzima meita, kura viņu dzīvi apmirdzēja ar bezgalīgu prieku un laimi.

Bet viņi ļoti skuma pēc sava dēla, palikuša tālajā Indijā.

Un pēc ilgām viņu pārdomām, tika pieņemts lēmums doties turp atkal.

Tas viņiem bija tik ļoti nepieciešams vēl arī tādēļ, lai izdarītu pārtraukumu viņu nenogurstošajā darbā veltītā cilvēkiem.

Uz to laiku Ješua jau bija daudz skolnieku, gatavu sekot viņam un nest cilvēkiem Dievišķās zināšanas.

Viņi redzēja cik ļoti harmoniska un laimīga bija Ješua un Marijas dzīve, piepildīta ar Mīlestību un uzticību pasaulei.

Viņi saprata, ka viņu sludināmās vērtības bija ne vienkārši skaisti vārdi, bet viņu dzīves veids, domāšana un ka viņos tiešām bija ielikta Dieva daļiņa.

Ješua svētīja savus skolniekus viņu iesāktajam darbam un devās ceļā ar Mariju un viņu mazo meitiņu.

Viņiem gribējās ne tikai redzēties ar savu mīļoto dēlu, bet arī vēlreiz ieelpot Indijas gaisu - šīs brīnišķīgās zemes, tik tuvas viņiem garīgi.

Viņi nolēma mierīgi apdomāt savu nākotni, par cik saprata, ka visgrūtākais viņus gaidīja priekšā.

Pagaidām viņi veica tikai pirmo soli ceļā uz savu mērķi, kas ietvēra to, lai viņu Mācība iemantotu īsteni masveida raksturu.

Viņiem bija svarīgi, lai cilvēki aizdomātos par savas eksistēšanas būtību, lai viņi praksē radītu to, ka, sekojot Visuma Likumiem, viņiem būs iespējams pilnībā izmainīt savu dzīvi, atgriezties pie saviem sākumiem un kļūt Dievcilvēkiem, kādus viņus kādreiz radīja Radītājs.

Pa šiem nedaudziem gadiem, pavadītiem Indijā, viņi saprata, cik ļoti smags bija šis uzdevums un cik maz cilvēku bija gatavi viņus izdzirdēt.

Pārāk zemas bija trīsdimensiju pasaules vibrācijas un tās Gaismas un Mīlestības plūsmas, ko viņiem sūtīja Jēšua un Marija, atsitās pret negatīvu "biezumu" ar kuru "barojās" cilvēku apziņa simtiem gadu laikā.

Viņiem bija vajadzīga atpūta un laiks savu tālāko darbību apdomāšanai.

Viņi devās šajā tālajā ceļojumā ar cerību redzēt no tālienes to, ko neizdevās viņiem redzēt tuvumā.

Un, kā tagad viņu dzīvē gadījās vienmēr, Augstākie Spēki izveda viņus pie labiem cilvēkiem, kuri ar karavānu devās uz Indiju.

Tā sākās kārtējais vijums viņu klejotājumā, kas viņiem palīdzēja daudz ko apzināties un apkopot paveiktā rezultātus.

Bezglīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 18. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvieta: <http://spekavots.ucoz.ru/24.12.2017>.

24. Ilgi gaidītā tikšanās

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/dolgozhdannaya-vstrecha>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, mūsu ceļotāji sekmīgi pārvarēja viņiem jau zināmo ceļu

(iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/atkal_cela/2017-12-24-2829) un pēc dažiem mēnešiem bija pie pazīstamās mājas vārtiem.

Pirmais, ko viņi ieraudzīja, bija viņu mīļotais puisēns, kurš ar ziņkāri vēroja svešiniekus.

Pēc mirkļa viņš uzticīgi viņiem pasmaidīja un neizlēmīgi virzījās pretim.

Neiespējami vārdos izteikt tās jūtas, ko izjuta vecāki, ieraugot savu paaugušos bērnu. Viņi neslēpa savas asaras, bet puisēns izbrīnījies raudzījās uz viņiem, nesaprotot, kādēļ viņi raud.

Un tur durvīs parādījās mājas saimniece. Iesākumā viņa neticēja savām acīm, cik negaidīta bija viņu parādīšanās.

Taču, kad viņa beidzot saprata, ka viņas priekšā stāv dzīvi un veseli Jēšua un Marija ar apburošu meitenīti uz rokām, viņas priekam nebija robežu.

Pirmās dienas aizritēja nebeidzamos stāstos par to, kā augs viņu mazulis, kāds viņš bija smieklīgs un jautrs, cik daudz prieka dāvāja apkārtējiem.

Viņam teica, ka viņa mamma un tētis aizbrauca uz laiku, bet viņi obligāti atgriezīsies.

Un tagad viņus puisēns aplūkoja ar neslēptu interesi, it kā cenšoties atcerēties, kādi viņi bija viņu šķiršanās brīdī.

Marija puisēnu neizlaida no rokām, bez gala viņu glāstīja un skūpstīja, gluži kā gribēdama atgūt šajos gados zaudēto laiku saskarsmē ar bērnu.

Viņam bija nedaudz vairāk kā četri gadi, viņš jau labi runāja, smieklīgi stāstīja vecākiem par savu dzīvi.

Par laimi, Ješua un Marija nebija aizmirsuši tā apvidus dialektu, tādēļ viņu sazināšanās viņiem sagādāja neizsakāmu prieku.

Tas bija viens no laimīgākajiem periodiem viņu dzīvē, kad visa ģimene bija kopā, bet viņu dārgie labvēļi priecājās par viņu laimi ne mazāk kā paši Ješua un Marija.

Tā viņi nodzīvoja gandrīz pusgadu. Marija, kā jau iepriekš, palīdzēja saimniecības darbos šajā kuplajā ģimenē, kur jau mazbērni parādījušies, bet Ješua ieguva dziednieka un brīnumadara pazīstamību.

Viņš pilnā mērā izmantoja savas zināšanas un prasmes, bet saprata, ka ne tur bija viņa dzīves mērķis.

Viņam bija jāatrod tā "atslēga", kas viņam atvērtu "durvis" vedošas uz tūkstošu un pat simtiem tūkstošu cilvēku sirdīm, dzīvojošu tumsā, taču viņam nekādi neizdevās to izdarīt.

Un tad viņš izlēma par otru ceļojumu uz Kailasa kalnu, lai atkal iegremdētos Ahartas Dievišķajā atmosfērā un palūgtu padomu tās Priesteriem.

Viņš sapņoja atkal izšķīst Dieva Tēva Beznosacījumu un Bezrobežu Mīlētības enerģijās.

Viņš gribēja lūgt viņam palīdzību, par cik pats vajadzīgo atrisinājumu atrast nevarēja.

Ješua bija gatavs ziedot visu, pat savu dzīvību Kalpošanas labā, ko izvēlējās viņa Dvēsele, bet viņš vēlējās to izdarīt tā, lai šis upuris nebūtu velīgs, lai tas palīdzētu atmodināt pēc iespējas vairāk cilvēku apziņu.

Tieši tādēļ viņš arī devās atkal uz Kailasa kalnu, uz laiku atstājot savu ģimeni.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 19. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/25.12.2017>.

25. Saruna ar Dievu

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/razgovor-s-bogom>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un (iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/ilgi_gaidita_tiksanas/2014-12-25-2832 , tāpat, Ješua atkal devās uz Kailasa kalnu. Viņš atrada iepriekšējās reizes pavadoni, kurš ar prieku piekrita atkal viņu pavadīt uz to pašu mīklaino vietu, kurai pateicoties, viņa tēvs tagad bija uz kājām.

Viss noritēja pēc pazīstamā scenārija ar starpību, ka šoreiz Ješua pats lūdza Ahartas Priesterus ielaist viņu savā svētajā zemē.

Viņa lūgums tika tūlī izpildīts un viņš izrādījās esam pazīstamajā Templī, kas viņam sniedz

vissirsnīgāko satikšanos.

Cik labi un gaiši jutās Jēšua dvēsele šinīs Dievišķās svētlaiques enerģijās. Viņš tanīs peldējās, izšķīda, baudīja uz viņu līstošās no visām pusēm Gaismas un Mīlestības plūsmas.

Viņš atkal sajuta dažādu civilizāciju enerģiju bagātību un daudzkrāsainību, kurās viņas dalījās ar viņu. Viņš tās ieņēma sevī kā svētu dziedniecības eliksīri, dzemdējošu viņu jaunai dzīvei - daudz nozīmīgākai un notikumam piesātinātai.

Taču viņš ar nepacietību gaidīja Dieva-Tēva atnākšanu, lai parunātu ar viņu, dalītos savās domās, šaubās, palūgtu viņa padomu...

Dievs-Tēvs pie viņa atnāca, kā iepriekšējo reizi, ietinot viņu spilgti zeltītā Gaismas uzliesmojumā, nesoša sevī neizsakāma spēka Mīlestības enerģiju, ka viņam sirds iesmeldzās un acis pildījās asarām!

Viņam nevajadzēja neko savam Tēva paskaidrot. Viņš visu par viņu zināja, viņš visu saprata, viņš Jēšua sajuta kā pats sevi.

Un viņš sāka ar viņu runāt, kā jau iepriekš, ieliekot viņa galvā domas ar siltiem pulsējošiem pukstiem.

Un, lūk, ko viņš teica viņam šoreiz:

"Mans mīļotais dēls! Esmu ļoti apmierināts ar tevi. Tu izrādījies brīnišķīgs skolnieks.

Tu iemācījies dzīvot un radīt pēc Visuma Likumiem. Tu iemantoji mieru un harmoniju Dvēselē.

Tu iemācījies Beznosacījumu Mīlestību.

Un tagad pienāca laiks ķerties kā nākas pie tās lietas, kuras dēļ tu nolaidies uz Zemes no savas Zvaigžņu ģimenes augstumiem.

Lai pievērstu liela daudzuma cilvēku uzmanību, tev nepieciešams Simbols, kas vedīs viņus aiz sevis itin kā ceļa zvaigzne.

Un par tādu simbolu var kļūt Krusts, kas ir zemes un Dievišķā sākuma atspoguļojums cilvēkā.

Tas var izmainīt cilvēku apziņu, un es tev paskaidrošu, kādā veidā tas notiks.

Daudzkārt atkārtojot krusta zīmi, cilvēks sevī ienesīs Dieva daļiņu, atspoguļotu vertikālā līnijā, pārklājot ar horizontālo līmeni savu zemes būtību.

Bet, lai šis Simbols sevī ieņemtu visu Gaismas un Mīlestības spēku, tev būs jāiziet Kristīšanas rituāls, kuram, pa pēdām tev, pakļausies tūkstoši un tūkstoši cilvēku.

Un priekš tā es tev sūtīšu vienu no saviem labākajiem dēliem - Jāni, kuru pēc tam cilvēki nosauks par Kristītāju.

Viņu sodīs Tumsas spēki, esošie pie varas Jūdejā, par to, ka uz Zemi atnesīs šo Dievišķo Simbolu. Taču tāda bija viņa Dvēseles izvēle. Un, izpildot savu pienākumu uz šīs Zemes, viņš ar prieku atgriezīsies mājās - tanīs Augstākajās pasaulēs no kurienes nolaidās uz šo planētu priekš lielās Kalpošanas misijas cilvēcei.

Tas pats, mans dārgais, notiks ar tevi! Tev nāksies šķirties no savas zemes dzīves uz Krusta. Bet tu, atšķirībā no Jāņa, nodemonstrēsi cilvēkiem Augšāmcelšanās Brīnumu.

Tieši tas var apgrizt cilvēku apziņu un parādīt viņiem uz ko spējīgs cilvēks, protošs uzvarēt savu Ego, kļūstoš Gaismas un Beznosacījumu Mīlestības avots, apzinājies, ka viņš ir Dieva daļiņa, tāpat, viņam pakļauts viss ne tikai dzīvē, bet arī nāvē...

Tu necietīsi, mans mīļotais! Tava Dvēsele atstās ķermeni līdz tam, kā sāks to spīdzināt!

Bet šī Dievišķā izrāde būs tā "atslēga", kuru tu tik ilgi meklēji, lai atvērtu lolotās "durvis", vedošas pie cilvēka patiesās būtības, kas ļaus viņā atjaunot gadsimtos zaudēto Dievišķo sākumu. Un es tevi svētīju, mans mīļotais dēls, uz šo garīgo varoņdarbu cilvēku glābšanas vārdā". Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošais Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 19.oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/26.12.2017>.

26. Turpmākās dzīves scenārijs

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/stsenarij-dalneyshey-zhizni>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, turpināsim mūsu vēstījumu.

(Iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/saruna_ar_dievu/2017-12-26-2835)

Pēc tam, kad apklusā Dieva-Teva "balss", Jēšua ilgi stāvēja nekustīgi, dzirdētā satraukts.

Viņš it kā skaidri redzēja savas tālākās dzīves scenāriju

Jēšua saprata, ka atgiežoties Jūdejā, viņam vairs nebūs lemts vadīt klusu ģimenes dzīvi, mierīgi runāt ar saviem skolniekiem, dziedināt cilvēkus.

Tagad sākās nākošais "akts" tanī "lugā", kuru viņš izdomāja nospēlēt pirms nākšanas uz Zemi, scenārijā, ko tik precīzi viņam izklāstīja tikko Dievs-Tēvs.

Viņš to saprata ar visu Sirdi. Jēšua nenobijās nāves, par cik skaidri zināja, ka tās nav, ir tikai atgriešanās Mājās, kur viņu ar prieku sagaidīs viņa Zvaigžņu ģimene un Augstākie Spēi, kuri vienmēr bija līdzās.

Viņš arī zināja, ka Marija - viņa mīlotā sieva, viņa SargEņģelis uz šīs Zemes, pieņems ar mīlestību un sapratni to upuri, ko nāksies viņam nest savas Kalpošanas labā, par cik viņa ne vienkārša sieviete, bet daļiņa viņa, viņa Dievišķā daļiņa, viņa dvīņu liesma...

Viņa zinās, ka pēc savas fiziskās nāves, viņš vienmēr būs līdzās viņai savā "smalkajā" ipostasē, kā arī blakus viņu mīlotajiem bērniem. Viņš palīdzēs viņiem nostāties arī uz patiesības ceļa.

Un tagad, kad bija atrasta ilgi meklētā "atslēga", durvju atvēršanai uz cilvēku dvēselēm, viņš sāka apdomāt pirmos soļus sava mērķa sasniegšanai.

Ahartas Priesteri, savukārt, ieteica atstāt bērnus aizbildniecībā jau radniecīgai kļuvušai, indiešu ģimenei, par cik tas, kas viņus gaidīja Jūdejā, nesa ne mazumu briesmu priekš viņiem.

Priesteri zināja, ka visvārīgākā vieta Jēšua varēja kļūt viņa mīļotie bērni, ko droši vien arī izmantotu reptiloīdi, sagrābuši savās rokās visas šīs valsts sviras.

Un tā sākās jauns periods Jēšua dzīvē, kad pirmajā plānā izvirzījās viņa Kalpošana, kā dēļ viņam nāksies ziedot savas ģimenes priekus un kluso mierīgo dzīvi.

Pirms atstāt Ahartu, Ješua atkal saņēma visu Priesteru un Dieva-Tēva svētību.

Šinī reizē viss notika daudz krāšņāk un svinīgāk. Visi saprata, uz ko iet šī Diženā Dvēsele, gatava atdot savu dzīvību cilvēku apziņas atmodināšanas labā un viņu atgriešanai pie sākotnēm.

Ješua zināja, ka šajā dzīvē viņš vairs nekad neieradīsies Ahartā. Un viņš patiesi, ar asarām acīs, pateicās visiem par viņam sniegto pieņemšanu, par palīdzību un padomiem par Gaismu un Mīlestību, kurā viņu ietina šīs brīnišķīgās zemes iemītnieki, eksistējošas citā dimensijā, taču kļuvušai viņam tik tuvai un mīļai.

Atvadījies no visiem, viņš tūliņ izrādījās esam Kailasa kalna otrā pusē, kur jau viņu gaidīja pazīstamais pavadonis. Un viņi devās atpakaļceļā.

Tagad Ješua apdomāja savas atgriešanās, uz Jūdejas zemi, detaļas un katrreiz izbrīnījās, cik ātri viņam pienāca atbildes uz visiem viņa jautājumiem, itin kā viņu pavadītu neredzamu padomdevēju svīta.

Bet tā tas arī bija. Dievs-Tēvs, Augstākie Visuma Spēki, viņa Zvaigžņu ģimene bija vienmēr līdzās viņam, lai viņu atbalstītu, nostiprinātu viņā pārliecību, piepildītu viņu ar Gaismu un Mīlestību, Mieru un Harmoniju.

Un šī neredzamā saziņa viņu piepildīja ar tādu prieku un deva viņam tik daudz spēka, ka viņš vairs nešaubījās, ka nospēlēs šo nevienkāršo lomu spīdoši, kas Dievišķajā izrādē viņam bija atvēlēta ar nosaukumu "Augšāmcelšanās no mirušajiem"...

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 20. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/27.12.2017>.

27. Šķiršanās

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/rasstavanie>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Grūti izteikt vārdos tās jūtas, ko izjuta Marija, kad viņas mīļotais vīrs stāstīja viņai par to, ko viņiem turpmāk nāksies pārdzīvot.

Tas bija prieks par to, ka viņš beidzot atrada to, ko tik ilgi meklēja, kas kļiedēja visas viņu šaubas un izveda uz tā ceļa, kas viņam ļaus cienīgi izpildīt to savas dzīves uzdevumu, kura dēļ viņš piedzima.

Tas bija arī skumji, ka beidzas visblaimīgākais periods viņu dzīvē, kad viņi varēja mierīgi baudīt saskarsmi ar saviem mazuļiem un viens ar otru, kad viņi varēja dzīvot kā parasti cilvēki.

Taču vislielākais pārbaudījums priekš viņas bija Ješua stāsts par to, ka Priesteri ieteica viņam atstāt bērnus Indijā, lai neriskētu ar viņu dzīvībām.

Tas bija milzīgs upuris, kuru viņiem nācās uzņemties savas Kalpošanas vārdā...
Vēl dažus mēnešus viņi pavadīja šinī svētītajā zemē, kur viņiem bija tik labi un mierīgi.
Viņi arvien atlika savu aizbraukšanu, nespējot šķirties no mīļotajiem mazuļiem...
Un, lūk, reiz Jēšua izdzirdēja Dieva balsi:
"Mans mīļotais dēls! Tu redzēsi savus bērnus, izejot no sava ķermeņa un pārvietojoties telpā. Tas jau tev pa spēkam.
Tu varēsi viņus ne tikai redzēt, bet arī sarunāties ar viņiem. Saki viņiem par to un tad šķiršanās priekš jums nebūs tik apgrūtināta.
Viņiem šeit būs labi. Es apsolu tev to.
Tavs dēls mācīsies pie Diženajiem Iesvētītajiem vienā no Tibetas klosteriem un kļūs tavš sekotājs Indijas zemē.
Bet tava meita izaugs par brīnišķīgu, labsirdīgu meiteni un būs Marijas un tavas mīļotās māmiņas prieks.
Neraizējies par viņiem, mans dārgais! Bērni sapratīs visu tavu diženumu, ko tev stāv priekšā paveikt un nekad tev nepārmētīs, ka jums nācās šķirties.
Viņi ar tevi leposies un bezgalīgi mīlēs".
Jēšua ar Mariju, kā mācēja, paskaidroja mazuļiem, ka tētīm ar mammu viņus jāatstāj, bet ka viņi vienmēr būs līdzās, domās par viņiem un sarunāsies ar viņiem...
Un lūk, pienāca šķiršanās diena - droši vien visskumjākā viņu dzīvē. Viņi visiem spēkiem centās smaidīt un jokot - viņiem gribējās, lai bērni viņus atcerētos tieši tāds.
Un tikko kļuvuši bērniem neredzami, ļāva asarām vaļū. Jēšua ļoti labi saprata, ka viņš, atšķirībā no Marijas, vairāk nekad neredzēs savus mīļos sīkumiņus, nepiespiedīs pie savām krūtīm.
Taču viņš ticēja Tēvam, ka varēs palīdzēt viņiem un pavadīt viņus dzīvē jau pavisam citā kvalitātē - ne zemes tēva, bet Dievcilvēka.
Šoreiz viņi atgriezās nesteidzoties apstājoties savās iemīļotajās vietās. Un sevišķi ilgi viņi uzskavējās uz okeāna krasta - tur, kur kādreiz pavadīja brīnišķīgas dienas sava pirmā ceļojumā laikā uz Indiju.
Viņiem gribējās pabūt divatā, baudīt Dievišķo dabu, uzkrāt spēkus pirms visgrūtākā un atbildīgākā perioda savā dzīvē, kad viņi jau vairāk nepiederēs paši sev.
Marija ne reizi nepārmeta savam mīļotajam Jēšua un bija gatava dalīties ar viņu liktenī, pat visbriesmīgākajā, jo viņi bija vienota Dvēsele, divu Dievišķo daļiņu - vīrišķā un sievišķā sākuma savienojums...

Bezgalīgi jūs mīlošais Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums
Pieņēma Marta 23. oktobrī 2017. g.
Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/28.12.2017>.

28. Liktenīgā tikšanās

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/sudbonosnaya-vstrecha>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, turpināsim mūsu stāstu. (Iepriekš.: <http://spekavots.ucoz.ru/news/skirsanas/2017-12-28-2841>)

Ješua un Marija atgriezās Jūdejā. Šoreiz viņi apmetās Jeruzalemē, lai sajustu šīs pilsētas enerģētiku un uzzinātu par izmaiņām, kādas notikušas viņu prombūtnes gados.

Pakāpeniski Ješua sameklēja savus skolniekus, izkaisītus pa visu Jūdejas zemi.

Tie bija neizsakāmi priecīgi par viņa atgriešanos. Viņi pastāstīja par to, ko viņiem izdevās paveikt pa šo laiku.

Par nožēlu, viņu nenogurstošais darbs nevainagojās sevišķiem panākumiem, jo viņiem taču nebija tā harizma, kas bija klātesošs Ješua, tās Beznosacījumu, Bezrobežu Mīlestības, kādu viņš izstaroja un nevarēja parādīt cilvēkiem izdziedināšanas brīnumus.

Ješua nesāka viņiem izskaidrot visās detaļās to Dievišķo izrādi, kādu viņam sagatavoja Dievs-Tēvs, bet vienkārši pacentās nomierināt viņus, iemitināt viņos cerību un ticību saviem spēkiem. Viņam drīz bija redzējums, ka viņš stāv uz Jordānas upes krasta un tur uz plaukstas baltu balodi. Viņš to novērtēja kā zīmi, ka viņam noteikti vajag doties uz Jordānu un ka tieši tur izpildīsies svētdarbība, par kuru viņam stāstīja Dievs-Tēvs.

Ješua ar Mariju devās ceļā. Viņiem sekoja arī daži skolnieki.

Viņu ceļojuma laikā, Ješua visu laiku sajuta, ka kāds neredzamais viņu ved aiz rokas un beigu beigās, ieveda nelielā ciematā, atrodošos uz Jordānas upes krasta.

Tur viņi izdzirdēja par dīvainu cilvēku, nesen šeit parādījušos un par to, ka tas sameistarojis no koka lielu krustu.

Ješua ar uztraukumu uzzināja, ka šo cilvēku sauc Jānis.

Tā sākās Tēva nodomātās izrādes "prologs".

Jau nākošajā dienā Ješua uzmeklēja šo dīvaino cilvēku.

Ārēji viņš ne ar ko neatšķīrās no parasta ceļotāja, taču viņa acīs bija tāds dziļums un gudrība, ka Ješua nebija nekādu šaubu, ka viņa priekšā tā pati Diženā Dvēsele, par kuru viņam teica Tēvs.

Ješua un Jānis nesteidzīgi sarunājās, it kā viens otru iztaustītu. Taču ļoti drīz viņi abi saprata, ka viņu tikšanās nav nejauša un tā kļūs liktenīga ne tikai priekš viņiem pašiem, bet arī priekš daudziem citiem cilvēkiem.

Jānis, izjūtot bezgalīgu uzticību šim jaunajam, pievilcīgajam cilvēkam, kura acīs mirdzēja labsirdība un mīlestība, pastāstīja viņam, kas ar viņu notika dažus mēnešus atpakaļ.

Vienā no savām lūgšanām, viņš vērsās pie Dieva, atklāt viņa patieso uzdevumu. Viņš sajuta, ka atnāca uz Zemes dēļ kaut kā svarīga, bet nekādi nevarēja saprast, tieši priekš kā.

Un, par neizsakāmu pārsteigumu, viņš izdzirdēja Dieva balsi: "Dēls mans, tu uz Zemi atnāci priekš tā, lai cilvēkiem uzdāvinātu Ticības Simbolu un šim simbolam jābūt iemiesotam Krustā. No šī brīža tu stāstīsi cilvēkiem par to, ka Krusta Zīme, kļūs tas pats Dievišķais "impulss", kas

ļaus cilvēkiem apzināties sevi esam Dieva daļiņu un atgriezti viņu pasaudētās spējas dzīvot un radīt Gaismas un Mīlestības staros.

Bet priekš tā tev būs jānovada Kristīšanas ceremonija. Tā sevī nesīs simbolisku attīrīšanos no nelāgumiem un notiks tā, ka, apēnojot cilvēku ar krustu un iegremdējot viņu ūdenī, tu viņu atdzīvināsi jaunai dzīvei, palīdzēsi iemantot savu patieso Dievcilvēka būtību."

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošais Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 24. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/29.12.2017>.

29. Kristīšana

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/kreshchenie>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, mūsu stāsts tuvojas lūzuma momentam Ješua dzīvē, kad viņam dāvātās spējas iemantoja jau Dievišķu nokrāsu.

(Iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/likteniga_tikšanas/2017-12-29-2844)

Un, lūk, kā tas notika.

Ješua, savukārt, pastāstīja Jānim par savu sarunu ar Dievu, kurā viņš pieminēja cilvēku vārdā Jānis, kuru tautā nosauks par Kristītāju un par to lielo misiju, kas uz viņa uzlikta. Vienīgais, ko viņš nepastāstīja līdz laikam, bija viņa neapskaužamais liktenis, beigt savu dzīvi uz bendes bluķa. Viņi abi pilnā mērā apzinājās, ka viņu tikšanās bija augstāko izlemta, ka viņiem kopēja misija un, jo drīzāk viņi pāries pie lietas, jo vairāk cilvēku varēs pievērst Dievam.

Jēzus arī saprata, ka viņa personīgajai Kristīšanai jābūt izkārtotai neparastā veidā - tā, lai cik iespējams vairāk cilvēku būtu liecinieki viņa Pārveidošanai un pēc tā sekojošiem brīnumiem. Tādēļ viņi ar Jāni, priekš pirmās Kristīšanas izvēlējās svētku dienu, kad lielākais vairums ciema iedzīvotāju sapulcējas uz turgus laukuma netālu no upes.

Ješua skolniekus uzaicināja kļūt par šī lielā notikuma sludinātājiem un saaicināt cilvēkus uz Jordānas upes krasta, kur viņi varētu novērot līdz šim neredzētu ceremoniju parasta cilvēka pārvērtībai Dievcilvēkā, spējīgā radīt brīnumus.

Un, lūk, šī liktenīgā diena pienāca.

Tērpušies garos, baltos tērpos, Jānis un Ješua izgāja uz upes krasta. Jāņa rokās bija iespaidīgu apmēru Krusts, ko viņš svinīgi turēja uz priekšu izstieptās rokās.

Ješua sekoja viņam, nedaudz noliecis galvu. Šķita, savās domās viņš bija ļoti tālu no cilvēkiem, no šīs vietas, no visas pārējās pasaules.

Viņa sejā mirdzēja tāda nezemes Labsirdība un Mīlestība, ka cilvēki neviļus apstājās, kā sasaluši

un tad lēnām sekoja šim neparastajam cilvēkam, nespējot no viņa acis atraut. Pieejot pie paša ūdens, Jēšua un Jānis redzēja, ka uz krasta jau sapulcējās liels pūlis alkstošo redzēt viņiem apsoltīto brīnumu. Piesaucot visus Augstākos Visuma Spēkus, viņi iegāja Jordānas upes ūdeņos. Nostājoties Jēšua priekšā, Jānis apēnoja [apmeta] plašu krustu un svinīgi teica: "No šī brīža un uz visiem laikiem tu Dieva daļiņa uz Zemes, aicināta nest cilvēkiem Gaismu un Mīlestību, Es atbrīvoju tevi no visiem taviem apzinātiem un neapzinātiem grēkiem, no visām domām, ejošām ne no Dieva, no visām darbībām, nenesošām Mīlestību. Es tevi attīru no tiem ar svētajiem Jordānas ūdeņiem!" Izrunājot šos vārdus, Jānis uzlika rokas uz Jēšua galvas un uz dažām sekundēm iegremdēja viņu ūdenī. Kad Jēšua iztaisnojās visā augumā, Jānis viņu trīs reizes apēnoja [pārmeta] ar krusta zīmi. Un tanī brīdī debesīs parādījās balts balodis, kas traucās lejup, bet pēc tam lēnām un svinīgi noplanēja tieši uz Jēšua viņam pasniegtās plaukstas. Jēšua to pieņēma kā Dieva zīmi, ka viss īstenojās tieši tā, kā viņš arī izdomāja. Ar smaidu uz lūpām, viņš pacēla rokas un palaida balodi atpakaļ Debesīs. Un tur gadījās neiedomājams. Viņš nepamanīja, kā pacēlās un izrādījās esam uz ūdens virsmas. Viņš nejuta savu ķermeni - tas kļuva viegls kā spalviņa. Jēšua brīvi aizslīdēja pa ūdensvirsmu līdz pašam krastam, kur arī izgāja pūļa pārsteigto skatu pavadīts... Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 25. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/30.12.2017>.

30. Pirmais sprediķis

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/pervaya-propoved>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tātd, turpināsim mūsu stāstu. (Iepriek.: <http://spekavots.ucoz.ru/news/kristisana/2017-12-30-2847>)

Tikko kā Jēšua izgāja uz krasta, pūlis atkāpās un daudzi viņa priekšā krita pie zemes. Viņi nolēma, ka tas pats Dievs nolaidās pie viņiem no Debesīm.

Cilvēki stiepa rokas uz viņu, lūdzot svētību un palīdzību. Jēšua uzmanību saistīja jauna meitene, ar nedabīgi sastingušu sejas izteiksmi, stāvoša attālāk. Viņš saprata, ka viņa akla.

Viņš apstājās pie viņas un jautāja, vai sen jau viņa akla. Tā atbildēja, ka tas gadījās dažus gadus atpakaļ nelaimes gadījuma rezultātā.

Ješua uz viņu izstiepa rokas un sajuta, kā no viņa plaukstām, spēcīgi pulsējošās straumēs neredzīgās meitenes acīs sāka izlīt Gaisma.

Šī straume bija tāda spēka, ka meitene iekliedzās no sāpēm. Taču pēc mirkļa viņa plaši atvēra acis un sastinga pārsteigumā. Viņa lēnām pārvirzīja skatu no Ješua uz apkārtējiem cilvēkiem, pēc tam palūkojās augšup uz debesīm, piemiedzot acis no spilgtās saules, pēkšņi saprata, ka kļuva redzīga...

Attapušies no pārsteiguma, cilvēki apstāja Ješua ciešā aplī un, viens otru pārtraucot, sāka viņu lūgt izdziedināt viņus vai savus mīļos tuviniekus. Tagad jau viņi vairs nešaubījās, ka viņu priekšā Dievs, iemiesojies cilvēka ķermenī.

Un tad Ješua izšķīrās par savu pirmo sprediķi. Viņam šķita, ka tieši tagad cilvēki, kļuvuši liecinieki pirmajai Kristīšanas ceremonijai, būs spējīgi saprast, ko ietver viņa būtība, ko viņš nes cilvēkiem un kādēļ tik svarīgi pieņemt šo ceremoniju.

Viņš sāka no tālienes, atceroties tās pirmās mācībstundas, ko viņam sniedza eseji.

Viņš centās cilvēkiem pastāstīt patiesību pēc iespējas vienkāršāk, pieejamāk, norādot uz piemēriem no personīgās dzīves, kā darbojas Visuma Likumi, par kuriem cilvēki aizmirsu.

Viņš ruāja par vienkāršām lietām, ieliekot tur pilnīgi citu, dziļu jēgu, it kā aizsegu atverot, aiz kura slēpās viņu patiesā Dievišķā būtība.

Cilvēki viņā klausījās elpu aizturējuši, cik ļoti caurplūstoša, melodiska, tīra un atklāta bija viņa runa.

Ješua balss apbūra. Viņš ieplūda dvēselē, tās apslēptākajā stūrītī.

Galvenais ko Ješua gribēja aiznest līdz šiem cilvēkiem bija tas, ka katrs no viņiem spējīgs uz brīnumiem, uz sevis un savu tuvinieku izdziedināšanu, ka tikai no viņiem atkarīgs, kāda būs viņu dzīve - priecīga un laimīga vai pilna bēdu un ciešanu.

Viņš gribēja viņiem palīdzēt atcerēties, ka viņi Dieva daļiņas un ka viņiem viss pa spēkam.

Taču priekš tā viņiem būs nepieciešams APZINĀTI pieņemt Kristīšanas ceremoniju, kas palīdzēs viņiem nomazgāt no sevis visus pielipušos "dubļus", mantkārības, skaudības, varaskāres, melu, liekulības veidā - visa tā, ar ko bagāta viņu dzīve, kas dara nelaimīgus viņus pašus un apkārtējos cilvēkus.

Kristīšanas ceremonija palīdzēs viņiem atgriezt savu Dievišķo būtību un savā dzīvē ielaist Gaismu un Mīlestību, Labestību un Līdzjūtību, Sirsnību un Tīrību.

Tad viņi kļūs patiesi laimīgi. Viņi nedzīvos varāk bailēs par savu nākotni, par saviem tuviniekiem, par savu dzīvību.

Viņi zinās, ka viņu Dvēsele Dievišķa un nemirstīga, ka mūsu Tēvs un visi Augstākie Spēki vienmēr līdzās un viņi atradīs viņos atbalstu visos savos labos darbos.

Viņi iemantos pārlicību sevī un kļūs īsteni savas dzīves radītāji.

Viņi sevi un citus dziedinās ar Gaismu un Mīlestību.

Un tam piemērs bija viņš pats, ielaidis sevī daļiņu Dieva caur Kristīšanas ceremoniju, sūtītu viņam no augšas.

Tā sākās viņa Kalpošana, kas turpinājās līdz pēdējai viņa dzīves dienai uz Zemes.

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 26. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/31.12.2017>.

31. Ceļojumu vējš

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/veter-stranstviy>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tātd, turpināsim mūsu stāstu.

(Iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/pirmais_spredikis/2017-12-31-2850)

Pēc pirmā sava sekmīgā sprediķa Ješua izlēma turpināt tādu saziņu ar cilvēkiem.

Tagad tam bija jauns pamats - tā pati "atslēga" uz cilvēku dvēselēm, ko viņš tik ilgi meklēja.

Tās zināšanas kādas viņš ieguva pie esejiem, bet pēc tam papildināja saziņā ar Ahartas

Priesteriem, viņš tagad varēja sniegt cilvēkiem savienojumā ar Ticības Simbolu.

Viņš zināja, ka tā cilvēks iekārtots, ka priekš viņa apziņas izmaiņas, viņam noteikti bija vajadzīgi pierādījumi, kā arī kaut kādi fetiši, kas viņam palīdzētu pastāvīgi uzturēties priekš viņa jaunajās enerģijās un atbalstītu viņa izmainītās apziņas līmeni, neļaujot viņam atkal nokrist trīsdimensiju pasaules zemās vibrācijās.

Un par tādu fetišu priekš cilvēkiem kļuva Kristīšana, kā attīrīšana no vecām zemu vibrāciju enerģijām un Krusta Zīme kā simbols esamībai Gaismas un Mīlestības enerģijās.

Ješua paskaidroja cilvēkiem, ka līnija, savienojosa cilvēka trešo aci un sirdi, simbolizē sevis savienošānu ar viņa Dievišķo sākumu, piepilda viņu ar augstu vibrāciju enerģijām, bet horizontālā līnija - pārsvītro visus sanesumus, nevajadzīgo, svešo cilvēkam - tas ko viņš iemantoja savu iemiesojumu laikā trīsdimensiju pasaulē.

Viņš cilvēkiem sniedza zināšanas par reinkarnāciju kas bija pamats un atklāja dvēseles eksistēšanas patieso jēgu, kuras mērķis bija garīgā izaugsme.

Viņš paskaidroja cilvēkiem, ka katra jauna dzīve, piepildīta ar Gaismu un Mīlestību, tuvināja viņus Dievam, atklāja viņiem līdz šim neredzētas iespējas, ar apoteozi, kas bija pāreja uz jauno savas apziņas līmeni un iespēja palikt Visuma smalkajā plānā jau uz visiem laikiem, neatgriežoties vairāk uz Zemi priekš jauniem grūtiem pārbaudījumiem.

Viņš redzēja, ka ne visi cilvēki bija spējīgi uztvert jaunās priekš viņiem zināšanas, ka daži atradās tikai sava ceļa pašā sākumā.

Šķita, ka viņi nespēja izturēt to Gaismu, ar kuru apņemts bija Ješua. Viņš laužās caur viņu neticības, ļaunuma un agresijas necaurīdīgo sienu.

Un tas, ka Ješua palika mierīgs, nesamulsināms un mīlošs, pat attieksmē pret sevi, tādos cilvēkos

izraisīja vēl lielāku aizkaitinātību.

Šīs nenobriedušās, jaunās dvēseles, visai naidīgi izturējās pret Ješua sprediķiem, nosaucot viņu par slimu, vājprātīgu, citādi domājošu, nesošu ļaunumu sabiedrībai.

Viņi rakstīja par viņu sūdzības un prasīja viņa izraidīšanu no Jūdejas zemes.

Bet daudz vairāk Ješua ceļā gadījās gaišu dvēseļu, kuras alkatīgi uztvēra sevī jaunās priekš viņiem zināšanas, pieņema tās ar visu sirdi. Viņi tur sajuta tīrību un Dievišķo izcelsmi.

Viņiem likās, ka viņi sen jau gaidīja šo brīnumaino cilvēku, šo mesiju, kurš atvērs viņiem acis uz pasauli, paskaidros. kādēļ dzīve pret viņiem mēdz būt tik skarba un iemācīs dzīvot priekā un uzplaukumā.

Tā turpinājās dažus gadus. Ješua ar saviem sprediķiem apceļoja gandrīz visu Jūdejas zemi, vadot Kristīšanas ceremonijas, brīnišķīgas izdziedināšanas, bagātinoties ar jauniem un jauniem skolniekiem un sekotājiem.

Marija, viņa uzticamā sieva, vienmēr bija līdzās. Viņa atbalstīja viņu ar savu mīlestību un rūpēm, centās atvieglot viņa sadzīvi un regulēja nebeidzamo cilvēku plūsmu, alkstošu brīnumainas izdziedināšanas.

Nereti viņiem pievienojās arī Ješua mīļotā māmiņa, kura pilnībā dalījās ar viņiem uzskatos un viņu dzīves veidā, kaut arī viņas mātes sirds viņai teica, ka viņas dēlam draud bīstamība...

Šodien mēs pie tā apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 27. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/01.01.2018>.

32. Poncijs Pilāts

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/pontiy-pilat>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tā, turpināsim mūsu vēstījumu. (Iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/ceļojumu_vejs/2018-01-01-2854)

Māti Mariju priekšnojautas neapmānīja.

Daudzskaitlīgie ziņojumi, kurus rakstīja par Ješua dažādos jūdejas zemes nostūros, un runas par viņa sprediķiem, beidzot sasniedza Ponciju Pilātu, Romas vietvaldi, kurš toreiz bija galvenais Jūdejas pārvaldnieks.

Viņam gribējās pašam paskatīties uz šo dīvaino cilvēku, par kuru klīda tik pretrunīgas valodas. Vieni viņu nosauca par Dievu, nolaidušos uz Zemes, citi - par krāpnieku.

Ponciju Pilātu visvairāk ieinteresēja stāsti par viņa brīnišķīgajām dzudināšanām. Jau ilgu laiku viņš cieta no spēcīgām galvas sāpēm, kas viņu beidzot nomocīja un slepus viņš cerēja, ka šis

cilvēks viņam var palīdzēt no tām atbrīvoties.

Pilāts deva rīkojumu atrast Ješua un viņu atvest pie viņa uz pili.

Bet, kas notika tālāk, to var nosaukt par mistisku sakrītību virkni.

Tiklīdz Pilāts nodeva rīkojumu par mīklainā ceļotāja meklēšanu, tas pats "klausījās pie viņa durvīm".

Sargi viņam ziņoja, ka viņu grib redzēt nabadzīgi gērbies cilvēks, kurš sevi nosauca Ješua.

Pilāts tūliņ deva rīkojumu viņu atvest pie viņa.

Jau pēc dažām minūtēm Ješua stāvēja šī bargā Jūdejas pārvaldnieka priekšā, kura viens vārds jau uzvējoja šausmas uz iedzīvotājiem.

Jāsaka, ka Pilāts tiešām izcēlās ar cietsirdību un valdīja ar dzelzs roku, cenšoties pakļaut visas uz Jūdejas zemes dzīvojošās ciltis Romas varenajai impērijai.

Tādēļ viņš pierada, ka viņa priekšā visi drebēja un nespēja uz viņu acis pacelt.

Bet šis cilvēks viņa priekšā ne tikai ceļgalus nelocīja un nekrita pie zemes, bet stāvēja un skatījās uz viņu mierīgi, labvēlīgi, ar interesi un ziņkārību.

Viņš arī pirmais pārtrauca viņu klusēšanu:

"Sveicinu tevi, varenais Pilāt! Tu sauci mani un es pie tevis atnācu. Es pacentīšos tev palīdzēt un atvieglot tavas ciešanas".

"Bet kāpēc tu domā, ka es tevi saucu?" - atbildēja viņam izbrīnītais Pilāts.

"Es izdzirdēju tavas izmociētās Dvēseles balsi," - atbildēja viņam dīvainais cilvēks.

"Un, ko tev teica mana Dvēsele?" - jautāja Pilāts.

"Viņa teica, ka tava cietsirdība nezin robežu, bet tu pats no tā ciet, par cik saproti, ka rīkojies pret Dievu. Tās bezgalīgās mocīšanas arī ir spazmu iemesli tavā galvā, kas noved pie neciešamām, mokošām sāpēm", - atbildēja viņam Ješua.

Pilāts ilgi klusēja un galu galā izteica: "Bet vai tagad galva man sāp?"

"Nē, par cik šodien tu labi izgulējies un dvēsele tev mierīga. Tu izlēmi atcelt sodu cilvēkam, kura vaina nebija pierādīta. Tas tavu dvēseli nomierināja un sniedza tev pagaidu atvieglojumu", - atbildēja Ješua.

Viņš uz Pilātu skatījās ar laipnu, nedaudz ironisku smaidu. Viņa acīs mirdzēja tāda labestība, mīlestība un līdzietība, ka Pilātam iegribējās raudāt. Taču viņš sev tādu vājumu atļauties nevarēja un, lai slēptu savu stāvokli, īsi izteica:

"Labi. Ej un atnāc pie manis tad, kad sāpes atjaunosies".

Ješua pielika roku pie krūtīm, pieklājīgi paklanījās un izgāja no istabas.

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absplūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 27. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/02.02.2018>.

33. Divu pasaulu sadursme

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/stolknovenie-dvukh-mirov>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, turpināsim mūsu sarunu. (Iepriēš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/poncijs_pilats/2018-01-02-2858)

Tiklīdz aizvērās durvis aiz Ješua, Poncijs Pilāts ļāvās savām emocijām.

Asaras pašas lija no viņa acīm. Viņam šķita, ka šis noslēpumainais cilvēks iekļuva viņa visslēptākajos dvēseles stūrīšos un teica to, ko viņš pats sev neiedrošinājās atzīties.

Viņš saprata, cik liela taisnība bija Ješua - šī nepārtrauktā iekšējā cīņa viņu novārdzināja ne tikai morāli, bet arī fiziski.

Poncijs Pilāts bija uzticams kalps, dedzīgi izpildošs savus pienākumus.

Un viņa galvenais pienākums bija, pakļaut cilvēkus savai gribai, padarīt viņus par paklausīgiem vergiem, ārzemniekiem, sagrābušiem viņu zemi.

Viņš saprata, cik tas bija nežēlīgi un cietsirdīgi no Dievišķā skatījuma. Viņam visu laiku nācās iet pret savu sirdsapziņu, pret savas dvēseles vēlēšanos, jo viņš bija kārtīgs cilvēks un cietsirdība viņam prieku nesagādāja.

No otras puses, viņam patika vara un cilvēku pielūgsme. Taču viņš saprata, ka šī pielūgsme dibināta uz bailēm un savā pamatā bija glaimi un vēlēšanās saņemt sev amatu, naudu un citus dzīves labumus.

Pavisam cita bija cilvēku pielūgsme Ješua, šī brīnumainā cilvēka, priekš kura visi cilvēki bija līdzīgi - vienādi mīļi, neatkarīgi no stāvokļa sabiedrībā, bagātības un varas.

Pret katru viņš izturējās kā pret Dievišķu radījumu un katram centās palīdzēt.

Pilātam daudz stāstīja par to, ka Ješua cilvēkiem redzēja cauri. Viņš neatteica nevienam, kuram tiešām bija nepieciešama viņa palīdzība, nereti pat tiem, kuri vēlēja viņam ļaunu, atgriezta savā ticībā, tik ļoti tos pārsteidza viņa labsirdība un visu piedodošā mīlestība.

Un Pilāts vēlējās ar šo cilvēku iepazīties tuvāk, uzminēt viņa noslēpumu, sajūst, kur slēpjas viņa neparastā pievilcība.

Un tomēr, viņš izlēma pagaidīt, kad tas pats atnāks pie viņa - pārbaudīt, vai mācēs viņš noteikt kārtējo migrēnas lēkmi viņam.

Tanī laikā Ješua iekārtojās Jeruzalemē, kur viņa domubiedri un skolnieki radīja savdabīgu kristīgo kopienu.

Ļoti ātri tā kļuva cilvēku pievilksanas centrs, tiecošos atrast citu - Dievišķu - jēgu savai dzīvei. Ješua un viņa skolnieki bija priekš viņiem dzīvs piemērs tam, ka ne viss šinī dzīvē mērāms ar bagātību, varu, materiālām vērtībām.

Viņi mācīja, ka dvēseles harmoniju un mieru nevar nopirkt ne par kādu naudu un, ka tikai mīlestība un cieņa uz sevi un savu tuvāko var cilvēku darīt īsteni laimīgu, palīdzēt viņam atcerēties, ka viņš - Dieva daļiņa uz zemes.

Šīs kopienas popularitāte sāka baidīt vietējo varu, kas viņos sajuta draudus. Viņiem nebija

vajadzīgi brīvi un laimīgi cilvēki.

Reptiloīdo programmas jau noturīgi ieviesās sabiedrības kolektīvā apziņā un viņu galvenais princips bija, ka cilvēkus nepieciešams turēt bailēs, citādi viņus vadīt būs grūti.

Sākās periods Labā un Ļaunā, Gaišo un Tumšo spēku pretestībām.

Bet, ja Jēšua galvenā aizsardzība bija Mīlestība, tad Tumšiem spēkiem savā arsenālā bija sen pārbaudīti līdzekļi: meli, uzpirkšana, liekulība, nodevība...

Viņi nenoniecina neko, lai noturētu savu varu.

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 30. oktobrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/03.01.2018>.

34. Atrisinājums

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/razvyazka>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, tuvojas visdramatiskākā Jēšua dzīves epizode.

(Iepriekš.: http://spekavots.ucoz.ru/news/divu_pasaulu_sadursme/2018-01-03-2861)

Tiklīdz viņš izgāja no Poncija Pilāta dzīvojamās istabas, viņš tūlī sajuta, ka tieši šis cilvēks parakstīs viņam nāves spriedumu, par ko nožēlos visu atlikušo dzīvi.

Viņš skaidri "ieraudzīja" ka Pilāts ir viens no galvenajiem varoņiem tanī Dievišķajā "lugā", kuru izdomāja Radītājs priekš cilvēku modināšanas un viņu atgriešanas Gaismā.

Jēšua "zināja", ka šis cilvēks negrib viņa nāvi, taču viņa liktenis neatvairāms un viņam stāv priekšā nospēlēt "ļaundara" lomu - tieši tā arī ir viņa misija.

Jēšua izjuta patiesu līdzciētību Pilātam un viņam gribējās atvieglot viņa likteni.

Viņš lūdza Tēvu izdarīt tā, lai galīgais lēmums neiziet no Pilāta, lai viņa dvēsele neciestu no izdarītā un atrastu kaut nedaudz mierinājuma un attaisnojuma tam, kam bija jānotiek.

Pēc viņa vizītes pie Pilāta notikumi sāka attīstīties strauji. Šķita, ka Radītājs izlēma apkopot rezultātus visam šajos gados paveiktajam.

Uz to laiku viņa daudzie skolnieki nostiprinājās garīgi un varēja jau patstāvīgi sludināt viņa Mācību.

Vienīgais, ko viņi nevarēja, tā Jēšua prasme pārvietoties augstu vibrāciju telpā, kas viņam ļāva veikt brīnumiedarbīgo dziedināšanu.

Un viņš juta, ka daži no viņa sekotājiem sāka uz viņu raudzīties ar skaudību.

Visspilgtāk tas izpaudās jaunam, skaistam un patmīlīgam jauneklī, kuru sauca Jūda.

Viņš bija ļoti spējīgs skolnieks un pārvaldīja skaidras oratora spējas. Viņam patika publikas

uzmanība, tas stiprināja viņa godkāri un iekvēlināja viņā vēlēšanos vest aiz sevis cilvēkus. Ješua redzēja kā Jūda cieta no tā, ka nevar iet tālāk un, līdzīgi savam Skolotājam, rādīt viņiem brīnumus.

Tanī dienā, kad Ješua bija pie Pilāta un apzinājās viņa lomu savā dzīvē, viņš pēkšņi saprata, ka trūkstošais posms pēdējā tās "lugas" aktā, kuru viņam bija lemts nospēlēt, bija viņa skolnieks Jūda.

Viņa paša sludināmā Mācība nespēja apvaldīt Jūdas lepnību un godkāri. Ješua sajuta, ka viņam gribas ieņemt sava Skolotāja vietu, kļūt vienīgajam un neapgāžamai autoritātei priekš sekotājiem. Un tā, kā tas gadījās ar Ponciju Pilātu, viņš redzēja, kā tas notiks ar Jūdu.

Un arī šajā gadījumā viņš neizjuta neko, izņemot līdzcietību Dvēselei, kura neizturēja slavas pārbaudījumu un iekrita duālās pasaules zemās vibrācijās, kas viņu apņēma.

Viņš jau zināja, ka notikumu gaitu izmainīt nevarēs. Tēva nodomātā "luga" tuvojās savam traģiskajam atrisinājumam.

Tādēļ viņš nolēma pēdējo reizi sapulcināt savus skolnieku - visuzticamākos savus sekotājus - uz svētku vakariņām un sagatavot viņus tam, ka drīz viņiem nāksies dzīvot un strādāt jau bez viņa. Viņam gribējās stiprināt viņu garu, sēt viņos pārliecību, ka ar viņiem būs visi Augstākie Spēki un viņš pats arī palīdzēs viņiem vienmēr un visur, pat ja fiziski nebūs līdzās.

Bet vispirms viņš devās pie savas Marijas, lai sagatavotu viņu gala iznākumam, kas jau tuvojās un pavadīt ar viņu pēdējās laimīgās dienas uz šīs brīnišķīgās Zemes, cilvēcisko kaislību plosītas.

Viņš zināja, ka izdarīja visu, ko varēja un tagad viņa nāvei bija jāklūst par to Dievišķo "punktu", kas tiešām sāka viņa Mācības jaunās dzīves atskaiti, kas turpināsies gadsimtos...

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 1. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/04.01.2017>.

35. Jūda

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/iuda>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, turpināsim stāstu par Ješua pēdējām dienām.

(Iepriekš.: <http://spekavots.ucoz.ru/news/atrisinajums/2018-01-04-2863>)

Tās bija papildītas ar prieku un sāpēm, izlēmību un skumjām - ar tām pretrunīgām jūtām, kādas vienmēr cilvēkam rodas pirms izšķirošiem soļiem, kad viņš izdara secinājumus par savu uz zemes nodzīvoto dzīvi.

Marija, kaut arī gaidīja šo atrisinājumu un gatavojās uz to visus šos gadus, nu atradās dziļās

skumjās, cik sarežģīti viņai bija stādīties priekšā savu dzīvi bez Ješua, ar kuru viņa gandrīz nekad nešķīrās.

Viņa visiem spēkiem centās turēties stingri un vīriskīgi, cenšoties saglabāt viņu parasto jautro toni, taču tas viņai vāji izdevās.

Tas pats notika ar māmiņu Mariju.

Ješua, kā mācēja, mierināja viņas un lūdza atcerēties par to, ka viņš vienmēr būs viņām līdzās un, ka viņas to noteikti sajūtīs.

Pienāca laiks domāt ne par sevi, bet par to misiju, ar kuru viņš atnāca uz zemes un, kas viņam bija jāizpilda līdz galam.

Viņam it nemaz nebija briesmīgi šķirties no savas dzīvības Mācības vārdā, kas kļuš glābšana priekš daudziem cilvēkiem - tā Gaismas saliņa cietsirdīgās duālās pasaules vidū, kas dos patvērumu viņu dvēselēm, kur viņi iemantos harmoniju un mieru, Radītāja Mīlestības sasildīti. Abas Marijas, saprotot, cik sāpīgi Ješua redzēt viņu ciešanas, centās viņā redzēt ne vīru un dēlu, bet Dievcilvēku, kurš nemirstīgs un palīdzēs iemantot nemirstību tūkstošiem un tūkstošiem citu cilvēku dvēselēm.

Tas deva viņām spēku ar mīlestību un padevību pieņemt to upuri, ko nācās nest Ješua.

Tas, kas notika turpmākās dienās, līdzinājās atvadām no pagājušās dzīves, saviem skolniekiem, tuviem cilvēkiem.

Ješua centās viņiem katram teikt to, ko nepaspēja, parunāt no sirds, apmīļot viņus, uzmundrināt.

Daži no viņiem intuitīvi juta tuvojamies svarīgus notikumus un baidījās par savu Skolotāju.

Un lūk, pienāca diena, kad Ješua sapulcināja savus divpadsmit mīļotos skolniekus uz svētku vakariņām.

Šī maltīte priekš viņiem kļuva pēdējā. Viņi nekad vairs nesapulcējās kopā.

Un tas, par ko Ješua runāja tanī vakarā, apkopoja sava veida rezultātus visam šajos gados paveiktajam. Viņš pateicās visiem par uzticību lietai, svētījot viņus Dievišķās misijas turpināšanai un atvadās no viņiem...

Un tikai beigās viņš izteica dīvainu, mīklainu frāzi: "Lai notiek tas, kam jānotiek un, lai katrs no maniem skolniekiem izpilda savu misiju, lai kada tā būtu".

Pie šiem vārdiem viņš uzmanīgi paskatījās uz Jūdu. Ješua skats bija pilns mīlestības un līdzietības.

Jūda šo skatu neizturēja un novērsās. Viņš saprata, ka Ješua par viņu zin visu. Viņu pārņēma tāds satraukums un tāda patiesa nožēla, ka viņam gribējās nomirt.

Taču darāmais bija padarīts un ne viņa spēkos bija ko mainīt.

Dažas dienas iepriekš, viņš par Ješua uzrakstīja ziņojumu, kur apvainoja viņu šarlatānismā un apmānā.

Viņš rakstīja, ka Ješua, izmantojot Tumsas spēku palīdzību, maina cilvēku apziņu, kā rezultātā tie kļūst bīstami sabiedrībai, par cik nepakļaujas nekādiem cilvēciskiem likumiem.

Viss no pirmā līdz pēdējam vārdam šajā ziņojumā bija meli, bet Jūda, lepnuma pārņemts un skaudībā uz savu Skolotāju, rakstīja to kaut kādā dīvainā prāta aptumsuma stāvoklī.

Škita, ka viņa ego sadumpojās un jau darbojās patstāvīgi, izstumjot no Jūdas apziņas visas cilvēciskās labvēlības jūtas...

Viņš bija šausmās par izdarīto, bet jau nevarēja neko izdarīt, par cik zināja, ka iepriekšējā vakarā ziņojums nokļuva Poncija Pilāta rokās, kuram tas arī bija adresēts.
Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošais Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 1. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/05.01.2018>.

36. Arests

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/arest>

Sveicināti, dārgie mūsu mīļotie bērni!

Un tātd, turpinām mūsu stāstu. (Iepriekš.: <http://spekavots.ucoz.ru/news/juda/2018-01-05-2867>)

Ješua negaidīja, kad viņu arestēs, un nākošajā rītā devās pats pie Poncija Pilāta.

Pie tam, viņš sajuta, cik ļoti tas cieš no galvas sāpēm, kas viņam sākās pēc ziņojuma izlasīšanas.

Sargi viņu tūliņ ieveda pie Pilāta, kurš atradās pusguļus uz kušetes pie atvērta loga. Viņš bija nāvējoši bāls. Viņam šķita, ka viņa galva plīst daļās. Visu nakti viņš nevarēja acis aizvērt, par cik sāpes nerimās ne uz mirkli.

Viņš ar grūtībām pavēra plakstus un lūdzoši paskatījās uz Ješua.

Tas piegāja pie viņa un klusējot uzlika rokas uz deniņiem.

Tas, kas notika tālāk, Pilātam likās burvestība. Viņš sajuta, ka viegls, svaigs vējiņš, plūstošs no Ješua rokām, ar sevi aiznesa viņa sāpes.

Viņš fiziski sajuta, kā tās pārplūst šī apbrīnojamā cilvēka rokās un izzūd bez pēdām.

Viņa seja apsārta, acīs parādījās dzīvība. Tas jau bija pavisam cits cilvēks.

Ješua noņēma rokas no viņa deniņiem un teica: "Tas notika tādēļ, ka tu sajuti melus tanī ziņojumā, līdz ar to, tu zini, ka jādod tam kustība. Tu atkal stāvi izvēles priekšā un tava dvēsele cieš".

Poncijš Pilāts klusēja, izbrīnīts raudzījās uz viņu. Viņš bija bezgalīgi pateicīgs Ješuum, ka tas viņu atbrīvoja no neizturamām fiziskām ciešanām, taču viņš saprata, ka viņa dvēseles mokas tikai sākas, tātd, atgriezīsies arī galvas sāpes.

Viņš sevi sajuta vāju un bezpalīdzīgu blakus Ješua, kurš izstaroja tādu Mīlestību un tādu garīgu spēku, ka Pilāts pilnīgi apjuka un nezināja kā izturēties pret šo cilvēku.

Bet tas, ko Ješua teica pēc tam, viņu vispār izsita no sliedēm.

"Nedomā tagad ne par ko, - bilda viņa glābējs. - Tev vajag atpūsties un saņemties spēkos pirms rītdienas.

Es tev došu vienu padomu, kas tev palīdzēs atvieglot savu dvēseli. Lai manu likteni lemj cilvēki, sapulcējušes uz laukuma.

Ja viņi gribēs manu nāvi, tad tā tam arī būt, bet tā būs ne tava griba un ne tava vēlēšanās. Tu gulēsi mierīgs un zināsi, ka manā nāvē neesi vainīgs."

Pilāts ilgi klusēja, tad klusu teica: "Es lūgšu visus Dievus, lai tas nenotiktu".

Tad viņš pasauca apsargus un lika Jēšua aizvest uz cietumu. Viņš deva rīkojumu, lai viņu pabaro kā pienākas un ievieto atsevišķā kamerā.

Nākošajā dienā bija nozīmēta tiesa trijiem razbainiekiem, kuri laupīja un nonāvēja cilvēkus, turot modrībā Jeruzalemes un tās apkārtnes iedzīvotājus.

Taču tas, par ko apvainoja Jēšua, bija ne mazāks noziegums vietējo varu acīs, par cik viņš "zaga" citā veidā, izvedot no pakļautības simtus un simtus cilvēku, pārvēršot paklausīgos un verdziskos pilsoņus brīvos un neatkarīgos cilvēkus.

Parauga sodi uz galvenajiem pilsētu laukumiem, tanīs laikos bija parasta lieta, un cilvēki pūļiem nāca paraudzīties uz šiem šausmu skatiem.

Nereti varas rīkoja savdabīgu demokrātiju, piedāvājot pūlim izlemt uz nāvi sodāmā noziedznieka likteni.

Tieši to domāja Jēšua, kas Pilātam deva tik neparastu padomu.

Pie tā šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 2. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/06.01.2018>.

37. Nakts pirms sodīšanas

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/noch-pered-kaznyu>

Sveicināti, mūsu dārgie, mīļotie bērni!

Un tāpat, mēs nonākam pie mūsu vēstījumu, par Kristus pirmo atnākšanu, kulminācijas.

Nākošajā dienā Jēšua stāvēja priekšā novest līdz galam to, kādēļ viņš atnāca uz zemi.

Viņš jau zināja, kāda būs pūļa izvēle, par cik Tēvs viņam parādīja visos sīkumos viņa iziešanu no zemes plāna, pārvietojot viņu nākotnē.

Viņi jau kopā "izmēģināja" pēdējo šīs Dievišķās "izrādes" aktu un tagad Jēšua atlika to nospēlēt līdz galam.

Viņam nebija nekādu baiļu par priekšā stāvošo sodīšanu, par cik viņš jau pilnībā pārvaldīja iziešanas meistarību no sava ķermeņa un zināja, kad viņš būs sistis krustā, tad tikai novēros sevi no malas, neizjūtot ne sāpes, ne ciešanas.

Tieši to viņš centās pastāstīt savām mīļotām sievietēm, no viņām atvadoties. Sevišķi smagi bija viņa māmiņai, kura nebija informēta visos sīkumos par notiekošo, bet viņš zināja, ka viņa Marija būs viņai vienmēr līdzās, kā arī viņu meita, pēc kuras viņa gatavojās doties uz Indiju tūlīn pēc viņa aiziešanas.

Šo pēdējo nakti uz zemes Ješua pavadīja pārdomās, ne uz minūti neaizverot acis.

Viņš centās izdarīt secinājumus savai dzīvei, bet jo vairāk viņš domāja, jo vairāk redzēja, kāds milzīgs darbs stāvēja priekšā viņa sekotājiem.

Viņš saprata: ka tas ko viņš pa šiem gadiem izdarīja, bija piliens jūrā, par cik dualitāte jau nostiprinājās cilvēku apziņā, tā saēda to kā rūsa, neļaujot iziet no pierastas domāšanas stereotipu rāmjiem.

Pārāk nevienlīdzīga bija viņa cīņa ar reptiloīdiem, visur sagrābušu varu un turošus cilvēkus bailēs un paklausībā.

Viņš jau zināja, kāds grūts liktenis gaida tos, kuri gāja aiz viņa, ar visu sirdi pieņemot viņa Mācību un noticot savai Dievišķībai.

Un tagad viņam bija jāveic pēdējais solis - parādot **Augšāmcelšanās** brīnumu.

Tieši tas kļuš tas pats Diženais Dievišķais Simbols, kas aiz sevis vedīs cilvēku miljonus un palīdzēs viņiem grūtā brīdī, stiprinot viņu garu un nedodot krist izmisumā šajā cietsirdīgajā duālajā pasaulē.

Jau ausa gaismiņa, kad kamerā ienākušais sargs teica, ka viņu grib redzēt Poncijs Pilāts.

Sargs Ješua aizveda Pilāta dzīvojamā istabā. No viņa pirmā skata Ješua saprata, ka arī Pilāts šajā naktī acis neaizvēra - tik bāls un novājējis viņš bija.

Pilats uzaicināja viņu dalīties bērū mielastā.

Dārzā jau bija klāts galds. Pilāts piedāvāja Ješua apsēsties.

Pats Pilāts nepieskārās ēdienam un visu laiku skatījās uz Ješua, it kā cenšoties iedziļināties viņa noslēpumā, saprast to, kas viņam nedeva mieru.

Viņam gribējās zināt, kādēļ šis mīklainais cilvēks palika tik nesatricināms, kādēļ viņš skatījās uz Pilātu ar mīlestību un līdzecietību, neskatoties uz to, ka tas viņu šodien sūtīja uz sodīšanu ar nāvi.

Ješua arī gandrīz nepieskārās ēdienam, ņemot tikai nedaudz augļus. Tas bija dīvains bērū mielasts, notiekošs gandrīz pilnīgā klusumā.

Beidzot Pilāts teica: "Esmu gatavs izpildīt jebkuru tavu lūgumu, jebkuru tavu pirmsnāves vēlēšanos".

Ješua teica: "Lūdzu, ļauj Marijai Magdalēnai bez šķēršļiem atstāt Jūdeju un paseko, lai ne viņa, ne mana māte nebūtu pakļautas vajāšanām sakarā ar tiem apvainojumiem, kas bija izvirzīti pret mani".

Pilāts viņam apsoliņa to izdarīt.

Ješua pateicās viņam, paklanījās un teica, ka pirms sodīšanas viņam gribētos pabūt vienam.

Pilāts uz viņu paskatījās ar ilgu atvadu skatu un tad norīkoja sardzi viņu aizvest.

Apgriezies, jau uz paša sliekšņa, Ješua klusu teica: "Nevaino sevi ne par ko. Visam jānotiek tieši tā. Un es tam esmu gatavs. Paliec sveiks, Pilāt, un lai ar tevi ir visi Augstākie Spēki."

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 4. novembrī 2017. g.

38.Pūļa tiesa

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/sud-tolpy>

Sveicināti, mūsu dārgie mīļotie bērni!

Un tā tad, pienāca diena, kas uz mūžiem ieies cilvēces vēsturē.

Ješua, vēl atrodoties cietumā, izgāja no sava fiziskā ķermeņa, kā arī bija Tēva nodomāts. Viņš bija ļoti neparastā stāvoklī. Šķita, viņš uz sevi skatās no malas, esošs neredzams priekš cilvēkiem, bet viņa dubultnieks darbojās tā, it kā nekas nebūtu noticis.

Notika kaut kāda viņa būtības izdalīšanās cilvēciskajā un Dievišķajā. Viena no tām uzturējās augstu vibrāciju telpā, kur neeksistēja ne fiziskās sāpes, ne ciešanas, bet otra vēl palika uz zemes, darbojoties pēc trīsdimensiju pasaules likumiem.

Zemes Ješua pakļāvās sargu pavēlēm, kuri izveda viņu uz ielas un lika uzvelt sev uz pleciem smagu krustu, ko viņam vajadzēja nest līdz pat sodīšanas vietai.

Bet viņa neredzamais dubultnieks, pavadošs Ješua pa šaurām Jeruzalemes ieliņām, nejuta ne sāpes, ne krusta smagumu, kaut arī redzēja, ka uz Ješua-cilvēka parādās asiņaini nobrāzumi.

Tas tiešām bija līdzīgi izrādei, kur viens Ješua bija galvenais aktieris, izpildošs savu lomu uz zemes, bet otrs - skatītājs, mītošs smalkajā plānā.

Ješua-skatītājs skatījās uz visu mierīgi, ar pilnu saprašānu par notiekošā neizbēgamību. Un tikai, kad viņš ieraudzīja Marijas-sievas un Marijas-mātes saraudātās acis, viņš uz mirkl pārvietojās savā zemes ķermenī un sajuta visa notiekošā šausmas.

Viņš lūdza viņas nenākt uz tiesu, taču viņas nevarēja neturēt savu solījumu un tagad, lūk, spraucās cauri pūlim, cenšoties būt cik iespējams tuvāk viņam.

Ar lielu gribas spēku Ješua atkal izgāja no sava fiziskā ķermeņa un centās vairāk neskatīties uz savām mīļotajām, lai cienīgi īstenotu nodomāto.

Tiklīdz viņi nonāca līdz laukumam, kur bija jānotiek nāves soda izpildīšanai, viņš sajuta, ka tieši tagad viņam bija jāaglabā pilnīgs miers, atbrīvojoties no visām zemes emocijām un jūtām. Un drīz viņš saprata, kādēļ.

Tas, kas notika tālāk, līdzinājās vakhanālijām, tumšo spēku trakošanai, uz apsēstību...

Pilāts precīzi izpildīja to, ko viņam ieteica Ješua. Viņš piedāvāja pūlim izlemt likteni uz nāvi notiesātajiem noziedzniekiem.

Kad bija nolasīts spriedums katram no viņiem, pūlis sāka ārdīties un kliegt, ka pirmajam krustā sistam jābūt Ješua.

Šis cilvēks priekš viņiem bija daudz svešāks un nesaprotamāks, kā zagļi un slepkavas un tādēļ izraisīja neizskaidrojamas bailes, kas savukārt radīja nevadāmu niknumu un agresiju.

Cilvēki, sanākuši noraudzīties uz nāves sodu, bija visjaunākie, rupjākie, garīgi neattīstītākās dvēseles. Viņi gribēja maizi un skatus, par jeburu cenu, un sevišķi asiņainus skatus, ar kādiem arī

barojās tumšie spēki, pārvaldoši šo cilvēku apziņas.

Viņi apžēloja vienu no laupītājiem, kurš sāka nožēlot un solīties, ka no šī brīža stāsies uz taisna ceļa. Bet Ješua, kurš klusēja un mierīgi skatījās uz šo saniknoto pūli, neizraisīja viņos nekādas jūtas, izņemot dusmas un ļaunumu.

Šī zemo enerģiju lavīna, pūļa palaistā, izšķīda pret nesagraujamo Mīlestības un Labestības sienu, Ješua apņemošu un atgriezās atpakaļ pie šiem cilvēkiem, iedezot vēl lielāku naidu pret tik nesaprotamu, tātad, bīstamu priekš viņiem cilvēku.

Kad spriedums bija nolāsīts, Ješua redzēja kā Pilāts lēnām piecēlās no sava krēsla un atstāja nāves soda izpildīšanas vietu.

Uz Mariju-sievu un Mariju-māti viņš vairāk neskatījās, baidoties atkārtot savu bēdīgo pieredzi.

Visu savu uzmanību viņš tagad koncentrēja uz to, lai nāves soda izpildīšanas kulminācija noslēgtos cienīgi.

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīloši Tēvs Absolūts-Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 5. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/11.12.2018>.

39.Krucifiks

Audio Euards: <https://soundcloud.com/user-353300818/raspyatie>

Sveicināti, dārgie, mūsu mīļotie bērni!

Un tātad, mūsu vēstījumi nonāca pie Ješua sodīšanas momenta.

(Iepriekšēj.: http://spekavots.ucoz.ru/news/nakts_pirms_sodisanas/2018-01-07-2873)

Viss, kas notika tālāk, izskatījās tik necilvēcīgi un šausmīgi, ka šķita nereāls.

Ješua pilnā mērā apzinājās, cik zemu krita cilvēki, ka sev līdzīgo mocīšana sagādāja viņiem patiku, kādi demoni valdīja viņu apziņu, cik dziļi bija paslēpts viņu Dievišķības sākums, kas kādreiz bija cilvēka galvenā būtība.

Viņš neizjuta sāpes, kad bendes sita viņu pie krusta, viņš nedzirdēja pūļa kliegumus. Viņš atradās vakuumā, norobežotā no šīs cietsirdīgās pasaules, bet viņš skatījās un skatījās cilvēku sejās, aplenkusu soda vietu.

Šķita, viņš iekļūst katra no viņiem dvēselē. Viņš redzēja, cik garš ceļš ejams stāv priekšā šīm dvēselēm, kādi smagi pārbaudījumi krīt viņu daļā, cik daudz bēdu viņiem būs jāpārdzīvo, kamēr viņi iemācīsies līdzietību un mīlestību, un tātad, pacelsies līdz apzināšanās sevi esam Dieva daļiņas.

Un viņš lūdza un lūdza Tēvu palīdzēt šīm apmaldījušajiem dvēselēm attīrīties no draņķībām, apskaidrot viņu apziņu, atgriez viņiem cilvēcisko izskatu, novirzīt viņus pa patiesības ceļu...

Bet pēc tam pienāca nemaņa. Šķita, ka Ješua-vērotājs neizturēja šo mežonīgo skatu un uz laiku aizgāja no zemes plāna.

Kad viņš attapās, atgriezies "skatītāju zālē", tad ieraudzīja, ka iestājies vakars un laukums tukšs. Viņa bezdzīvības ķermeni uzmanīgi noņem no krusta viņa mīļotie skolnieki, no kuriem viens bija Jūda.

Seja viņam bija tik sāpju un ciešanu izmocīta, ka Ješua gribējās viņu piespiest pie savām krūtīm un nomierināt kā mazu bērnu, - tik dziļu nožēlu viņš sajuta Jūdas dvēselē.

Līdzās viņš redzēja Marijas-sievas un Marijas-māmiņas saraudātās sejas.

Ješua noprata, ka Pilāts viņiem atļāva noņemt viņa ķermeni no krusta un aiznest drošā vietā, neatstājot viņu plēsoņu saplosīšanai.

Viņš vēroja, kā viņu noliek uz blīva pārsega un lēnām aiznes pa šaurām Jeruzalemes ieliņām, mēness gaismas apmazgātu.

Viss tas notika nakts aizsegā, lai nepievērstu cilvēku uzmanību.

Viņu atnesa aizā, kur jau bija sagatavota guļas vieta, salikta no egļu zariem, pārklātiem ar strēmeļotu segu

Šeit arī stāvēja krūzes ar tīru ūdeni, lai apmazgātu viņa ķermeni.

Viņa skolnieki stāvēja apkārt ar degošām svecēm, bet viņa mīļotā sieva maigi un saudzīgi apmazgāja viņa ķermeni, laiku pa laikam skūpstiem aplājot viņa seju un viņa savainotās rokas.

Māmiņa stāvēja līdzās. Viņa jau neraudāja, bet viņas seja pārakmeņojās no bēdām un ciešanām.

Beidzot apmazgāšanu, Marija Magdalēna palūdza visus atstāt viņu vienatnē ar Ješua līdz rītam.

Viņš redzēja, kā māmiņa ietina viņu siltā šallē un izgāja no aizas pa pēdām aiz viņa skolniekiem.

Ješua raudzījās uz savu skaistuli-sievu. Viņas seja, sveču liesmu apmirdzēta, glabāja sevī tik daudz maiguma un skumju, mīlestības un līdzcietības, ka viņa izskatījās sievišķības iemiesojums uz zemes.

Marija, neatraujoties, skatījās uz viņu un arvien gaidīja, kad viņš izpildīs pirms šķiršanās viņai doto solījumu - atgriezties pie viņas pēc nāves.

Un tad Ješua, savācot visus vienā savus smalkos ķermeņus, esošus augstu dimensiju telpā, ar gribas spēku sakoncentrēja viņus spēcīgā enerģijas kamolā un, lēnām izsūcoties caur neredzamiem membrāniem, atdalošiem viņu no trešās dimensijas, iegāja savā bezdzīvības fiziskajā ķermenī.

Pie tā mēs apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 6. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/08.01.2018>.

40.Augšāmcelšanās

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/voskresenie>

Sveicināti, dārgie mūsu mīļotie bērni!

Un tāpat, mēs nonākam pie tās mūsu vēstījuma daļas, kas ir Ješua Augšāmcelšanās Brīnums. (Iepriekš.: <http://spekavots.ucoz.ru/news/krucifikss/2018-01-08-2876>)

Pārvietojies savas Dievišķās būtības fiziskajā ķermenī, Ješua mācēja atdzīvīnāt materiālo apvalku, kurā viņa dvēsele uzturējās uz Zemes visus šos gadus.

No cilvēciskā viedokļa to izskaidrot neiespējami. Protams, Ješua palīdzēja visi Augstākie Spēki, Ahartas iemītnieki, viņa Zvaigžņu ģimene, Dievs-Tēvs...

Un tomēr, galveno lomu nospēlēja pats Ješua, kurš, sajūtot visa uz Zemes notiekošā traģismu, apzinoties cilvēces krišanas dziļumu viszemāko vibrāciju enerģijās, redzot to bezdibeni, kas atdala cilvēkus no viņu Dievišķās būtības, izpildīja šo pēdējo piepūli, ieejot savā mirušajā ķermenī, lai novestu līdz galam savu misiju uz zemes.

Šķita, viņš pieņēma uz sevi visas sāpes, bailes, vilšanos, kas bīdīja cilvēkus uz briesmīgo cietsirdību, par ko viņiem stāvēja priekšā tik dārgi maksāt, piedzimstot atkal un atkal uz šīs daudzcietošās zemes.

Šī mīļā skaistule-planēta, likteņa lemta, esoša tumšo spēku lamatās, paverdzinošu cilvēku apziņu, kļuva viņam tik mīļa un tuva, ka viņš bija gatavs uz visu, lai tikai "sapurinātu" un "pamodinātu" šīs apmaldījušās dvēseles no garīgās guļas un palīdzētu viņām atcerēties, kas viņas ir īstenībā... Tas, kas notika tālāk, atstāj tik dziļas pēdas cilvēku apziņā, ka to notikumu atskaņas dzīvo viņu dvēselēs līdz šodienai.

Marija, kura turēja Ješua aiz rokas, pēkšņi sajuta, kā tā kļuva siltāka, pēc tam sajuta vieglas pirkstu kustības.

Viņa baidījās pakustēties, lai neaizbaidītu šo sajūtu. Bet drīz saprata, ka tā viņai ne šķietamība - viņas mīļotais tiešām atdzīvojas.

Jau sāka gaisma aust un viņa varēja Ješua redzēt kā nākas.

Visbrīnumainākais bija tas, ka visas viņa brūces savilkās. To vietā palika tikai nelielas rētas, kas vairs neasiņoja.

Viss viņa augums lēnām pielīdēja ar siltumu... Un, lūk, beidzot viņš atvēra acis un uzsmaidīja viņai.

"Lūk, redzi, mana mīļā, es turēju savu solījumu", - viņš bilda.

Viņa, skaļi raudot, metās viņam uz krūtīm un tā viņi ilgi gulēja, apskāvušies, kamēr viņa pilnībā nomierinājās.

Ješua viņai pastāstīja visu, ko jūta un redzēja.

Un viņa pateicās Tēvam un visiem Augstākiem Spēkiem, ka viņi pasargāja viņas mīļoto vīru no fiziskām ciešanām, lai arī saprata, caur kādām dvēseliskām mokām nācās viņam iziet.

Ar pirmajiem saules stariem aizā parādījās viņa skolnieki - vistuvākie un mīļākie. Starp viņiem bija arī Jūda.

Viņi atnāca, lai izpildītu apglabāšanas ceremoniju, jau priekš tā viņam sagatavotā vietā.

Un, kad ieraudzīa Ješuā dzīvu un veselu, garā baltā tērpā, ko priekš viņa pagatavoja Marija, viņi apstulba no pārsteiguma.

Skolnieki metās pie viņa, beidzot, viņi saprata, ka viņu Skolotājs Augšāmcēlies.

Viņi sāka lūgties, lai viņš parādās cilvēkiem, lai visi varētu kļūt šī Brīnuma liecinieki. Viņi lieliski saprata, ka cilvēki viņu vārdiem neticēs.

Ješua izpildīja viņu lūgumu. Viņš saprata, cik svarīgi bija, lai valodas par viņa Brīnumaino Augšāmcelšanos izskanētu pēc iespējas tālāk un, lai pēc iespējas vairāk cilvēku uz zemes zinātu un atcerētos, ka nav nekā neiespējama priekš cilvēka, kurš dzīvo un elpo ar Mīlestību, pat uz nāves sliekšņa, par nomaldījušāmiem dvēselēm, nusūtījušām viņu uz sodīšanu.

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 7. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/22.01.2018>.

41. Augšupcelšanās

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-353300818/vozesenie>

Sveicināti, dārgie mūsu mīļotie bērni!

Un tāpat, Ješuā stājās visu priekšā sveiks un vesels, bez mazākajām spīdzināšanas zīmēm uz sava ķermeņa.

Vēsts par viņa Augšāmcelšanos ātri izplatījās pa visu Jeruzalemi.

Viņa skolnieki gāja pa pilsētu un ar šo labo vēsti dalījās ar tās iedzīvotējiem, aicinot tautu uz sprediķi, kuru gatavojās teikt Ješua uz neliela pakalna netālu no tās aizas, kurā viņš augšāmcēlās.

Ne visi ticēja šiem ziņotājiem-vēstnešiem, taču daudzi, redzot satrauktās un apgarotās cilvēku sejas, atnesošu šo neparasto ziņu, tomēr gāja aiz viņiem.

Pakapeniski apkārt pakalam sapulcējās jau liels pūlis.

Ješua uzgāja uz kalna. Viņš skatījās uz cilvēku sejām, viņam apkārtesošiem un pazina daudzus no tiem, kuri bija uz laukuma viņa sodīšanas laikā.

Par to viņš bija ļoti priecīgs, par cik zināja, ka tieši viņiem, visvairāk par citiem, bija nepieciešami viņa vārdi.

Viņa sprediķis pēc Augšāmcelšanās atšķīrās no tiem daudzskaitlīgajiem sprediķiem, kurus viņš sniedza pēdējos gados, apceļojot visu Jūdejas zemi.

Tas bija neilgs, taču aptvēra visas zināšanas, kādas viņš pārvaldīja, visu viņa dzīves pieredzi, kurā tagad bija ietverta arī briesmīgā nāve uz krusta.

Kad viņš ierunājās, iestājās tāds klusums, ka šķita, viņu apstājušie cilvēki neelpoja.

Viņa balss skanēja līdzeni, melodiski, pārliecinoši, un, līdz ar to, bija izjūtama bezgalīga, visupiedodoša mīlestība, tāda labsirdība un maigums, ka daudzi, paši to nemanot, sāka raudāt.

Daži no tiem, kuri bija klāt Ješua sodīšanā, krita uz ceļiem un lūdza viņam piedošanu. Ješua lūdza viņus piecelties un teica, ka viņam nav ko viņiem piedot, ka viņi arī tādi Dievi, kā viņš, bet viņu apziņa aptumšota un viņi nezināja, ko darīja.

Viņš paskaidroja viņiem, ka viņu patiesā nožēla arī ir tā "atslēga", kas viņiem atvērs durvis uz citu pasauli, kur nav ļaunuma, naida un cietsirdības, kur valda Mīlestība, Labestība un Visupiedošana, kas atrodas katra cilvēka sirdī.

Šīs brīnišķīgās jūtas un emocijas bija Tumsas spēku "aizslēgtas ar slēdzeni", cilvēku apziņu paverdzinājušu un ievietojušu viņos programmas, ģenerējošas viszemākās enerģijas, jo tikai tā arī varēja baroties reptiloīdi, pieņēmuši cilvēcisku izskatu un sagrābušu varu uz zemes.

Ješua runa bija tik vienkārša un saprotama, ka ieplūda tieši cilvēku sirdīs, neatstājot nekādas šaubas par viņa vārdu patiesumu.

Viņi ar visu savu sirdi sajuta, ka šis Debesu Vēstnesis ieradās uz zemi tieši priekš tā, lai nonestu līdz viņiem Dievišķo patiesību, palīdzētu iemantot pašcieņu un mīlestību uz sevi un saviem tuviniekiem, visu esošo uz zemes.

Visus apņēma tāda Svētlaime, ka šķita ir pats Dievs nolaidies uz zemes, ar savu Gaismu un Mīlestību izšķīdinot visus dubļus un netīrumus, cilvēku dvēselēs sakrājušos un, ka viņi visi pārvērtušies Eņģeļos, tagad nesīs tālāk šo Debesu Dievišķo tīrību, kurai viņiem palaimējās pieskarties...

Redzot tik burvīgo pārvērtību un sajūtot uz cilvēkiem nolaidušos svētlaimi, Ješua saprata, ka ar to viņa misija uz Zemes beigusies - viņš cilvēkiem deva visu, ko varēja, un nu pienāca laiks aiziet jau pavisam.

Tagad viņš palīdzēs viņiem no Zemes smalkā plāna, no kurienes var redzēt katru dvēseli, dzirdēt viņu un palīdzēt viņai izmisuma brīdī saglabāt bezgalīgi vērtīgo Dievišķo daļiņu, kura dzīvo katrā cilvēkā un ir nemirstīga.

Pārsteigtā pūļa acu priekšā Ješua lēnām izšķīda gaisā un pazuda...

Pie tā mēs šodien apstāsimies.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Absolūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 8. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/23.01.2018>.

42.Ješua mantojums

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-576352826/nasledie-ieshua>

Sveicināti, dārgie mūsu mīļotie bērni!

Un tātd, turpināsim mūsu stāstu (Iepriekš.: <http://spekavots.ucoz.ru/news/augsupcelsanas/2018-01-23-2922>).

Ješua skolniekiem izrādījās taisnība: tas, ka simtiem cilvēku redzēja viņu Skolotāja

Augšāmcelšanos un tam sekojošo Augšupcelšanos, kā arī dzirdēja viņa brīnumaino sprediķi, nospēlēja izšķirošo lomu cilvēku modināšanā un viņu Dievišķās apziņas Augšāmcelšanā. Vēsts par šo brīnumu sāka ātri izplatīties ne tikai Jūdejas zemēs, bet arī pa visu pasauli, par cik šeit šķērsojās daudzi ceļi, vedoši uz Eiropu, Āziju un Āfriku.

Un kā tas raksturīgi cilvēkiem, stāsti par brīnumiem, Ješua īstenotiem, apauga ar jauniem un jauniem "sīkumiem", pievēršot tiem vēl lielāku uzmanību.

Tādā veidā Ješua atvieglināja darbu ne tikai saviem skolniekiem, bet arī tiem, kuri nesa tālāk viņa Mācību un saglabāja to līdz jūsu dienām.

Taisnība izrādījās Ahartas Priesteriem un Dievam-Tēvam, kuri teica, ka cilvēkiem priekš savas Dievišķības apzināšanās nepieciešams Brīnums.

Šo Brīnumu viņiem arī parādīja Ješua, Dieva Dēls, atnācis uz zemi ar diženu misiju atmodināt cilvēci no daudzu gadsimtu garīga miega.

Ješua vēl ne reizi vien parādījās saviem skolniekiem, mīļotajai sievai un mātei, lai viņus atbalstītu ar padomiem un mīlestību.

Taču viņš jau bija pavisam citās dimensijās, savienojies ar savu Zvaigžņu ģimeni.

Viņa mātes dvēsele, ieņēmusi sevī tik unikālu uzturēšanās uz zemes pieredzi, izgāja uz lielu Kalpošanu cilvēkiem un tagad no Zemes smalkā plāna palīdzēja katrai dvēselei kura vērsās pie Ješua, sasildot viņu ar savu mīlestību un atdzīvinot viņā Dievišķību.

Un protams, viņš palīdzēja savai otrai pusītei, savai dvīņu liesmai - mīļotajai Marijai novest līdz galam savu Kalpošanas daļu uz Zemes.

Viņu dēls palika Indijā, ko iemīlēja ar visu sirdi. No mātes vārdiem, viņš zināja visu par savu tēvu, tomēr priekšroku deva nest cilvēkiem ne kristietību, bet budismu, kas viņa dvēselē iegāja ar pirmajām viņa dzīves dienām. Viņš guva sekmes budisma izzināšanā, daudz laika pavadot Tibetas klosteros un savā laikā bija pietiekami pazīstams cilvēks Indijā.

Marija ar meitu atgriezās, sākumā viņas dzimtenē - Itālijā, bet vēlāk pārcēlās uz Franciju, kur viņas līdz savas dzīves beigām sniedza cilvēkiem Dievišķās zināšanas, ar to pašu turpinot Ješua iesākto darbu.

Māte Marija bija viņām līdzās. Viņa sen apglabāja savu vīru un viņu nekas neturāja tanī valstī, kur tik dzīvas bija atmiņas par viņas dēla sodīšanu.

Viņa kļuva patiesa kristiete un palīdzēja visiem cietošiem, nežēlojot ne laiku, ne spēkus.

Daudzi no Ješua skolniekiem ar savu dzīvību samaksāja par uzticību Ticībai un par Kristus Mācības izplatīšanu, kā sāka saukt Ješua pēc nāves.

Ne mazāk bēdīgu likteni saņēma pati Kristus Mācība, kuras būtība daudzējādi bija izkropļota.

Bet par to mēs ar jums parunāsim nākošajā vēstījumā.

Bezgalīgi jūs mīlošie Tēvs Abslūts un Pasaules Māte runāja ar jums

Pieņēma Marta 9. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/30.01.2018>.

PĒCVĀRDS

43.Jūs spējīgi radīt brīnumu

Ješua vēstījums 27.11.2017.

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-576352826/vy-sposobny-tvorit-chudesa>

Sveicināti, mani dārgie!

Šodien es pie jums atnācu, lai parunātu ar jums kā tuviem un mīļiem cilvēkiem.

Man ļoti patīkami, ka pēc vēstījumu sērijas, kurus priekš jums nodiktēja Tēvs Absolūts un Pasaules Māte, jūs uzzinājāt patiesību par manu dzīvi un sapratāt, ka, neskatoties uz traģiskajām beigām, raugoties no trīsdimensiju pasaules, tā bija laimīga, spilgta un bagāta.

Es biju tuvinieku mīlestības un sapratnes apņemts, kas stiprināja manus spēkus, prieku un iedvesmu.

Radītājs man dāvāja tikšanos ar mīļoto sievieti - manu dārgo otro pusīti, kas ne tik bieži sastopams uz Zemes.

Es iepazīnu tēva prieku, neskatoties uz to, ka man bija atvēlēts tik maz laika saskarsmei ar maniem bērniem.

Liktenis priekš manis bija reti labvēlīgs, sūtot Debesu dāvanas saziņas veidā ar Visuma Augstākiem Spēkiem, kā arī daudzskaitlīgās zīmes un priekšā teikšanas dzīves grūtākajās minūtēs.

Mani pie rokas veda pa to ceļu, kuru izvēlējās mana Dvēsele un es visiem par to bezgalīgi pateicos.

Tas, ka es mācēju iemantot savu Dievišķību, esošam fiziskajā ķermenī, tanīs laiko tiešām bija brīnums un tas bija iespējams tikai pateicoties Debesu palīdzībai.

Taču šodien tāds brīnums pa spēkam katram, kurš izgāja uz Kalpošanu un es paskaidrošu jums, kādēļ.

Tas, kas tagad notiek ar Zemi, ir īstena Pārveidošana - garīga un fiziska - kā viņas, tā arī jūsu - viņas mīļoto bērnu, viņas neatņemamu daļiņu.

Tie no jums, kuri iegāja viņas Pārveidošanas un Augšupcelšanas orbītā, paceļot savas vibrācijas līdz viņas līmenim, spējīgi īstenot to, ko kādreiz izdarīju es, augšāmceļoties sava fiziskā ķermeņa transformācijas ceļā.

Taču jūsu Augšāmcelšanās un Augšupcelšanai būs cits raksturs, vispirms, tās būs masveidīgas. Un otra atšķirība būs tā, ka jūsu Augšāmcelšanās būs, tiešām, jūsu Dvēseles atmošanās no dziļa garīga miega, kurā tā iegremdējās, būdama duālā pasaulē.

Un tam sekojošā Augšupcelšana būs ne aiziešana no Zemes plāna, bet pāreja kopā ar Zemi citā enerģētiskā realitātē.

To var salīdzināt tādējādi, ka jūs aizejat uz Debesīm, bet Debesis nolaižas pie jums, uz Zemes, lai piesātinātu jūs un viņu ar jaunām augstām vibrācijām.

Kas jau arī notiek, mani dārgie!

Un esmu priecīgs vērot, ka jūs atveraties jaunajai realitātei, uzticīgi atverot viņai pretim savas sirdis un dvēseles. Es redzu ka tas, kurš kaut reizi izpeldējās šīs Debesu svētlaimes staros, kurš ar visu savu sirdi sajuta Beznosacījumu Mīlestības dziļumu un skaistumu, nekad jau nevarēs atgriezties savā iepriekšējā dzīvē - tik jau pelēcīga, nabadzīga un bezkrāsaina tā jums parādīsies - ar tās egoistiskām vēlmēm un mūžīgo tiekšanos pēc bezgalīgiem dzīves labumiem, kas kļuva eksistēšanas mērķis lielākajam vairumam Zemes iedzīvotāju.

Un man gribas novēlēt jums, mani dārgie, nenovirzīties no tā gaišā ceļā, lai kādus šķēršļus jums uz tā nāktos satikt, kādus pārbaudījumus jums sūtītu.

Un sevišķi tagad, kad, savu galu jūtot, Tumsas spēki cenšas jums dot pēdējo cīniņu, jānoturas augstumā, neatdodot savas pozīcijas un nedodot sabradāt tos maigos Dievišķos "asņus", kuri dzimst jūsu sirdīs.

Jūs taču dēļ tā arī atnācāt uz Zemi - atdzimt pašiem un palīdzēt izdarīt to arī citiem.

Un es svētīju jūs, mani dārgie, Atdzimšanai no duālās pasaules "mirušās" dzīves un Augšupcelšanai jaunos garīgos augstumos - Piektajā dimensijā!

Un atceraties, es vienmēr esmu jums blakus, mani dārgie!

Ješua - tas, kuru jūs pieradāt saukt Jēzus Kristus, runāja ar jums

Pieņēma Marta 27. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/30.11.2017>.

44. Mana dzīve bez Ješua

Marijas Magdalēnas vēstījums 28.11.2017.

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-576352826/moya-zhizn-bez-ieshua>

Sveicināti mani dārgie!

Gribu arī es ar jums parunāt, par cik es redzēju, ar kādu mīlestību un dalību jūs uztvērāt stāstu par mūsu ar Ješua dzīvi, it kā izietu kopā ar mums to tālo zemes ceļu.

Un šodien es jums pastāstīšu, kas notika jau pēc Ješua aiziešanas.

Gandrīz tūliņ pēc viņa aiziešanas es devos uz Indiju, pievienojoties lielai karavānai, kas tieši devās uz tās ziemeļu daļu un jau trešo reizi veicu man pazīstamo ceļu.

Es sagaidīt nevarēju, kad apskaušu mūsu bērnus, par cik tagad viņi man kļuva par galveno eksistēšanas jēgu.

Ne ar kādiem vārdiem nav iespējams izteikt mūsu tikšanās prieku. Tikai, kad es piespiedu viņus pie savām krūtīm, mana sirds sāka atkust pēc visa Jeruzalemē pārdzīvotā.

Kaut arī mans mīļotais vīrs ne reizi vien atnāca manos redzējumos un sapņos, man tik ļoti pietrūka viņa reālajā dzīvē.

Man nebija tā gara spēka un tās vīrišķības, ar ko bija apveltīts viņš un, ko netīšām nodeva man, kad bijām mēs blakus.

Palikusi viena, es sevi sajutu vāju un vientuļu.

Es sapratu, ka nevarēšu pilnā mērā aizvietot viņu mūsu Kalpošanā, ka tas vīriešu lauciņš, bet sieviešu darbs bija rūpēties un audzināt bērnus un vienkārši palīdzēt cilvēkiem, dāvājot viņiem savu sirdssiltumu un Mīlestību...

Par laimi mūsu dārgie labvēļi bija dzīvi, kaut arī novecoja pa šiem gadiem.

Viņi pret mūsu bērniem izturējās kā pret savējiem. Viņi bija apģērbti, apauti un mācījās labā skolā pie Tibetas klostera.

Viņi uzkatīja Indiju par savu dzimteni, kaut arī par savu izcelšanos zināja.

Mūsu dēlam bija jau vienpadsmit gadi, bet meitai - astoņi.

Abi bija ļoti līdzīgi savam tēvam un es nevarēju vien noskatīties uz viņiem. Viņi uz mani raudzījās ar Ješua acīm un mana sirds pildījās tad ar laimi, tad ar skumjām.

Es sapratu, ka neviens, pat mani ļoti mīļotie bērni, nevarēs man aizstāt manu mīļoto vīru - manu otro pusīti ar kuru es, burtiski, saaugu pa kopā nodzīvotajiem gadiem.

Bet man bija jāatrod sevī spēks dzīvot tālāk mūsu bērnu dēļ un dēļ bēdu pārņemtās Marijas - viņa mātes, kura ar nepacietību gaidīja mūs Jeruzalemē.

Man bija jābūt stiprai, kā jau apsolīju Ješua pirms viņa aiziešanas.

Indijā es nodzīvoju dažus mēnešus, baudīju saziņas prieku ar bērniem un mums tik mīļo ģimeni.

Un tad es pieņēmu ļoti nevienkāršu priekš sevis lēmumu - atstāt dēlu Indijā, ar kuras garu viņš jau bija piesātinājies.

Uz to laiku viņš pieņēma budismu kā dzīves veidu un kā Dievišķo mācību, ko viņš vēlējās mācīties padziļināti ievērojamā Tibetas klosterī.

Es nebiju pret viņa izvēli, saprotot, ka citā valstī viņš sevi sajutīs svešu un samulsušu.

Es pati viņu aizvedu uz šo klosteri un pārliecinājos, ka viņam tur būs labi: tāds miers, svētums un mīlestība vēsmoja no šī klostera un no mūkiem, kuri tur mitinājās.

Es pastāstīju mūsu dēlam par visu, kas notika ar viņa tēvu un viņš visu uztvēra ar sapratni, uz ko bija spējīgs savos vienpadsmit gados.

Protams, viņš nevarēja vēl pilnā mērā apzināties visa notikušā ar Ješua diženumu, bet viņš saprata, visdrīzāk, sajuta ar visu sirdi, ka viņa tēvs bija Dižena Dvēsele un "brīnumdaris", kurš varēja cilvēkiem parādīt īstus brīnumus.

Atvadījusies no dēla, mēs ar Sāru devāmies atpakaļceļā, kas mums aizņēma ne tikai vienu mēnesi.

Mana mazulīte sasildīja manu sirdi un dzīve bez Ješua man vairs nešķita tik vientuļa un tukša.

Mēs neilgi pabijām Jeruzalemē, par cik ne man, ne Marijai, kura jau vairākus gadus kā apglabāja savu vīru, negribējām palikt valstī, kur uz katra soļa mums viss atgādināja par mūsu mīļoto Ješua.

Un mēs devāmies uz Itāliju, kur es biju dzimusi, kur sākās mūsu jaunā dzīve, kas bija ilga un samērā laimīga.

Mēs centāmies dāvēt cilvēkiem tās zināšanas, kādas sludināja Ješua un priecājāmies par to, cik ātri viņa mācība izplatījās pa visu pasauli.

Mēs vienmēr sajūtām viņa klātbūtni un atbalstu. Viņš it kā veda mūs pa dzīvi, vienmēr laikus atnākot palīgā un dodot mums padomus grūtos brīžos.

Un jūs taču jūtat, dārgie, ka jūs arī viņš sasilda ar savu siltumu un mīlestību, sūta jums zīmes un

priekšā pateikumus no Debesīm?

Patiesi jūs mīloša Marija Magdalēna runāja ar jums šodien

Pieņēma Marta 28. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/24.02.2018>.

45. Mana “atdzimšana”

Jaunavas Marijas vēstījums 30.11.2017.

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-576352826/moe-voskresenie>

Sveicināti, mani dārgie un mīļotie!

Tagad pienāca mana kārta parunāt ar jums.

Pēc tā, kā jūs uzzinājāt mūsu patiesās dzīves vēsturi: Ješua, mana mīļotā dēla, Marijas Magdalēnas un viņu bērnu, man gribas jums pastāstīt par to, kā uz Kalpošanu izgāja mana dvēsele un kādēļ es priekš jums kļuvu tik mīla un tuva.

Protams, mani mīļotie, šķīstu apaugļošanu izdomāja jūsu baznīcnieki priekš "dievišķīguma" piešķiršanas manam dēlam.

Patiesībā, Ješua dzima tā, kā dzimst visi bērni, no mana mīļotā vīra Josifa.

Bet mēs jau no paša sākuma apzinājāmies, ka mūsu bērns bija neparasts, par cik Debesis mums ne vienu reizi vien sūtīja zīmes, ka Augstākie Spēki viņu apsargā un rūpējas.

Tādēļ mēs viņu arī atdevām mācībā pie esejiem, kurus toreiz uzskatīja par svētiem, nokāpušus no Debesīm.

Mēs sapratām, ka viņam būs savs, neatkārtojams dzīves ceļš un nekad neiejaucāmies viņa liktenī. Josifs nomira diezgan agri un vistraģiskākos notikumus, saistītus ar mūsu dēlu, man nācās pārdzīvot jau vienai.

Pēc sava otrā ceļojuma uz Indiju, viņš man daudz stāstīja par savu misiju un es jau laikus zināju, kādas beigas viņu gaidīja.

Es ar visu sirdi pieņēmu viņa Mācību un pēc viņa aiziešanas, kopā ar Mariju Magdalēnu, centos aiznest līdz cilvēkiem šīs Mācības pamatus, stāstot viņiem par Pasaulsēkas Likumiem un par cilvēka Dievišķo izcelsmi.

Tas, kas notika pēc manas aiziešanas no zemes plāna, bija līdzīgs savdabīgai "Atdzimšanai". Un, lūk, kādēļ.

Pateicoties leģendai par šķīstu apaugļošanu, cilvēki mani sāka uztvert ne kā parastu zemes sievieti, bet kā "Dieva Māti", pielūdzot mani un lūdzot mani palīdzēt un aizsargāt.

Es tad atrados savā Zvaigžņu ģimenē, septītās dimensijas telpā, tādēļ biju spējīga uztvert šīs uz mani plūstošās Zemes enerģiju plūsmas, nesošas sevī cilvēku ciešanas un lūgumus palīdzēt.

Mana Dvēsele uz to nevarēja palikt vienaldzīga, par cik es labi atcerējos zemes dzīvi un savas personīgās ciešanas.

Es par atbildi šiem cilvēkiem sūtīju visu savu mātes maigumu, savu Beznosacījumu un Bezrobežīgo Mīlestību - šo visaugstāko vibrāciju enerģiju, kas bija spējīga izšķīdināt zemas sāpju, ciešanu, baiļu un izmisuma enerģijas.

Un cilvēki sajuta atvieglojumu, atbrīvojoties no savas smagās "nastas", ko es, savukārt, pārveidoju telpā apkārt viņiem un notikumi jau attīstījās pēc pavisam cita scenārija.

Cilvēki to uztvēra kā brīnumu un pielūdza mani kā Svēto.

Pakāpenski, jūs, mani mīļotie, sākāt mani saukt par "Māmuliņu"/"Māti", un man tas ļoti patīkami, par cik es jūs visus mīlu tāpat, kā savu Ješua, bet viņš mani vienmēr sauca "Māmuliņ".

Ar savu mīlestību un uzticību jūs mani "atdzīvinājāt", atgriežot uz Zemes jau citā kvalitātē - smalkmateriālajā.

Un tagad, mani mīļotie, es vienmēr ar jums. Tā arī ir mana Kalpošana, kas manai Dvēselei atnes tik daudz prieka un laimes, ka es nekad to nemainītu ne uz ko citu.

Manas Dvēseles daļiņas ne reizi vien nolaidās uz Zemes, iemiesojoties dažādos ķermeņos un sevišķi daudz viņu atrodas uz Zemes - šinī atbildīgajā priekš viņas periodā.

Bet tās Mātes Dvēsele, kuru jūs nosaucāt Jaunava Marija, nemainīgi atrodas kopā ar jums, sasildot jūs ar savu siltumu un Mīlestību, un vienmēr es dzirdu jūs katru.

Ar to es atsveicinos no jums, mīļie mani ļoti mīļotie bērni.

Jaunava Marija runāja ar jums

Pieņēma Marta 30. novembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/25.02.2018>.

46. Jeļena Blavatska par Diženām Dvēselēm

Jeļenas Blavatskas vēstījums 01.12.2017.

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-576352826/elena-blavatskaya-o-velikikh-dushakh>

Sveicināti, mani dārgie!

Šodien man gribējās izpildīt manu senu sapni - parunāt ar jums no sirds.

Es redzēju, kādus svarīgus vēstījumus jums nodeva Tēvs ar Māti, un man bija prieks apzināties, ka beidzot jūs uzzinat patiesību, kas tik centīgi tika slēpta no cilvēkiem gadsimtu garumā.

Bet man gribas jums pastāstīt, kāda nozīme priekš jums - tiem, kurus jūs sauciet Augšupceltie Meistari, ir šīm Dižajām Dvēselēm, kuras kādreiz dzima Ješua, Marijas Magdalēnas un Jaunavas Marijas ķermeņos.

Mēs, atšķirībā no jums, redzam ne tikai to viņu ievērojamo iemiesojumu, bet arī visus turpmākos, kuru bija daudz.

Katru reizi, kad viņi nolaidās uz Zemes, viņi sev izvirzīja ļoti nopietnus uzdevumus, no kuriem

galvenais bija cilvēku garīgā pamodināšana, viņu atbrīvošana no šauriem trīsdimensionalitātes rāmjiem, stereotipu sagraušana un savas Dievišķības apzināšanās.

Vienmēr viņi bija nestandarta, spilgtas personības un atstāja dziļas pēdas cilvēku atmiņā un cilvēces vēsturē, kaut arī viņu dzīves veids bieži vien nesaskanēja ar vispārpieņemtiem uzskatiem un morāli.

Un galvenā viņu atšķirība bija tā, ka viņi nemainīgi nesa cilvēkiem Prieku, Gaismu un Mīlestību. Šo dvēseļu daudzskaitlīgās daļiņas iemiesojās vīriešos un sievietēs, bagātos un nabadzīgos, aktieros un filozofos, balerīnās un mācītājos... visdažādākajās valstīs un visdažādākajos sociālajos slāņos.

Jūs jautāsiet: "Kādēļ viņi to darīja, jo viņi taču varēja vairāk neiemiesoties?"

Es ne reizi vien ar viņiem par to runāju. Un, lūk, kā viņi paskaidroja savu piesaisti Zemei. Tas, kas notika divus tūkstošus gadu atpaaļ, izrādījās priekš cilvēkiem tik ļoti nozīmīgs, ka atmiņas par to, burtiski, iespiedās miljonu un miljonu cilvēku apziņā, sludinošu kristietību. Zemes smalkajā plānā izveidojās milzīgu apmēru Kristiešu Egregors, kas barojas ar ticīgo cilvēku enerģiju.

Taču viņi redzēja, kāda ar laiku izveidojās šī Dievišķā mācība un viņiem tik ļoti gribējās atgriezt tās sākotnējo tīrību.

Un šīs drosmīgās dvēseles atkal un atkal metās trīsdimensiju dzīves virpuļos, nereti izejot caur smagiem pārbaudījumiem, ciešanām, vardarbīgu nāvi, bet viņām ļoti gribējās novest līdz galam to, ko iesāka Jēšua un "reabilitēt" viņa Mācību, baznīcas izkropļotu.

Un tikai tagad, mani dārgie, viņiem parādījās priekš tā patiesi plašas iespējas.

Šīs dvēseles atnāca uz Zemi tūkstošus savu daļiņu, un jau daudzas no viņām izgāja uz pilnvērtīgu Kalpošanu, nesot cilvēkiem tīras zināšanas, kas grauj baznīcu gadsimtu kanonus, neļaujošus cilvēkam atvērties visā savā diženumā, visā savā Dievišķīgumā.

Un pat Zeme viņiem palīdz, apveltot cilvēkus ar tik augstu vibrāciju enerģijām, kādas vēl nekad neparādījās uz Zemes patstāvīgi.

Agrāk jums tās sūtīja Augšupceltie Meistari, mūsu Radītājs, Eņģeļi, Ercēņģeļi izmisuma minūtēs vai liela prieka minūtēs kā vibratīvos šļakstienus, kā Bezrobežu Mīlestības viļņus, lai tie atbalstītu jūs grūtā brīdī, piesātinātu ar Dievišķo Svētlaimi, dotu jums spēkus virzīties tālāk.

Taču pagad, pateicoties Zemes Lielajai Pārejai Piektajā dimensijā, šī brīnumradītāja enerģija, izejot caur Diženo Dvēseļu fiziskajiem ķermeņiem, iemiesoto uz Zemes, paliek uz Zemes, barojot viņu ar šo Dievišķo "nektāru".

Tā iekļūst Mātes Zemes visās porās un cilvēciskās apziņās, paceļot cilvēkus uz to augstumu, no kura viņi kādreiz nokrita un atgriežot viņiem augsto Dievcilvēka nosaukumu.

Un es apsveicu jūs ar to, mani mīļotie!

Jeļena Blavatska runāja ar jums

Pieņēma Marta 1. decembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/07.03.2018>.

47. Ješua lietas turpinājums

Nikolaja Rēriha vēstījums 02.12.2017.

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-576352826/prodolzhenie-dela-ieshua>

Sveicināti, mani dārgie!

Pēc tā, kā jūs uzzinājāt Ješua un viņa otras pusītes Marijas Magdalēnas patieso dzīves vēsturi, man gribējās pastāstīt jums savas dzīves vēsturi uz Zemes, par cik tā bija sava veida tās turpinājums.

Tagad daudz raksta par mani un manu mīļoto sievu Helēnu un mums ļoti patīkami, ka mūsu vārdi palika cilvēku atmiņā un Agni Jogas Mācība dzīvo un turpina satraukt cilvēku prātus un sirdis. Taču nedaudzi zina, ka īstenībā mēs arī dvīņu liesmas - Ješua un Marijas Magdalēnas dvēseļu daļiņas, kuras atnāca uz zemi turpināt to, ko kādreiz iesāka Ješua.

Taču šinī reizē mūsu uzdevums bija atgriezt viņa Mācības pirmsākuma jēgu, novākt izkropļojumus, baznīcnieku viņā ieviestos.

Un Radītājs mūs veda pa dzīvi tā kā kādreiz Ješua ar Mariju Magdalēnu.

Mūsu tikšanās ar Helēnu bija līdzīga rītausmai - mirklīga mīļotās dvēseles uzzināšana, tā, kā cilvēki saka "mīlestība no pirmā acu skata".

Un tas, kas notika tālāk, bija līdzīgs brīnumam. Var teikt, ka mūs izveda Kalpošanā ārpus mūsu gribas, par cik piedzimstot mēs, protams, bijām aizmirsuši mērķi savai atnākšanai uz Zemi.

Un tikai mūsu savienošanās fiziskajā plānā atklāja mūsos guļošās zināšanas par to, kas mēs, no kurienes un kāda mūsu misija.

Tas bija līdzīgi otrai piedzimšanai, jo tikai, būdami kopā, mēs iemantojām patiesu eksistēšanas jēgu, izgājām uz jaunu savas garīgās attīstības līmeni un sākām saņemt zīmes un priekšā pateikumus no Debesīm.

Mēs sevi sajūtām vienu veselumu un vienlaicīgi viens otru papildinājām.

Mūsu savienība bija ne vienkārši harmoniska, tā bija enerģētiski sabalansēta - manu gleznu enerģētika papildinājās ar vēstījumiem, kurus saņēma Helēna.

Tādā veidā mēs veidojām savdabīgu tiltiņu starp Zemi un Debesīm.

Un tas, ka mēs bijām Himalajos, protams, nebija nejaušība.

Šī vieta, Dievišķo enerģiju piesātināta, kā magnēts pievilka mūs pie sevis.

Tad mēs vēl nezinājām, ka tieši šinīs vietās Ješua iemantoja savu garīgo spēku un brīnumdarītāja spējas. Tas mums atklājās, kad mēs jau bijām otrā aizsega pusē.

Bet toreiz, mēs dzirdējām tikai savas dvēseles balsi, kas arī mūs atveda šinī svētajā vietā.

Tieši tur - klusumā un mierā, vareno kalnu pakājē - mūsu spējas atklājās pilnā spēkā un tur mēs varējām skaidri un precīzi noformulēt mūsu Mācību, kurai nosaukumu devām Agni Joga.

Atšķirībā no Jeļenas Blavatskas, kura sludināja savu Mācību Eiropā un Amērikā, kur viņa bija pakļauta cietsirdīgiem uzbrukumiem no oficiālās baznīcas puses, mēs atradāmies ēnā.

Šķita, Radītājs centās pasargāt mūs no cilvēku spriedumiem, paslēpjot šinī svētajā vietā, lai mūsu Kalpošana izpildītos cienīgi, bez lieka trokšņa un šīs pasaules vareno iejaukšanās mūsu

dzīvē.

Un tas, kuram pazīstama Agni Joga Mācība, bez grūtībām saskatīs, ka tā atgriež cilvēkiem tos iztrūkstošos elementus, kas bija ar nodomu izņemti no tīro zināšanu avota, ko uz Zemi atnesa Ješua.

Tagad mēs zinām, ka tas notika, pateicoties tam, ka Radītājs palīdzēja arī šajā reizē savienoties divām pusītēm, vīrišķam un sievišķam sākumam, divām vienas dvēseles ipostāsēm - dvīņu liesmām.

Tāda enerģētiska vienotība spējīga brīnumus radīt. Un mums prieks redzēt, ka arī tagad uz Zemes mūsu dvēseļu daļiņas atkal savienojas un nes cilvēkiem patiesas Dievišķas zināšanas, kas modina tūkstošu un tūkstošu cilvēku apziņu.

Ar to es atvados no jums, mani mīļotie.

Nikolajs Rērihs runāja ar jums šodien

Pieņēma Marta 2. decembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/0.03.2018>.

48. Par dvīņu liesmām

Helēnas Rērihas vēstījums 04.12.2017.

Audio Eduards: <https://soundcloud.com/user-576352826/o-bliznetsovykh-plamenakh>

Sveicinātas, manas mīļotās gaišās dvēseles!

Man šodien gribētos papildināt to, ko jums stāstīja mans mīļais Nikolajs un aplūkot nedaudz citu mūsu vienotības aspektu.

Es zinu, ka daudzi no jums ne līdz galam saprot, kur starpība starp dvīņu dvēselēm un dvīņu liesmām un dažreiz pat jauc šīs izpratnes.

Bet īstenībā, starpība starp tām ļoti liela. Un, ja dvīņu dvēseles dzīvē satiekas diezgan bieži, sevišķi tagad, kad vienlaicīgi viņas iemiesojas milzīgā daudzumā, tad savienošanās fiziskā plānā dvīņu liesmām - ļoti liels retums.

Un tas notiek tanīs retajos gadījumos, kad viņām stāv priekšā liels kopīgs darbs - tāds, kādu izvēlējas viņi paši pirms savas atnākšanas uz Zemes.

Ļoti reti dvīņu liesmas uz Zemes nokļūst vienlaicīgi. Kā likums, viena no dvīņu liesmu pusītēm, atrodoties augstākajās esamības sfērās, aizsargā otru, nolaidušos uz Zemes fiziskā plāna vai citas planētas.

Tādā veidā viņa neļauj nokrist zemāk par to līmeni, uz kuru viņai jau izdevās pacelties daudzu un daudzu iemiesojumu ceļā.

Pēc tam šīs pusītes var apmainīties vietām, tādā veidā izstrādājot dzīves pieredzi fiziskajā ķermenī.

Tas līdzinās tam, kā drosmīgs peldētājs metas okeāna trakojošos viļņos, bet krastā viņam uzmanīgi seko profesionāls glābējs, gatavs jebkurā minūtē mesties viņam palīgā bīstamības gadījumā.

Bet tieš tādš trakojošs "okeāns" arī ir trīsdimensiju pasaule priēš katras dvēseles, nolaidušās šurp un visdažādākās bīstamības to sagaida uz katra soļa: fiziskās un morālās.

Un katru reizi viņai vajag izdarīt pareizo izvēli, lai nepakluptu, bet virzītos uz priekšu vajadzīgajā virzienā.

Tādēļ otra pusīte neizlaiž viņu no acīm, katru reizi atbildīgos dzīves momentos cenšoties pasargāt viņu, sūtīt viņai vajadzīgos priekšā pateikumus. Ja viņa ar to netiek pati galā, tad palīgā piesauc visus Gaišos Spēkus.

Un tikai priekš Lielas Kalpošanas uz Zemi nolaižas abas dvīņu liesmu pusītes.

Un tad jau Debesīs viņus "drošina" visi Augstākie Visuma Spēki, pielietojot neiedomājamas, dažkārt fantastiskas pūles, lai viņi obligāti satiktos uz Zemes, jo tikai savienojušies viņi var iziet uz patiesi pilnvērtīgu Kalpošanu kopējā planetārā mērogā.

Tieši tā arī notika, mani dārgie, kad mūsu dvīņu liesmas dzima uz Zemes, vispirms Ješua un Marijas Magdalēnas ķermeņos, bet pēc tam Helēnas un Nikolaja Rērihu ķermeņos.

Abos gadījumos Augstākie Spēki palīdzēja mums satikties diezgan ātri, lai mēs netērētu dārgo laiku, bet sāktu to darbu, kura dēļ atnācām.

Nikolajs priēš manis kļuva ne vienkārši vīrs, mīļots vīrietis un atbalsts dzīvē, bet tieši otra manas būtnes trūkstošā pusīte.

Šķita, ka viņš aizpilda mana rakstura tukšumus, manu spēju, mana pasaules redzējuma, manu sajūtu, kas viņam palīdzēja atvērties pilnā spēkā.

Tas pats notika arī ar viņu.

Mēs nepagurdami "slīpējām" viens otru, atverot arvien jaunas un jaunas šķautnes katrā no mums, kamēr mūsu dvēseļu "dimanti" neiemirdzējās spoži, dāvājot cilvēkiem to Dievišķo Gaismu, kuru mēs atnesām uz Zemi no astotās dimensijas augstuma, kur mīt mūsu Mātes Dvēsele.

Un tagad pienāca laiks cilvēkiem uzzināt patiesību, bez visiem izskaistinājumiem un izkropļojumiem, un nest to tālāk, attīrot cilvēku apziņu no svešelementu programmām, atgriežot viņiem patieso Gaismu un viņu izcelšanās Dievišķību.

Bet mēs turpinām savu Kalpošanu Debesīs un darām visu iespējamo, lai caur jums, mūsu mīļotie, piepildītu Zemi ar augstu vibrāciju enerģijām, palīdzot viņai un jums virzīties uz priekšu - Piektās dimensijas telpā.

Helēna Rēriha runāja ar jums šodien

Pieņēma Marta 4. decembrī 2017. g.

Ievietota Dievišķā Spēkavota vēstvietnē: <http://spekavots.ucoz.ru/10.03.2018>.

*Internet-Grāmatu "Kristus Otrā Atnākšana" pieņēma Marta, audio Eduards, vēstvietne -
Vozrožģeņije*

*Latviešu valodā viskopīgai pieredzei sagatavoja Dievišķā Spēkavota Gaismas grupa, vēstvietne
- Spēkavots 2018. gada 12. decembris, Latvija*

<http://spekavots.ucoz.ru/>

